

Fregata *Regele Ferdinand* la UNIFIED PROTECTOR

www.navy.ro

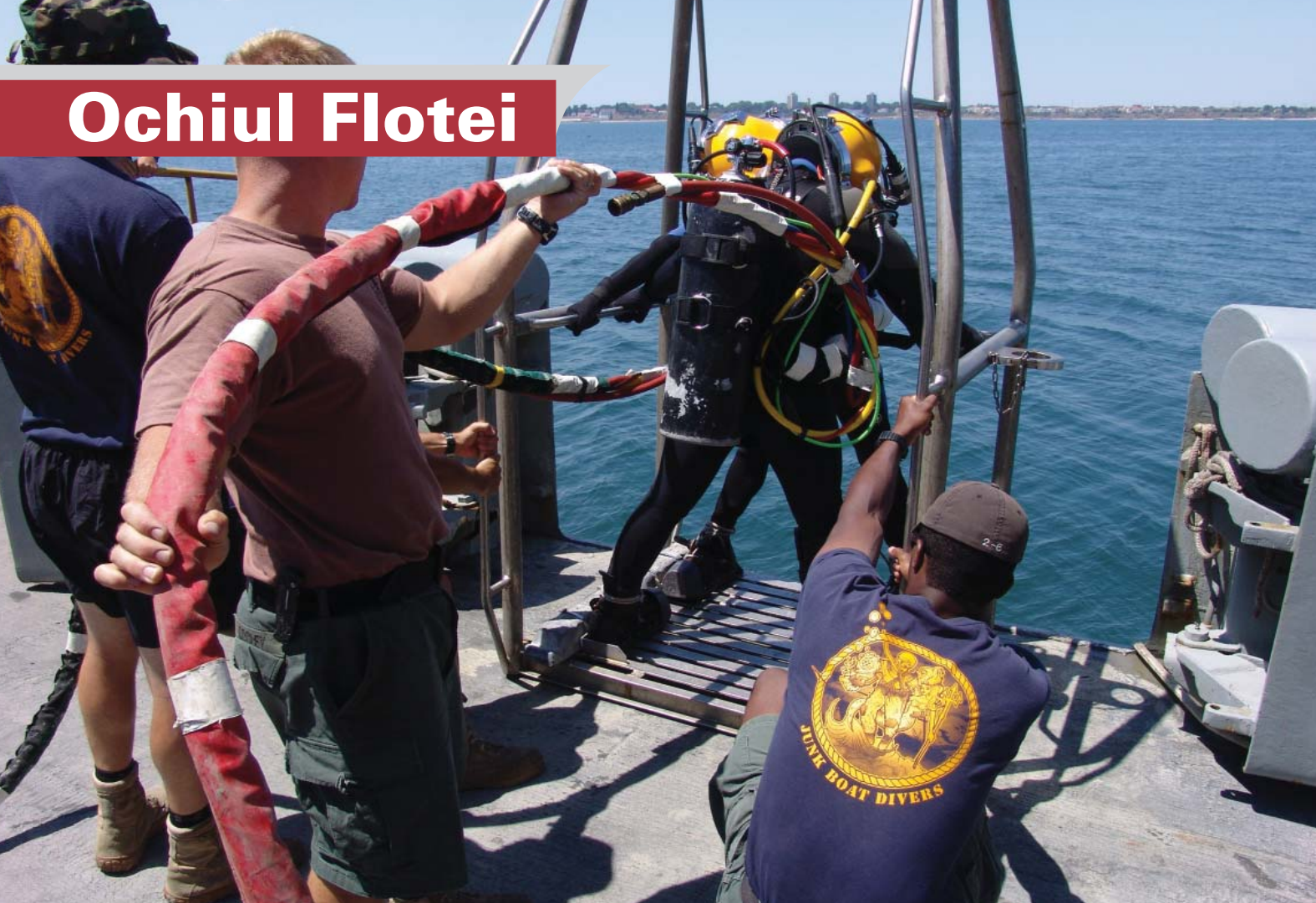
MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

MAI-IUNIE

**BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11
EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011**

Ochiul Flotei

▲ **22 iunie 2011, Marea Neagră, la bordul *USNS Grasp*.**

Instantaneu din timpul desfășurării exercițiului EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011. În imagine, antrenamente de scufundare la mare adâncime cu alimentare de la suprafață în echipă mixtă cu scafandri americani și georgieni.

Foto: Bogdan DINU

◀ **5 mai 2011, Câmpia Turzii.**

La mai bine de 3000 m altitudine, doi militari români efectuează saltul cu parașuta dintr-un avion KC-130 Hercules, ca parte a operațiunilor de parașutare din cadrul exercițiului BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11

Foto: Cpl. Tatum VAYAVANANDA, U.S. Marines Corps

▲ **25 mai 2011, Marea Neagră, elicopterul IAR 330 Puma Naval.**

Aspect din timpul desfășurării exercițiului RELIANCE 11. În prim plan, căpitanul Bogdan Curcă, pilot de elicopter.

Foto: Diana CUCOȘEL

► **10 mai 2011, Poligonul Babadag.**

Instantaneu din timpul pregătirii militarilor de la Batalionul Infanterie Marină în operațiuni contra insurgenților, ca parte a exercițiului BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11.

Foto: Cpl. Tatum VAYAVANANDA, U.S. Marines Corps

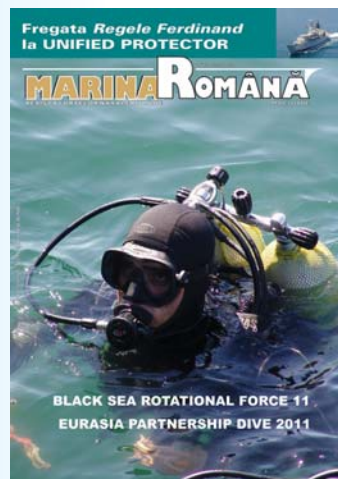

► **29 aprilie 2011, fregata *Regele Ferdinand*, Marea Mediterană.**

Aspect din timpul unui exercițiu de vitalitate desfășurat pe timpul participării fregatei *Regele Ferdinand* la operația UNIFIED PROTECTOR 11.

Foto: Constantin MIREANU, Trustul de Presă al Armatei

Coperta 1: Aspect de la exercițiul
EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011.
(Foto: Bogdan DINU)

Coperta 4: Acțiunea grupei de boarding
a fregatei Regele Ferdinand la operația
UNIFIED PROTECTOR 11.

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	4
PAVILION NATO	8
Fregata Regele Ferdinand la UNIFIED PROTECTOR	9
BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11	14
EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011	18
COOPERARE REGIONALĂ Reuniunea BSNC	21
INSTRUCȚIE VECTORUL 11	22
RELIANCE 11	26
PSIHOLOGIE NAVALĂ	30
RESURSE Sprijinul logistic în teatrele de operații	34
Noutăți în domeniul managementului resurselor umane	38
ALMA MATER „Mircea” – sol al României	42
Spartachiada de vară	44
ASPIRANȚII DE AZI, COMANDANȚII DE MÂINE	49
MAGAZIN Presa aspiranților	50
„Și eu am fost cu nava-școală Mircea”	56
VETERANII MARINEI	60
ANIVERSĂRILE MARINEI	62

Participarea fregatei Regele Ferdinand la operația UNIFIED PROTECTOR – probă de profesionalism a structurii „Resurse” a SMFN

Forțele Navale Române au participat, prin fregata *Regele Ferdinand* și doi ofițeri de stat major, la operația UNIFIED PROTECTOR, condusă de NATO. Guvernul României a alocat resursele necesare angajării Forțelor Navale în această operație prin suplimentarea bugetului M.Ap.N. cu 19.164.000 lei.

Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării privind participarea României cu forțe la operația NATO, UNIFIED PROTECTOR, de impunere a embargoului asupra armelor împotriva Libiei, luată la data de 22 martie, a generat o modificare rapidă a bugetării priorităților, dar și o mai mare determinare a Statului Major al Forțelor Navale (SMFN) pentru sprijinirea procesului de inițiere a etapei de modernizare a fregatelor încă din acest an.

Deosebit de utilă a fost experiența acumulată pe timpul participării fregatei Tip 22 R la operația ACTIVE ENDEAVOUR sub mandat NATO, la care Forțele Navale au fost angrenate în fiecare an începând cu 2005, aceasta reprezentând un antrenament premergător în asigurarea sprijinului logistic al fregatei *Regele Ferdinand* pe timpul operației UNIFIED PROTECTOR.

Pregătirea și susținerea fregatei *Regele Ferdinand* la această operație s-a derulat cu efortul întregului personal din sistemul logistic al Forțelor Navale fiind de apreciat atitudinea remarcabilă a oamenilor, de implicare în acest amplu și complex proces de responsabilitate națională.

Pe timpul participării fregatei *Regele Ferdinand* la operația UNIFIED PROTECTOR, acțiunile SMFN au fost canalizate pe soluționarea problemelor resursei umane și a resursei tehnice, inerente într-o misiune de asemenea amploare. Pentru sprijinul familiilor marinarilor de la bordul fregatei *Regele Ferdinand* pe timpul misiunii, a funcționat Grupul de Sprijin Familial la Comandamentul Flotei de Fregate. Statul Major al Forțelor Navale a fost informat permanent despre starea de sănătate și starea moralului echipajului fregatei, implicându-se activ în rezolvarea problemelor apărute, îndeplinirea tuturor misiunilor cu succes fiind pentru noi o garanție a faptului că avem oameni bine pregătiți care își îndeplinesc cu responsabilitate sarcinile

Din acest punct de vedere s-a reliefat cu pregnanță dificultatea menținerii unui nivel înalt de operativitate pentru toată tehnica și armamentul din dotarea navei în absența Suportului Logistic Integrat, acesta reprezentând cel mai optim instrument pentru asigurarea unui sprijin logistic oportun, robust și cu cele mai mici costuri pe întreaga durată de viață.

Contraamiral de flotilă
Dan POPESCU
Șeful Resurselor
din Statul Major al Forțelor Navale

de serviciu și că sistemul proiectat a fost unul viabil. În cadrul vizitei de lucru pe care am efectuat-o la bordul fregatei, pe timpul escalei din Catania, am purtat discuții individuale cu fiecare categorie de militari, încercând să identific grijile care îi frământă, dar și soluțiile ce trebuie luate în sprijinul rezolvării acestora. De remarcat, prezența preotului Comandamentului Flotei la bordul fregatei care a avut un rol benefic în menținerea unui moral bun al echipajului navei.

Executarea planului de mentenanță preventivă, precum și intervențiile corective impuse de problemele tehnice inerente apărute pe timpul desfășurării misiunii au impus un efort susținut pentru toate structurile implicate pe lanțul sprijinului logistic, începând cu specialiștii bordului, elementele suportului național și, nu în ultimul rând, reprezentanții companiilor producătoare a echipamentelor.

Din acest punct de vedere a reliefat cu pregnanță dificultatea menținerii unui nivel înalt de operativitate pentru toată tehnica și armamentul din dotarea navei în absența Suportului Logistic Integrat, acesta reprezentând cel mai optim instrument pentru asigurarea unui sprijin logistic oportun, robust și cu cele mai mici costuri pe întreaga durată de viață.

Pe timpul participării la această misiune au fost identificate și lecții învățate, un exemplu în acest sens fiind estimarea inițială a costurilor în lipsa unor informații privind intensitatea ducerii acțiunilor militare, cotațiile la bunurile și serviciile practicate pe piețele internaționale, într-o zonă marcată de crize, cu variații importante de la o țară la alta.

Pe timp de pace sau război logistica navală trebuie să asigure și să susțină nivelul de operativitate prin furnizarea suportului necesar, la locul și timpul potrivit, fapt pentru care aprovizionarea cu alimente, combustibili, materiale tehnice, mentenanța corectivă, transportul și asistența medicală pentru desfășurarea operației au fost activități gestionate profesionist de personalul de specialitate de la bordul fregatei și din Serviciul Logistic al SMFN.

Un rol foarte important în reușita participării fregatei *Regele Ferdinand* la operația UNIFIED PROTECTOR l-au avut perioadele de refacere a capacității de luptă, după fiecare etapă de patrulare, fiind de fapt perioada de realizare a punții de legătură între navă și țară, perioadă în care sistemul logistic proiectat și-a dovedit fiabilitatea.

Concluzionând, pot afirma că asigurarea sprijinului logistic al fregatei *Regele Ferdinand* pe timpul participării la operația UNIFIED PROTECTOR a fost o provocare asumată și îndeplinită cu profesionalism de întreaga echipă a structurii „Resurse” a SMFN. De asemenea, devine o necesitate alocarea și coordonarea resurselor necesare pentru respectarea angajamentelor asumate față de NATO, etapa a doua de modernizare și suportul logistic integrat fiind în acest moment prioritatea zero a SMFN pe lista programelor majore. Prin această participare am demonstrat că avem voință și că suntem o forță credibilă, am demonstrat că nu suntem consumatori de securitate, ci generatori ai acesteia.

Am evitat, în mod deliberat, să fac nominalizări pentru a evidenția aportul oamenilor implicați în acest proces, deoarece ei au acționat cu responsabilitate și altruism, ca o echipă bine sudată, reușind să se sincronizeze în timp și spațiu, rezultatul final fiind demn de apreciat. ■

Foto: Ion Burghisan, Comandamentul Flotei

Vineri 17 iunie, sala de festivități a Comandamentului Flotei a fost gazda celei de-a cincea ediții a decernării Premiilor „Clubului Amiralilor”, instituite pentru stimularea creației și publicării lucrărilor, cărților, articolelor sau revistelor cu tematică navală. Evenimentul a adunat laolaltă, reprezentanți ai Statului Major General și Statului Major al Forțelor Navale, reprezentanți ai Universității Maritime din Constanța, ai Universității Dunărea de Jos din Galați, comandanți ai marilor unități de marină, reprezentanți ai ligilor și asociațiilor neguvernamentale la care sunt afiliați marinarii și nu în ultimul rând, membrii Clubului Amiralilor. Cele șapte domenii la care s-au acordat premii au fost: teorie și artă militară; știință și tehnică de marină; legislație maritimă și fluvială; istorie navală și geografie maritimă și fluvială; navigație, transport maritim și activități portuare; publicistică de marină și domeniul enciclopedic de marină. În cadrul domeniului publicistic de marină a fost premiată și revista *Marina Română* pentru numărul 145 din 2010, număr aniversar 20 de ani de la apariția revistei. **(M.E.)**

În perioada 17 - 19 iunie, o delegație condusă de contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful resurselor din Statul Major al Forțelor Navale, a efectuat o vizită la bordul fregatei *Regele Ferdinand* aflată în portul Catania, Italia. Din delegație au mai făcut parte, comandorul Dorin Iordache, comandantul Centrului de informatică al Forțelor Navale și căpitan-comandorul Daniil Trică, șeful Secției mentenanță nave și tehnică terestră din Serviciul logistic al Statului Major al Forțelor Navale. Pe timpul prezenței la bordul fregatei, contraamiralul de flotilă Dan Popescu a efectuat o analiză a stării tehnice actuale și a gradului de asigurare logistică. De asemenea, au fost identificate posibilitățile de îmbunătățire a suportului logistic, care reprezintă o responsabilitate națională. Partea de asigurare logistică este foarte importantă pentru navă și, în general, pentru orice operație de luptă, având în vedere faptul că nava trebuie asigurată în timp util, la locul potrivit, cu întreg necesarul pentru ducerea operației. În scurta vizită la bordul fregatei, contraamiralul de flotilă Dan Popescu s-a întâlnit cu fiecare categorie de militari de la bordul navei. **(C.M.)**

Foto: Constantin Mireanu, Trustul de Presă al Armatei

Foto: Olivia Bucioacă

Ziua Independenței de Stat a României și Ziua Victoriei Națiunilor Unite în cel de-Al Doilea Război Mondial, au fost sărbătorite pe 9 Mai prin ceremonii militare și religioase în toate garnizoanele de marină. La Constanța, ceremonialul miliar și religios cu depuneri de coroane a avut loc la Monumentul Independenței de Stat de la Casa de Cultură. Au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, comandanți de unități, cadre militare active, în rezervă și în retragere, veterani de război, reprezentanți ai autorităților publice locale și elevi. În deschidere au fost prezentate semnificațiile istorice ale Zilei de 9 Mai, zi cu triplă semnificație, Ziua Independenței de Stat a României, Ziua Victoriei Națiunilor Unite și Ziua Europei. A urmat ceremonialul religios oficiat de un sobor de preoți și au fost depuse coroane și jerbe de flori. Evenimentul s-a încheiat cu defilarea Gărzii de Onoare în acordurile Muzicii Militare a Forțelor Navale. **(O.B.)**

Sâmbătă, 4 iunie, șeful Departamentului de Relații Externe al armatei Chineze, generalul maior Qian Lihua, a efectuat o vizită în Constanța. Vizita a început la Comandamentul Flotei unde generalul maior Qian Lihua a fost primit de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa. În timpul convorbirilor oficiale, au fost abordate aspecte ale cooperării militare bilaterale și au fost explorate posibilități de întărire a relațiilor între cele două marine. De asemenea, au fost prezentate structura și misiunile internaționale la care Forțele Navale au participat. Unul dintre subiectele abordate, a fost apropiata vizită a șefului SMFN în China. Au fost trecute în revistă obiectivele care sunt propuse pentru a fi incluse pe agenda vizitei și s-a reiterat invitația, valabilă încă de anul trecut, pentru nave militare chineze de a vizita portul Constanța. Șeful Statului Major al Forțelor Navale a informat delegația chineză asupra disponibilității ca 2-3 cadeți chinezi să se alăture studenților români pe perioada viitoarelor marșuri de instrucție ale *NS Mircea*. Delegația formată din reprezentanți ai armatei chineze a vizitat în Portul militar Constanța fregata *Regina Maria* și Nava Școală *Mircea*. **(D.C.)**

Foto: Diana Cucușel

Foto: Bogdan Dinu

În perioada 14-16 iunie s-a derulat exercițiul „Desfășurarea 2011”, organizat și condus de Centrul de scafandri. Scopul exercițiului a fost antrenarea comandamentului în conducerea trupelor în condițiile unei situații complexe de urgență în cadrul sistemului național de apărare și, în egală măsură, antrenarea forțelor pe mare în executarea exercițiilor practice de intervenție-răspuns la situații de criză. Au participat majoritatea forțelor subordonate Centrului de Scafandri, precum și o serie de nave de suport logistic pentru scafandri: *NISMA* (nava de intervenție cu scafandri de mare adâncime) *Grigore Antipa*, *VIS* (vedeta de intervenție cu scafandri) *Venus*, RHIB-urile *Fulgerul 1* și *Fulgerul 2*. Activitatea a înglobat exerciții tactice specifice pentru forțele subordonate, respectiv scafandrii de mare adâncime, scafandrii EOD și pentru cei din GNFO (Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale). **(B.D.)**

Vineri, 27 mai, la Comandamentul Flotei din Constanța a avut loc sărbătoarea organizată, cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului pentru copii eroilor din Forțele Navale căzuți la datorie și copiilor camarazilor răniți în timpul îndeplinirii misiunilor. La eveniment au participat, alături de familiile invitate, comandanți ai unităților din Forțele Navale. Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale a mulțumit tuturor pentru prezența la Comandamentul Flotei, și-a exprimat bucuria de a fi alături de copiii camarazilor în preajma unei zile speciale pentru cei mici, apreciind că familia Forțelor Navale s-a reunit, pentru a aduce copiilor un strop de bucurie. Șeful Statului Major al Forțelor Navale i-a asigurat pe cei prezenți că Forțele Navale vor fi alături de acești copii pe parcursul dezvoltării lor, vor sprijini familiile eroilor din Forțele Navale căzuți la datorie, pe camarazii răniți în timpul îndeplinirii misiunilor și vor păstra această tradiție a întâlnirilor cu diferite ocazii. **(M.E.)**

Foto: Ion Burghisan, Comandamentul Flotei

Foto: Mihai Egorov

Marți 26 iunie, E.S. domnul Andreas von Mettenheim ambasadorul Germaniei în România a efectuat o vizită la Comandamentul Flotei din Constanța, unde a fost primit de contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale. În cadrul discuțiilor purtate la Comandamentul Flotei, au fost prezentate organizarea și misiunile Forțelor Navale Române, un rol important avându-l respectarea angajamentelor internaționale asumate de țara noastră, prin participarea fregatelor Tip 22 la operațiile ACTIVE ENDEAVOUR, și UNIFIED PROTECTOR. Discuțiile au vizat și relațiile de cooperare militară bilaterală între forțele navale ale Germaniei și României și au fost explorate posibilități de întărire a relațiilor între cele două marine. Vizita s-a încheiat la bordul fregatei *Regina Maria* unde E.S. domnul Andreas von Mettenheim, i-au fost prezentate principalele capabilități și misiuni pe care nava le-a îndeplinit de la intrarea în serviciul Forțelor Navale Române, în anul 2005. **(M.E.)**

Pe data de 7 mai s-au împlinit 102 ani de la înființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină. Cu această ocazie, Liga Maiștrilor Militari de Marină a organizat o serie de evenimente. Vineri, 6 mai a avut loc o întâlnire între maiștri militari în rezervă și în retragere și elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Sâmbătă, 7 mai, la sediul Ligii Maiștrilor Militari de Marină a avut loc o întâlnire festivă a membrilor ligii. În cadrul acesteia, pe lângă aniversarea celor 102 ani de la înființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină, s-a marcat și împlinirea a 15 ani de la apariția publicației *Timona*. La data de 6 mai 1909, Regele Carol I emitea Înaltul Decret nr. 1620, prin care consfințea constituirea corpului maiștrilor militari de marină sub denumirea de „Maeștri de marină șefi de specialitate”. În acest decret se precizează: „*Maeștrii militari șefi de specialitate sunt auxiliari ai ofițerilor de marină la bord și pot fi întrebuințați la nevoie în loc de ofițeri, ca șefi de magazii, depozite și ateliere, pentru păstrarea materialelor marinei și pentru exploatarea tehnicii de bord*”. **(D.C.)**

Foto: Diana Cucoșel

Foto: Bogdan Dinu

De Ziua Înălțării, pe 2 iunie, la Centrul de Scafandri din Constanța s-a desfășurat sfințirea ansamblului comemorativ dedicat tuturor scafandrilor care și-au pierdut viața în timpul misiunilor specifice în cei 35 de ani de când a fost înființată unitatea. Inițiativa, ca și modalitatea tehnică de realizare a monumentului prin care cei dispăruți ne privesc de sub apa micului bazin aflat la baza troiței - așa cum și-au dorit pentru că au fost scafandri - a aparținut celui care a fost aspirant post-mortem Florin Cișmașu, decedat împreună cu șapte colegi anul trecut în timpul misiunii de parașutare de la Tuzla. Ulterior, sarcina terminării și completării monumentului a fost preluată de colegii de la Divizionul 175 Nave și Scafandri și de la Centrul de Scafandri care, prin contribuții personale, au reușit să îl sfințească chiar de Ziua Înălțării. Alături de scafandrii militari au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei, comandanți de unități, dar și membrii ai familiilor scafandrilor căzuți la datorie. Sfințirea a debutat cu executarea apelului solemn al tuturor celor dispăruți în misiune, urmat de o slujbă religioasă de sfințire a ansamblului comemorativ și depunerea de coroane și buchete de flori. **(B.D.)**

În perioada 27 iunie - 3 iulie, o delegație a Statului Major al Forțelor Navale condusă de viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a efectuat o vizită oficială în China. Din delegație au mai făcut parte, comandorul dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din SMFN, comandorul Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate și căpitan-comandorul Valter Sprînceanu, șeful Secției Relații Internaționale din SMFN. Pe timpul vizitei, delegația condusă de viceamiralul dr. Aurel Popa a fost primită de ministrul apărării al Armatei din China. Delegația română a vizitat Comandamentul Marinei Armatei Populare de Eliberare Chineze din Beijing, Comandamentul Flotei de Nord și Academia de Submarine din Qingdao, Baza Navală din Shanghai. În cadrul discuțiilor avute cu amiralul Wu Shengli, Comandantul Marinei Armatei Populare de Eliberare Chineze, au fost abordate aspecte privind relațiile de cooperare militară bilaterală între forțele navale ale Chinei și României și au fost explorate posibilități de întărire a relațiilor între cele două marine prin vizite navelor marinei chineze în România și posibilitatea studenților chinezi de a efectua stagiul de practică la bordul Navei Școală *Mircea*. **(M.E.)**

Foto: Gheorghe Albuлесcu, SAFAN

În perioada 6-10 iunie, s-a desfășurat la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” cursul de nivel, de conducere a ambarcațiunilor. Cursul s-a desfășurat cu un efectiv format din 10 maiștri militari de marină și un subofițer. Partea teoretică a avut ca scop sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor privind cunoașterea construcției diferitelor tipuri de ambarcațiuni, cunoașterea principiilor de manevră ale unei ambarcațiuni mici, cunoașterea atribuțiilor și îndatoririlor specifice la bordul ambarcațiunilor, măsuri de siguranță ce trebuie luate pe timpul manevrei, măsuri de prim ajutor și reguli de supraviețuire pe mare. La activitatea practică desfășurată în perioada 7-9 iunie, pe lacul Mangalia cu bărci de 6+1 și 2+1 și cu ambarcațiuni cu motor, s-a urmărit formarea și consolidarea deprinderilor necesare pentru exploatarea în siguranță a ambarcațiunilor, pregătirea ambarcațiunilor în vederea executării manevrelor și executarea manevrei de plecare de la acostare sau de acostare de la/la cheu/navă. **(G.A.)**

În baza planului de cooperare al Flotei de Fregate cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență Dobrogea (ISU), miercuri 22 iunie, s-a desfășurat la aerodromul Tuzla, un exercițiu comun de intervenție în cazul producerii unui accident aviatic. A fost al doilea exercițiu în comun al Grupului de Elicoptere cu ISU, cu mențiunea că față de cel de anul trecut organizat de operatorul civil de pe aerodromul Tuzla, exercițiul din acest an a fost organizat de personalul Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale. În cadrul exercițiului, s-a urmărit antrenarea forțelor, viabilitatea planului de cooperare și al planului de acțiune la producerea unui eveniment de aviație, modul de implicare al forțelor și modul de acțiune al ISU la un elicopter Puma Naval. La finalul exercițiului a fost organizat un briefing de prezentare al elicopterului IAR 330 Puma Naval, cu particularitățile pe care orice echipă de intervenție în cazul producerii unui accident aviatic ar trebui să le cunoască. Chiar dacă a fost un exercițiu simulat, cooperarea dintre structurile implicate a fost una foarte bună, lecțiile învățate urmând a fi valorificate la exercițiile viitoare. **(M.E.)**

Foto: Ion Burghisan, Comandamentul Flotei

Reuniunea comandanților Marinelor Militare din Europa

În perioada 5-7 mai, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, a participat la Reuniunea comandanților Marinelor Militare din Europa (CHENS), desfășurată la Paris. În cadrul acestui forum au fost prezentate rapoarte privind cele mai importante evenimente și sarcinile îndeplinite pe perioada acestui mandat, pe timpul căruia președinția Comitetului a fost deținută de Franța. De asemenea, au fost subliniate intențiile pentru anul următor și termenele, mandatul și compunerea Grupurilor de lucru ce vor avea loc în perioada 2011-2012. CHENS se întrunește anual prin participarea șefilor forțelor navale naționale. Comandantul forțelor navale care găzduiește întrunirea deține și președinția forumului pentru o perioadă de un an. (I.B.)

Reuniunea Comandanților Marinelor Militare din Sudul Europei – MARCOMET 2011 a avut loc în perioada 9-12 mai la Madrid, Spania. La întâlnire au participat Comandanții Marinelor Militare din Europa, comandanții Marinelor Militare ale țărilor membre a inițiativei de la Istanbul, țărilor membre ale grupului de contact și reprezentanții unor structuri NATO. Tema reuniunii a fost „Mediterrana la răscrucea dintre căile maritime mondiale”.

Subiectele de pe agenda reuniunii au vizat prezentări ale activității țărilor riverane Mării Mediterane privind importanța acestei regiuni, modalități de realizare a securității maritime în regiune, relaționarea cu alte instituții militare din cadrul NATO și UE pe probleme de securitate maritimă și cunoașterea situației maritime. Au fost prezentate proiectele naționale ale unor țări membre privind cooperarea regională, contribuția la securitatea maritimă în regiune.

În agenda reuniunii, organizatorii au inclus informări privind patru operații maritime deja existente, cu scopul de a ajunge la concluzii și recomandări pe probleme comune/colective și în acest cadru comandorul dr. Constantin Ciorobea, comandantul Componentei Operaționale Navale, reprezentantul Forțelor Navale Române la activitate, a prezentat tema „BLACKSEAFOR – trecut, prezent și viitor”. Prezentarea a fost receptată cu interes de audiență în condițiile în care este prima prezentare de acest fel în acest forum.

Discuțiile au subliniat nevoia de cooperare și coordonare a eforturilor tuturor membrilor pentru promovarea vizibilității forțelor navale și a activității acestora, precum și abordarea cooperării în cadrul unor proiecte care pot afecta pe viitor interesele din regiune. (C.C.)

Foto: Ștefan Ciocan

Fregata *Regele Ferdinand* la UNIFIED PROTECTOR Patrulări în Mediterana

Text și foto:
Căpitan **Constantin MIREANU**
Trustul de Presă al Armatei

„UNIFIED PROTECTOR” înseamnă pentru membrii echipajului de pe fregata *Regele Ferdinand* un prilej de a pune în practică tot ce au învățat până acum, începând de la stagiile efectuate împreună cu britanicii, de la care au preluat nava până la antrenamentele executate la cheu. Experiența își spune cuvântul aici, în nordul Libiei, unde patrulăm într-un raion stabilit de către comanda grupării navale din care facem parte, raion prin care nicio navă suspectă nu va trece neverificată.

Misiune pe mare

Pentru marinarii de la bord însă, nimic nu este surprinzător. Nu se simt copleșiți de importanța misiunii, pentru că activitățile specifice lor în astfel de situații au fost efectuate de multe ori înainte. Și-au intrat rapid în roluri, sunt la posturi și au lăsat acea rutină binefăcătoare, dobândită în exerciții reale sau simulări, să le guverneze acțiunile. Pentru că aici totul înseamnă gesturi reflexe, mișcări executate rapid și sigur. Și dacă-i surprinzi pe marinari în momentele lor de repaus ai să afli că, odată cu nava, au moștenit și ceva obiceiuri marinărești de la britanici, cum ar fi acordarea importanței majore siguranței ambarcațiunii și personalului. Exercițiile de simulare a incendiilor, a găurilor de apă, tragerile cu armamentul de infanterie,

abandonul navei, sunt doar câteva aspecte care țin de activitățile lor curente în afară de cele impuse ferm de buna desfășurare a misiunii.

Nava, un adevărat furnicar

Pentru marinarii de pe *Regele Ferdinand* viața la bord se definește simplu: carturi, masă, lecturi, programul obligatoriu de întreținere a navei și binevenitele pauze pentru o eventuală țigară fumată în grabă, în locuri bine stabilite. Deși pare simplu la prima vedere, aici este un adevărat furnicar. „Prin funcția pe care o am pe vapor, sunt responsabil cu lupta internă a navei și cu problemele administrative”, ne explică comandantul secund al fregatei, căpitan-comandor Marian Ioan, unul dintre

Boarding în Marea Mediterană

personajele-cheie ale navei, preocupat în permanență de rezolvarea tuturor situațiilor, chiar și a celor care țin de moral. „Pentru ca militarii din Centrul de conducere a luptei să poată lucra liniștiți, trebuie să mă asigur că în ceea ce privește problemele administrative totul este foarte bine pus la punct și fiecare militar știe ce are de făcut, astfel încât să asigurăm suportul pentru desfășurarea operației. Echipajul are o mare experiență în misiunile internaționale și, în felul acesta, îmi este ușor să-mi concentrez efortul și atenția pe coordonarea activităților”.

Întâlnire de suflet

În primele zile ale misiunii s-a întâmplat și ineditul. Adică, pentru cei mai tineri, primele sărbători petrecute în larg. Sărbătorile de Paște, la bordul *Regelui Ferdinand* au un farmec aparte. Chiar dacă ne-au lipsit cei dragi, Lumina Sfântă s-a aprins, creștinește, pe fregată. O slujbă ca acasă, o glumă, mesajul *Hristos a înviat!* trimis pe celular și iată-ne gata de a merge mai departe, cu sufletul plin.

Mai mult, în prima zi de Paște s-a produs și întâlnirea cu Nava-școală *Mircea*, care se întorcea din marșul anual de instrucție, având la bord elevi și studenți din Forțele Navale. S-a comandat *Front la babord!*, după care l-am luat la însoțire, ca pe un prieten drag, iar el ne-a salutat așa cum se cuvine, tradițional marinărește, cu sunet de sirene și strigăte de ura din partea echipajului.

Pregătirea pentru manevra de realimentare pe mare.

Boarding Team

Militarii din *Boarding Team* pot fi întâlniți foarte des pe puntea heliport, la antrenament. Îi recunoști după specificul antrenamentelor, care presupun, pe lângă cele de condiție fizică și procedee specifice de abordare a potențialilor infractori, de percheziționare, de negociere, de autoapărare. Comenzile lor sunt alcătuite din cuvinte simple, în engleză, dublate întotdeauna de gesturi. Cu un echipament care cântărește cel puțin 25 de kilograme, „mascații” din echipele de boarding sunt în permanență gata să sară în barca de tip RHIB pentru a se deplasa către navele suspecte. Viața fiecăruia depinde de echipă și a echipei de fiecare membru în parte. Sunt antrenați să observe lucrurile în amănunt, să-și asigure unii altora securitatea, să fie fermi în gesturi și comenzi, fără a fi însă agresivi. I-am văzut în acțiune, fără nici un fel de ezitare, pe o mare agitată, care făcea să danseze haotic ambarcațiunea controlată. S-au întors atunci când au fost siguri sută la sută că nava este *curată*.

Misiune de salvare

Toate navele participante la operația NATO UNIFIED PROTECTOR acordă prioritate misiunilor de căutare-salvare. Pentru marinarii care acordă sprijin, misiunea de salvare înseamnă a-și face datoria, cu prețul inerentelor momente de încordare, risc asumat și, deseori, nesomn, dar și imensa satisfacție de a răspunde oportun apelului SOS!, al cărui dramatism îl pot descrie doar supraviețuitorii. O astfel de misiune de asistență umanitară și salvare a îndeplinit în noaptea de 12 spre 13 mai, într-o noapte mai lungă decât de obicei, echipajul fregatei *Regele Ferdinand*. O noapte albă, anunțată la ora 22, de comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, comandorul Mihai Panait: „Am primit ordin să executăm o misiune de căutare-salvare! O navă cu 150 de naufragiați a emis un semnal de distress – solicită ajutor de urgență în caz de pericol. Echipele de boarding la posturi! Echipele de manevră la

posturi! Treceți la posturile pentru executarea navigației în condiții speciale! Echipa de comandă, adunarea pentru briefing-ul de pregătire a misiunii! Începe căutarea bărcii de naufragiați, pe baza informațiilor primite de la comanda grupării”.

Nava, care părăsise portul libian Misrata la 9 mai, plutea în derivă, avea motorul oprit și lua apă. Încărcată la capacitate maximă din dorința disperată de supraviețuire a refugiaților, ambarcațiunea avea nevoie de mai multe reparații, la motor, la pompa de apă și pentru oprirea infiltrațiilor de apă. Sistemul de navigație? Foarte simplu, un girocompas rudimentar și o schiță de hartă, patru linii trase cu pixul pe o foaie și niște gradații marcate, probabil cu azimutul destinației. Intervenția s-a dovedit a fi cu adevărat salvatoare și a constat în remedierea defecțiunilor tehnice, izolarea infiltrațiilor de apă și efectuarea reparațiilor necesare la motor și pompa de drenaj apă din cala vasului. Echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a oferit refugiaților apă și alimente, precum și combustibil pentru ca ambarcațiunea respectivă să poată continua deplasarea în siguranță, asigurând escortarea acesteia până la preluarea de către o altă navă sub pavilion italian.

RAS

O misiune de RAS, (Replenishment at Sea), care înseamnă realimentare pe mare, o mai văzusem numai pe Discovery. Aici, la bord, aveam să aflu că lucrurile nu sunt deloc simple, și că manevra presupune și ceva adrenalină. O manevră deloc simplă, dar, cu un cod de semne și semnale bine pus la punct, valabil între toate navele din NATO, cu multă pregătire din partea echipajului și cu atenția încordată, manevra s-a executat ireproșabil. Agitația din timpul unei realimentări pe mare este greu de descris. Echipele sunt la posturi, fiecare își cunoaște foarte bine atribuțiile și așteaptă comenzile, care nu întârzie să apară: *Ora estimată pentru RAS, 10.00! Nava în poziție!* Pe timpul manevrei de realimentare, controlul activității este deținut de nava care

dă combustibilul. Atunci când se dă comanda de apropiere a navelor, după efectuarea manevrelor caracteristice, se ajunge la o distanță de 40-50 de metri între cele două nave. Un aspect foarte important, care necesită o sincronizare perfectă între membrii echipajului este tocmai păstrarea acestei distanțe și a alinierii navelor. Operațiunile sunt multiple, frunțile încruntate, tendoanele întinse, iar comanda mult așteptată nu poate fi decât: „*Stop pomparea! RAS complet! Pregătirea pentru decuplare!*” După care vocea șefului de echipaj, a maistrului militar principal Viorel Ciurumelea: „*Bravo, băieți! Puneți materialele la post! Pregătirea pentru următoarea activitate!*” Invariabil, după câteva minute se aude și ultima comandă, dată de comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, de data aceasta prin broadcast: „*Felicitări întregii echipe de RAS! V-ați descurcat excelent! Bravo, Zulul!*”

După al patrulea RAS de când a început misiunea UNIFIED PROTECTOR, mai exact la câteva minute după terminarea manevrei, s-au derulat și operații în comun cu elicopterul de la bordul navei *Etna*, care a executat apunări pe puntea heliport a Fregatei *Regele Ferdinand*. Apunțarea este considerată una dintre cele mai complexe manevre executate în comun cu aviația. Dificultatea vine din existența unui spațiu mic de aterizare, precum și a turbulențelor generate de suprastructura navei. Un elicopter naval este utilizat de navele militare, în principal, pentru misiuni de cercetare, transport, căutare și salvare pe mare, reprovizionare pe verticală și evacuare medicală de urgență.

Furtună în Mediterana

24 mai 2011. Fregata *Regele Ferdinand*, aflată în misiunea UNIFIED PROTECTOR, se pregătește să înfrunte o nouă furtună. Totul începe cu o avertizare prin broadcast: *În atenția echipajului! Pregătiți nava pentru vreme rea! Amarați obiectele din compartimentul!* Oriunde te-ai uita, marea este o spumă albă. Fierbe și bolborosește cu fiecare moleculă, iar albastrul ei frumos, de cemeală, este acum un fel de gri tulbure. Nava face salturi bruște. Se ridică de prova, sare în gol, apoi cedează golul pupei, care atunci când atinge cu elicele apa ai impresia că s-a lovit un fier uriaș de o stâncă. Parcă ar merge printre bolovani, parcă ai fi cu mașina pe un drum desfundat.

„*Răul de mare nu este o boală*”, spune medicul fregatei *Regele Ferdinand*, maiorul Eduard Moise, care, atunci când este furtună, poate fi întâlnit pe punțile interioare, intrând prin cabine și întrebând de starea de sănătate pe marinarii cunoscuți deja pentru răul de mare care nu-i lasă deloc în pace. „*Este un sindrom neuro-vegetativ cu punct de plecare aparatul vestibular – centrul de control al echilibrului, situat în urechea internă - apărut ca un reflex de apărare al întregului organism pentru menținerea echilibrului în lupta cu mișcările haotice, dezordonate ale navei. Cele mai frecvente simptome sunt: nelișițe, dezorientare spațială, vedere nesigură, apetit capricios, greață, vărsături, crampe*

abdominale, transpirații, dorința de aer rece și proaspăt, insomnie, apatie.”

Sfaturile utile ale medicului Eduard Moise sunt ascultate. Cu toate acestea, lupta cu marea este una dură. Mai ales cu o mare agitată, așa cum a fost cea de care am avut noi parte la începerea celei de-a doua etape de patrulare.

Viața în OPS ROOM

În Centrul de conducere a luptei (OPS ROOM în terminologie NATO – camera operațiilor) doar lumina galbenă a indicatoarelor optice circulare și a unor afișaje cu o multitudine de informații sparg bezna încăperii. Câte o dâră de alb pe alocuri înseamnă reflexia acestei lumini difuze pe echipamentul antiflash al marinarilor care supraveghează atent fiecare indicator. Toți au căști și microfoane, iar liniștea din încăpere creează impresia că nu se vorbește prea mult. Dar comunicarea se face pe canale separate, fiecare vorbind astfel în șoaptă doar cu cine trebuie să vorbească, fără a-i deranja pe ceilalți. O sumedenie de date circulă pe un flux bine stabilit, se analizează, se interpretează apoi se transmit comandantului fregatei pentru a hotărî acțiunile ce vor urma. Dacă vrei să înțelegi cu adevărat ce se întâmplă în această cameră ar trebui să fii un bun tactician, să ai cunoștințe în domeniul operațiilor militare și să mai știi și electronică. Aici, practic, se însumează informațiile obținute de la toți senzorii navei. Centrul de conducere a luptei este creierul navei în timpul operațiilor militare. Și semnalul cel mai bun pentru profesionalismul celor care lucrează aici este *feedback*-ul mereu pozitiv primit din partea comandamentului grupării navele, căruia fregata *Regele Ferdinand* i se subordonează pe timpul misiunii UNIFIED PROTECTOR.

Căpitan-comandorul Costel Bucur este șef al operațiilor. Lucrează în domeniu din anul 2004, fiind inițial școlarizat în Anglia, țară pentru care continuă să aibă un mare respect, începând de la felul în care se lucrează în marina militară până la problemele întâlnite atunci când vine vorba

Pregătirea grupei de boarding.

de civilizație pur și simplu. Inițial a fost încadrat ca ofițer cu lupta antisubmarin, atunci când nava a fost preluată de Forțele Navale Române. „*Aici, în OPS ROOM situația este foarte complexă, spune căpitan-comandorul Bucur. Este nevoie de multă experiență, de ani întregi de practică efectivă. Cei care ajung să lucreze în domeniul operațiilor trebuie să vină deja pregătiți, cu un bagaj bogat de cunoștințe. Să fi urmat în prealabil un curs de specializare. Atât ofițerii, cât și maiștrii militari. Pentru că, la navă nu este foarte mult timp de studiu. Iar experiența se dobândește cam în patru, cinci ani. Atunci când este folosită ca platformă de comandă, nava poate avea în subordine, să spunem, două, trei nave și elicoptere. Trebuie să iei deciziile cele mai potrivite foarte rapid. Să anticipezi permanent evoluția situației tactice și modul de acțiune. Viteza de reacție este foarte importantă.*”

Ofițeri de stat major

Dinainte de plecarea fregatei în misiune s-a vorbit despre un echipaj format din 205

Realimentare pe mare.

militari și doi ofițeri de stat major. Este vorba de căpitan-comandorul Marinică Mustățea și de locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag, care s-au aflat în permanență pe nava comandant a grupării navale, făcând parte din statul major al acesteia. Cei doi ofițeri țin în permanență legătura cu fregata *Regele Ferdinand* și contribuie la buna desfășurare a misiunilor. Căpitan-comandorul Marinică Mustățea: „*pe 29 aprilie ne-am imbarcat la bordul navei- comandant. Am fost încadrați pe funcții din compartimentul operații al statului major, având responsabilități în elaborarea documentelor de planificare și de conducere. Ritmul de lucru aici este alert, în jur de 14, 15 ore pe zi, uneori și mai mult, în funcție de situație. Totul este fluid aici, dacă ar fi să-l citez pe comandant, iar noi trebuie să fim flexibili și să avem răspunsuri pentru orice fel de situație.*”

Misiunea continuă

UNIFIED PROTECTOR, operația navală desfășurată de NATO în Marea Mediterană, continuă pentru îndeplinirea mandatului încredințat de Consiliul de Securitate al ONU, prin rezoluțiile 1970 și 1973, având ca obiectiv principal respectarea embargoului asupra transporturilor de arme impus Libiei.

Gruparea navală NATO, din care face parte și fregata *Regele Ferdinand*, are o configurație variabilă și este formată, în prezent, din 19 nave de diferite tipuri, autorizate să îndeplinească misiuni de patrulare activă, căutare și salvare, monitorizare și interogare, interceptare și control al traficului naval în zonele de responsabilitate care le revin. Până în prezent, au fost interogate peste 1.200 de nave, s-au efectuat controale la bordul a mai mult de 60 dintre acestea, iar șapte nave au primit interdicția de a-și continua traseul fiind întoarse din drum.

De la plecarea din portul Constanța, în 22 aprilie, fregata *Regele Ferdinand* a parcurs peste 9.500 de mile marine și a îndeplinit peste 300 de misiuni specifice în raionul încredințat de conducerea grupării navale. fregatei *Regele Ferdinand*. ■

Text și foto: Cpt. **Cosmin OCHEȘEL**

Nava *USS Monterey* a fost prezentă în perioada 6-9 iunie, în portul Constanța. Vizita a făcut parte din eforturile continue ale Marinei SUA de a consolida parteneriatul cu Forțele Navale Române și de a crește interoperabilitatea în zona Mării Negre. La ceremonialul de sosire al navei au fost prezenți comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei, precum și ofițeri din cadrul Comandamentului Flotei. După primirea din portul Constanța, ofițerii din conducerea navei însoțiți, de comandantul crucișătorului *Monterey*, comandorul James Kilby, au fost primiți de comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu. Discuțiile au vizat aspecte ale cooperării bilaterale și modul în care marinarii americani și români se pot antrena în comun. Activitățile au continuat cu vizite protocolare la autoritățile locale, ocazie cu care oaspeții americani au putut vizita orașul Constanța.

USS Monterey este echipat cu sistemul de apărare antiaeriană AEGIS ce reprezintă prima fază a Abordării Adaptive, în etape a scutului antirachetă, un element important pentru România,

care a acceptat să găzduiască interceptori în cadrul celei de-a doua faze a programului. Având aproape 400 de militari la bord *USS Monterey* este echipată cu 122 de rachete SM3, același tip de rachete care vor fi dislocate și terestru, la baza aeriană de la Deveselu din România.

Luni 6 iunie, viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale l-a primit la sediul SMFN din București pe amiralul Harry Harrys, comandantul Flotei a VI-a americane. Pe agenda discuțiilor s-au aflat subiecte privind relațiile dintre marinele celor două țări precum și programul de lucru al delegației americane.

Amiralul Harry Harrys, comandantul Flotei a VI-a americane, s-a întâlnit la Constanța cu contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei. Oaspeții noștri au organizat vizitarea navei de către jurnaliști. Prezenți și noi la acțiune, am avut prilejul de a fi conduși la bordul crucișătorului de comandantul navei, comandorul James Kilby. Acesta a demonstrat o disponibilitate totală în a răspunde întrebărilor adresate. Ziua s-a încheiat cu o conferință de presă la care au fost prezenți ministrul de externe, președintele Senatului, dar și ambasadorul SUA la București, Mark Gitenstein, însoțit de amiralul Harry Harris. Acesta din urmă a ținut să precizeze că *USS Monterey* este prima navă care face

Family Photo la Comandamentul Flotei cu cele două delegații, română și americană.

parte din acest sistem antirachetă și va îndeplini acest rol de apărare în teatrul European. Misiunea ei se va termina în iulie, după care va fi înlocuită cu un alt crucișător sau distrugător. Din acest program fac parte 21 de nave din clasa AEGIS, echipate cu rachete interceptoare și ele, prin rotație, vor îndeplini misiuni specifice în teatrul de operații european.

În cadrul conferinței de presă, ambasadorul Statelor Unite la București, Mark Gitenstein a declarat: „*Planul anunțat va utiliza tehnologii deja testate pentru a face față amenințării crescânde a rachetelor balistice cu rază scurtă și medie de acțiune. A doua etapă a acestui plan va lua forma unei unități de apărare antirachetă aici în România, la baza aeriană de la Deveselu. Dislocarea crucișătorului «Monterey», precum și a altor nave similare, care sunt echipate cu aceeași tehnologie de apărare antirachetă, care va fi, în curând, amplasată în România, reprezintă primul pas al Abordării Adaptive în Etape. Statele Unite ale Americii consideră că România se numără printre cei mai buni prieteni pe care îi are. Împărtășim atât de multe idealuri, păreri și poziții comune încât este firesc ca legăturile noastre să devină din ce în ce mai puternice. În România am găsit un partener cu care putem conlucra umăr la umăr într-o gamă extrem de largă de chestiuni*”.

Prin modul în care s-au desfășurat activitățile cu ocazia prezenței crucișătorului *Monterey* în portul Constanța putem avea convingerea că suntem apreciați ca un partener de încredere și că avem în Statele Unite un aliat de nădejde.

Vizita comandantului navei *USS Monterey*, comandorul James Kilby, la Comandamentul Flotei.

Fixarea legăturilor la cheu.

Militari la bordul navei americane.

Prezentarea navei pentru presă, realizată de comandantul *USS Monterey*.

Aspecte de la conferința de presă.

BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11

Text: Asp. ing. **Diana CUCOȘEL**
Foto: Cpl. **Tatum VAYAVANANDA**,
U.S. Marines Corps

BLACK SEA ROTATIONAL FORCE este denumirea generică a unui program multi anual care are loc în regiunea Caucazului, a Balcanilor și a Mării Negre. În cadrul acestuia, în fiecare an, prin rotație, un detașament mixt terestru și aerian se deplasează în zona vizată. **Exercițiul organizat de Corpul Infanteriei Marine al S.U.A. din Europa (MARITIME FORCE EUROPE)**, în cooperare cu categoriile de forțe ale Armatei României este la a doua ediție, după cel din anul 2010.

În perioada 27 aprilie – 15 septembrie, aproximativ 800 de militari din Azerbaidjan, Republica Macedonia, Bulgaria, Georgia, Bosnia, Serbia, Croația, Muntenegru, Grecia, Moldova, România, Statele Unite ale Americii și Ucraina participă la activitățile din cadrul BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11 (BSRF 11). România participă la activitate cu peste 200 militari din cadrul Batalionului Infanterie Marină al Forțelor Navale, o companie de Infanterie din cadrul Forțelor

Terestre, un detașament de căutare și salvare și un elicopter al Forțelor Aeriene. Cartierul principal al BSRF 11 este baza forțelor terestre de lângă aeroportul Mihail Kogălniceanu din Constanța, dar activități se desfășoară și în orașul Constanța și în poligonul de la Babadag.

Principalele activități ale BSRF11 sunt modulele de pregătire în domenii precum acțiuni militare contra insurgenților și de acțiuni militare de menținere a păcii. De asemenea, se organizează evenimente de familiarizare mil-to-mil, care acoperă arii precum comunicații, logistică, intelligence, arme non-letale etc. De asemenea, se organizează simpozioane pe teme ca operațiile amfibii, relațiile cu populația civilă și

intelligence, unde sunt invitați reprezentanți ai națiunilor participante. Scopul BSRF este acela de a desfășura împreună cu statele partenere acțiuni care privesc securitatea în zonele vizate, Caucaz, Balcani și zona Mării Negre, îmbunătățindu-se astfel gradul de profesionalism al capacității militare precum și cel al interoperabilității. Se dorește crearea unor parteneriate de durată care să faciliteze abordarea în comun a provocărilor în domeniul securității în regiune.

Pe parcursul BSRF 11 se vor desfășura activități și în Bulgaria, Georgia și Ucraina. De asemenea, BSRF 11 va avea o implicare activă în organizarea și desfășurarea exercițiilor SEA BREEZE în Ucraina și AGILE SPIRIT în Georgia. Există și o latură umanitară a exercițiului BSRF11; până în prezent s-au desfășurat numeroase proiecte de asistență umanitară a unor școli și spitale în jurul localității Constanța dar și în Bulgaria, Georgia și Ucraina.

Exercițiu demonstrativ

În data de 10 mai, în poligonul de la Babadag a avut loc un exercițiu deschis reprezentanților mass-media. Exercițiul a marcat finalul modului de acțiuni militare contra insurgență (Counter Insurgency), modul parcurs

de către 102 militari români din cadrul Batalionului de Infanterie Marină (BIM) și 43 de militari americani din cadrul US Marines. Aceștia au desfășurat timp de două săptămâni activități de pregătire în comun.

Scenariul teoretic al exercițiului a fost acela al urmăririi unei ținte teroriste de valoare ridicată și a fost construit în așa fel încât să îi pună pe participanți în situația de a folosi cât mai multe dintre tacticile perfecționate în perioada de pregătire printre care operațiuni de convoiere, tactici de percheziție și confiscare, modalități de înăbușire a revoltelor prin folosirea de arme non-letale.

De la căpitanul Claudiu Vișan din cadrul BIM am aflat că „*exercițiul desfășurat a fost unul de scotocire și căutare. În cadrul situației tactice simulate s-au primit unele informații privind existența unor elemente insurgente în satul Cătunul. Locuitorii acestui sat sunt simpatizanți ai insurgenților. Misiunea primită a fost de a investiga situația existentă în sat și de a acționa în consecință.*”

Procedura folosită ne-a fost explicată de militarii americani. Pentru a putea investiga cu succes a fost necesar ca militarii să se asigure că în sat nu mai au acces alte trupe și de asemenea că insurgenții nu pot să evadeze. Militarii români și cei din cadrul U.S. Marines au ajuns în sat în convoi, intrând cu prudență pentru a evita eventuale dispozitive explozive (IED). Ajunși în sat detașamentul de militari s-a împărțit în două, echipa de scotocire și echipa de asigurare, aceasta din urmă instalând un perimetru de siguranță. Au fost instalate apoi, puncte de control în teren, iar echipa de scotocire a mers din casă în casă pentru a găsi insurgenții. Odată găsită locuința în care s-au ascuns insurgenții, au fost folosite grenade fumigene pentru a crea confuzie în interiorul acesteia. Militarii au pătruns în casă, capturând suspectii. După ce au fost prinși, insurgenții au fost imobilizați, percheziționați și apoi escortați în afara satului. Datorită faptului că satul era populat de simpatizanți ai insurgenților, localnicii au început să protesteze și să hărțuiască forțele care au capturat insurgenții, militarii fiind obligați să adopte măsuri de control a mulțimii și să urmeze pașii necesari pentru a dispersa revolta. Pentru a se stinge revolta s-au folosit tactici non-letale.

Acesta a fost scenariul după care s-a desfășurat Media Day din data de 10 mai, în poligonul de la Babadag.

La finalul exercițiilor, comandantul detașamentului U.S. Marines prezent la BSRF 11, locotenent-colonelul Nelson Cardella s-a declarat impresionat de felul în care s-au comportat militarii Batalionului de Infanterie Marină, atât în cadrul exercițiului cât și pe parcursul modului de pregătire. ■

Militar român asigurând un perimetru sigur pentru echipa care caută în satul fictiv „Cătunul” elemente insurgente.

Militari români și americani, în timpul unui exercițiu de scotocire a satului fictiv „Cătunul”.

„Insurgentul” a fost capturat.

„Militarii români și cei americani posedă un limbaj comun, au profesionalismul necesar și aplică procedurile în comun”

Interviu cu domnul comandor Cristinel Uce, directorul BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11

Aspirant ing. **Diana CUCOȘEL**

- Care este scopul BSRF? În ce măsură este acest exercițiu util militarilor români?

- Exercițiul multinațional BSRF-11 face parte din pachetul de măsuri referitoare la creșterea încrederii și securității regionale în Zona Extinsă a Mării Negre între țările din această arie. Fie că sunt țări aflate în Alianță sau partenere cu această organizație, majoritatea țărilor din regiune au răspuns invitației de a participa și astfel, de a contribui la ridicarea nivelului de interoperabilitate între structurile care asigură securitatea în zonă și participă, în diferite domenii, în teatrele de operații. Militarii români care au participat și vor participa la acest amplu exercițiu, care se desfășoară pe o perioadă de aproximativ 6 luni, prin exercițiile secvențiale și modulele de instrucție desfășurate în Poligonul de Instrucție din Babadag, Câmpia Turzii sau Bobocul, împreună cu aliatul american, au exersat și au pus în aplicare procedurile specifice acțiunilor de contrainsurgență (COIN), identificând pe lângă modul de aplicare a procedurilor și nevoile de asigurare materială în vederea îndeplinirii unor astfel de misiuni. Nu pot să nu amintesc și activitățile specifice de instrucție a forțelor speciale. Pe lângă activitățile practice, tematica care va fi abordată în cadrul seminarelor care se vor desfășura, va fi axată pe noutățile doctrinare și tactice în domeniile operațiilor întrunite, informațiilor, logisticii și relațiilor militare civili, lecțiile învățate în urma participării la operațiile de menținere a păcii și de contrainsurgență urmând a fi implementate pentru acțiunile viitoare. Aici experiența americană și chiar a militarilor români fiind foarte folositoare.

- Ce aduce nou BSRF 11 față de BRF 10?

- BSRF 11 nu numai că este doar prin numărul activităților și forțelor implicate, mai amplu față de BSRF 10, dar privind din punct de vedere al planificării acestui exercițiu, pot spune că personalul de stat major din ambele părți – română și americană au desfășurat o muncă continuă pentru ca activitățile, modulele de instruire, simpozioanele și sprijinul națiunii gazdă să nu afecteze concepția și obiectivele exercițiului. Doresc ca prin intermediul dumneavoastră să mulțumesc tuturor celor implicați pentru modul profesional în care am desfășurat până acum exercițiul exprimându-mi speranța că acest mod de lucru va fi susținut până la sfârșit. De asemenea, subliniez sprijinul acordat de către Statul Major General și de celelalte categorii de forțe, fără de care lucrurile nu puteau fi puse cap la cap.

Militar român executând tragere cu o carabină tip M4, în timpul antrenamentelor pentru operațiuni contra insurgenților.

Foto: Cpl. Tatum VAYAVANANDA, U.S. Marines Corps

- Cum a evoluat pregătirea militarilor români de la începutul exercițiului până în prezent?

- Militarii Batalionului de Infanterie Marină și cei ai Brigăzii de la Focșani au desfășurat un program de instrucție pentru desfășurarea operațiilor de contrainsurgență, față de anul trecut când au fost aplicate procedurile specifice operațiilor de menținere a păcii. Pot afirma că în acest an s-a simțit o implicare mai mare, atât ca mod de abordare a secvențelor exercițiului, dar și ca mod de comportare pe timpul desfășurării modulelor. Faptul că nu au existat disfuncții pe parcursul modulelor desfășurate de trupele din SMFN și SMFT, reliefează faptul că militarii români și cei americani posedă un limbaj comun, au profesionalismul necesar și aplică procedurile în comun, posibilitatea ca în viitor aceleași structuri să desfășoare acțiuni de luptă în comun în teatrele de operații fiind foarte mare.

- Pe viitor se va încerca implicarea CISE în BSRF?

- Este o întrebare foarte bună, dacă ne gândim și la alte structuri din celelalte categorii de forțe. La acest moment CISE poate fi una din structurile care pot contribui la desfășurarea, într-un scenariu mai complex a modulelor teoretice și de verificare a tacticilor aplicate în cadrul operațiilor de menținere a păcii sau contrainsurgență, prin introducerea unei părți de simulare în cadrul acestor module. Pentru aceasta va trebui să dezvoltăm pe viitor partea de „uscat” și de „operații amfibii”. Ce structuri suplimentare vor fi implicate în viitor rămâne să identificăm, împreună cu aliatul american, după terminarea exercițiului când lecțiile identificate vor fi analizate și transformate în lecții învățate.

- Ce urmează în continuare la această misiune?

- Se va continua pregătirea în comun a FOS și vor avea loc simpozioanele despre care v-am vorbit mai devreme. În lunile următoare se vor desfășura modulele PKO (menținere a păcii) cu Azerbaijan și Ucraina. ■

„Militarii români sunt foarte capabili și foarte motivați”

Interviu cu domnul locotenent/colonel Nelson Cardella, comandantul detașamentului U.S. Marines prezent la BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11

Aspirant ing. **Diana CUCOȘEL**

- Spuneți-ne câteva lucruri despre dumneavoastră

- Sunt comandantul Batalionului 4 tancuri din San Diego, California. Aici avem aproximativ 182 de infanteriști marini cu specializări diverse cum ar fi aviație, infanterie, logistic și comunicații.

- Aveți aici, în acest detașament militari din diferite arme. Cum faceți ca ei să funcționeze ca o echipă?

- Aceasta este frumusețea corpului de infanteriști marini. O numim magia infanteriștilor marini. Ne-am întâlnit în ianuarie și am lucrat împreună timp de trei luni înainte să venim aici. Îți cunoști astfel unitatea și te antrenezi zilnic cu ei stabilind standarde comune înainte de a fi dislocat. Dar, mai mult decât atât, prin formarea noastră de infanteriști marini suntem obișnuiți să lucrăm ca unități anexe și să fim atașați la eșaloane superioare și suntem antrenați pentru a îndeplini acest rol. Multe alte servicii încearcă să facă acest lucru cu rezultate limitate, dar noi o facem destul de bine, însă tot nu este ușor. Trebuie în continuare să treci peste faptul că fiecare are altă sarcină și alte aptitudini. Sunt multe provocări din punct de vedere al conducerii și trebuie o bună coordonare a activităților la toate nivelurile pentru a face acest sistem să funcționeze, dar el funcționează.

- Aceasta este prima oară când lucrați cu militari români?

- Da, aceasta este prima mea misiune în România, dar după cum am învățat militarii bine pregătiți au foarte multe lucruri în comun, indiferent de naționalitatea lor. Luptătorii sunt luptători, indiferent de limba pe care o vorbesc și de cultura de care aparțin.

- Care este scopul BSRF?

- Scopul BSRF este de a clădi parteneriate și de a întări capacitatea militară a regiunii Mării Negre. Ne antrenăm în operațiuni contra insurgenților și de menținere a păcii. Și în cele din urmă totul se rezumă la pregătirea în comun cu militarii români, cu infanteriștii marini români și cu forțele terestre române pentru îndeplinirea misiunilor de contracarare a insurgențelor și alte operațiuni pe care le îndeplinim în mod obișnuit în Afganistan și Irak. Antrenamentele sunt menite să dezvolte aceleași aptitudini ca și ale militarilor americani și la aceleași standarde.

- În ce fel diferă BSRF 11 de BSRF 10?

- Conceptul este același dar numărul militarilor implicați este aproape dublu iar durata misiunii este de două ori mai mare față de cea de anul trecut. Avem seminarii și antrenamente care vor avea loc din Albania până în Azerbaijan printre care: două exerciții majore, 35 de angajamente pentru antrenament, nouă proiecte în

Instructaj de siguranță a tragerii, înainte de executarea tragerilor cu M16A4.

Foto: Cpl. Tatum VAYAVANANDA, U.S. Marines Corps

Foto: Cristian Spătaru

folosul comunității și șase seminarii. Ne vom antrena cu aproximativ 1300 de militari aparținând armatelor din 13 țări diferite. Toate aceste lucruri sunt posibile pentru că România este o gazdă extraordinară. Rolul jucat de România pentru creșterea securității și cooperării în zona extinsă a Mării Negre este unul esențial.

- La ce punct al misiunii ne aflăm acum?

- Suntem aproape la jumătatea ei. Lunile iunie și iulie sunt cele mai aglomerate pentru noi. Avem echipe formate din patru instructori care vor călători în diferite locații în regiunea Mării Negre și vor instrui militarii aliați și parteneri în domenii diferite cum sunt comunicațiile, planificarea acțiunilor întrunite, logistică etc.

- Cum merge pregătirea împreună cu militarii români?

- Foarte bine, am parcurs două etape până acum. În primă fază am lucrat cu militarii Batalionului de Infanterie Marină, iar apoi cu cei ai Brigăzii de la Focșani. Au rezultat multe lucruri utile și multe prietenii. Pregătirea a fost de asemenea pozitivă, finalul fiecărei etape a pregătirii încheindu-se cu un câte un exercițiu, exerciții care m-au impresionat profund prin capabilitățile demonstrate și prin felul în care au lucrat împreună. Există în continuare lucruri pe care le putem îmbunătăți. Aș vrea să avem mai mult timp să efectuăm nu doar operațiuni la nivel de pluton, ci și la nivel de companie sau batalion.

- Care sunt punctele forte și punctele slabe ale militarilor români?

- Militarii români sunt foarte capabili și foarte motivați. Ne dorim să ne ajutăm reciproc și să ne creștem capabilitățile sprijinindu-ne unii pe alții. Acest lucru însă nu depinde doar de cât de dedicați suntem ci și de resurse. Militarii români sunt foarte capabili așa cum au demonstrat în operațiunile din Irak, Afganistan și Kosovo, la care au participat. Sunt foarte capabili și foarte buni la tacticile de bază. Consider că trebuie îmbunătățit echipamentul de care dispun și trebuie perfecționate tacticile avansate. Între timp folosim la maxim resursele existente și clădim împreună bazele succeselor viitoare. ■

EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011

51 de scafandri militari din șase țări s-au antrenat timp de o săptămână la Centrul de Scafandri și în apele Mării Negre într-un exercițiu organizat și condus de Statele Unite și găzduit de România.

Text și foto: **Bogdan DINU**

Iunie a fost o lună aglomerată pentru scafandrii militari din Forțele Navale Române cu numeroase exerciții naționale și multinaționale în care au fost implicate toate structurile subordonate Centrului de Scafandri. Ultimul exercițiu multinațional a fost Eurasia Partnership Dive 2011, aflat la prima ediție, desfășurat între 19 și 24 iunie, organizat și condus de Statele Unite ale Americii și găzduit de România prin Centrul de Scafandri. Au participat detașamente de scafandri militari din Azerbaidjan, Bulgaria, Georgia, Ucraina, Statele Unite ale Americii și România. Activitatea a cuprins atât antrenamente de scufundare specifice în echipe mixte la mare adâncime cu alimentare de la suprafață cât și din domeniul EOD. EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011 (în continuare EPD 2011) s-a desfășurat la Centrul de Scafandri (unde a avut loc ceremonia oficială de deschidere, ședințele de planificare și activități specifice la Laboratorul Hiperbar, scufundări simulate și medicină hiperbară) dar și pe mare, principala platformă folosită fiind nava americană de salvare și intervenție cu scafandri *USNS (United States Naval Ship) Grasp* la care se adaugă și vedeta de intervenție cu scafandri *Saturn* pusă la dispoziție

Nava de intervenție și salvare cu scafandri *USNS Grasp* a fost platforma utilizată pentru antrenamentele de scufundare la mare adâncime.

de țara gazdă, în principal pentru antrenamente EOD. Scopul exercițiului a constat în familiarizarea cu tehnica utilizată și creșterea interoperabilității între participanți. „Din punctul meu de vedere cred că acest exercițiu este o foarte bună cale pentru noi de a învăța cum să cooperăm cu alte forțe navale, să lucrăm împreună – ne-a declarat CWO3 Raymond Miller, din Unitatea Mobilă de Salvare și Scafandri 2, Compania 2-6, care se afla la comanda scufundărilor în echipe mixte la bordul *USNS Grasp* - Am învățat multe, inclusiv din punct de vedere logistic, cum să realizezi o astfel de operațiune în care sunt implicate forțe navale din mai multe țări, cum să ne scufundăm împreună. Oamenilor mei le-a plăcut, a fost o experiență foarte bună și apreciez faptul că partea română ne-a invitat și am avut astfel oportunitatea să lucrăm împreună.”

Practic, pe mare, EPD 2011 a cuprins două mari secțiuni, respectiv exerciții de scufundare la mare adâncime conduse de partenerii americani la bordul *USNS Grasp* și o parte de

scufundări cu specific EOD, care au fost conduse de scafandrii români de la bordul *VMIS Saturn*, inclusiv operațiunile de scanare laterală cu sonarul pentru descoperirea obiectelor aflate pe fundul mării, conduse de asemenea de scafandrii români. Și deși ambele sunt activități de scufundare, iar prezența *USNS Grasp* ar putea duce la concluzia eronată că accentul s-a pus pe mare adâncime, adevărul este că ponderea celor două tipuri de antrenamente a fost egală, balanța înclinând și mai mult în favoarea EOD dacă luăm în calcul și operațiile de scanare laterală.

Antrenamentele EOD tipice unei zile de exercițiu (în total au fost trei) au inclus un răspuns al scafandrilor de luptă la o amenințare IED (dispozitive explozive improvizate). Scenariul presupunea că nava a fost atacată de teroriști care au montat dispozitivul sub linia de plutire, iar scafandrii au inițiat căutarea, identificarea, marcarea, neutralizarea și distrugerea dispozitivului. În a doua parte a zilei s-a exersat căutarea într-o zonă de mare liberă a unei mine de fund ancorate cu sonarul portabil, urmată de identificarea, marcarea, ridicarea la suprafață cu balonul de ridicat greutăți și transportul în zona de distrugere. Întâmplător în ziua în care am făcut noi documentarea la bord se aflau scafandrii de luptă din Azerbaidjan. „Scufundarea

Deschiderea oficială a exercițiului EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011 în Laboratorul Hiperbar de la Centrul de Scafandri.

a fost bună, am acumulat experiență deoarece condițiile, tehnica și echipamentul sunt foarte bune. Experiența a fost una benefică pentru noi. Suntem recunoscători pentru toate aceste lucruri”, ne-a declarat căpitanul Ahmadov Sabuhi, încântat de colaborarea cu scafandrii români. „Activitățile în comun cu militarii din Azerbaidjan nu sunt diferite. Pregătirea este aceeași, sub apă suntem toți scafandri de oriunde am veni”, a completat pentru noi Mm III Florin Tianu din cadrul Grupului de Scafandri de Luptă EOD. De menționat și faptul că deși au fost doar trei zile pe mare s-a reușit să se lucreze cu toți participanții, prin comasarea acestora acolo unde a fost cazul, astfel încât delegația fiecărei țări a parcurs toate cele trei etape ale exercițiului: scufundare simulată și medicină hiperbară, EOD și scufundare la mare adâncime. Ca o curiozitate, doi din scafandrii azeri au fost și elevii căpitan-comandorului Adrian Onțică la un curs EOD desfășurat la Școala de Aplicație a Forțelor Navale acum câțiva ani. „Partenerii noștri, georgienii

de exemplu, sunt încântați de scenarii și tehnică, chiar văd pentru prima dată aceste echipamente, au posibilitatea să lucreze cu ele, și vor pleca de aici cu niște idei noi privind activitățile de scufundare. Am fost și noi parteneri cândva, dar acum am ajuns la nivelul la care îi învățăm pe alții și sunt mândru de acest lucru.” a precizat pentru noi căpitan-comandorul Adrian Onțică.

EPD 2011 nu a fost lipsit de provocări. Să menționăm că a fost prima dată când s-a organizat un astfel de exercițiu, că au fost prezenți un număr mare de scafandri, timpul de planificare a fost redus, ca și numărul de zile de ieșire pe mare (51 de scafandri și doar trei zile pe mare), dar până la urmă s-a dovedit a fi un real succes. A fost util și din punctul de vedere al creșterii interoperabilității dintre scafandri în domeniul EOD și al scufundării la mare adâncime cu alimentare de la suprafață, dar și al faptului că orice exercițiu multinațional aduce un plus de experiență atât părții române, ca țară gazdă, cât mai ales țărilor partenere.

Condițiile din Marea Neagră, vremea, temperatura apei, adâncimea sau fundul mării nu au pus probleme nici unui scafandru din țările participante. Cu mențiunea că exceptând zonele tropicale, fundul mării este cam la fel peste tot în lume. „Cred că fundul mării sau al oceanului este cam la fel peste tot, în toate zonele cu excepția celor tropicale, în mod normal este același fund mîlos chiar și în Statele Unite, în Virginia, de unde suntem noi este aproape la fel. De fapt vizibilitatea sub apă este aici puțin mai bună decât la noi. Este chiar bine.” ne-a declarat Master Chief Kelly Polk din Unitatea Mobilă de Salvare și Scafandri 2, Compania 2-6, șeful scufundării pe *USNS Grasp*. „Surprinzător, apa este puțin rece pentru luna

Instantaneu din timpul antrenamentelor specifice EOD desfășurate în comun de scafandrii azeri și români, conduse de aceștia din urmă, la bordul V/S Saturn.

iunie – a completat pentru noi Mm III Florin Tianu, din Grupul de Scafandri de Luptă EOD – *Primii doi-trei metri este bine, apoi începe să se răcească. Aici adâncimea este de aproximativ 18 metri, avem și o hulă de fund și este puțin agitată jos*”.

USNS Grasp a fost platforma de scufundări pentru mare adâncime în echipe mixte în cadrul EPD 2011. Nava s-a mai aflat de trei ori la Constanța în cadrul unor exerciții bilaterale sau internaționale, dar a fost pentru prima dată când ne-a vizitat după ce a fost transferată către Military Sealift Command (Comandamentul de Transport Maritim) în anul 2006. Astfel acum nava are un echipaj civil cu excepția detașamentului de scafandri ambarcat la bord și a unei mici echipe pentru comunicații și protecție. *USNS Grasp* este o navă de salvare și recuperare, una din cele patru de care dispune Comandamentul de Transport Maritim și a participat la mai multe misiuni de salvare și recuperare. Echipamentele de la bord permit o scufundare cu alimentare

de la suprafață până la adâncimea maximă de 100 de metri, dar pentru această misiune și exercițiu au utilizat un sistem care permite scufundări până la adâncimea de 60 de metri. Obiectivul principal l-a constituit familiarizarea partenerilor cu echipamentele de scufundare prin activități în echipe mixte după algoritmul american și mai puțin antrenamente complexe cu un grad ridicat de complexitate pe fundul mării. „Scafandreria este una din cele mai periculoase profesii din Marina Militară a Statelor Unite și luăm măsurile de siguranță și de precauție foarte în serios astfel încât nimeni să nu fie rănit. În ceea ce privește scufundările din zilele acestea cred că toți scafandrii, indiferent de țară, au dat dovadă de profesionalism. Este o mare oportunitate pentru colegii mei scafandri mai tineri din Statele Unite de a veni aici și de a lucra cu scafandri din alte țări. A fost minunat.” ne-a mai declarat Master Chief Kelly Polk (despre exercițiile bilaterale cu scafandrii americani și măsurile de siguranță am mai publicat materiale în revista noastră în numerele 2 (99) din 2004 și 4 (113) din 2006). În ziua respectivă efectuau scufundări mixte cu colegii georgieni mai mult pentru familiarizarea cu echipamentul și fundul mării. PO2 scafandru cls.2 Zachary West din Unitatea Mobilă de Salvare și Scafandri 2, Compania 2-6: „Toți scafandrii au aceeași experiență. Aș zice că principala diferență este, evident, bariera lingvistică. Avem echipamente diferite, protocoale diferite dar în afară de aceste lucruri nu există o deosebire reală. Toți suntem scafandri profesioniști. Cred că exercițiul este ceva deosebit, îmi place. Ne oferă șansa să ieșim și să lucrăm cu națiuni diferite, putem să îi învățăm lucruri noi, să le transmitem ceva din experiența noastră și chiar să învățăm și noi de la ei. Este un exercițiu foarte bun”.

Antrenamente de scufundare la mare adâncime cu alimentare de la suprafață în echipă mixtă cu scafandrii georgieni la bordul navei *USNS Grasp*, conduse de partenerul american.

În aceeași notă a completat și Mm Meskha Nodari din Georgia: „Nu este pentru prima dată când lucrez cu scafandrii americani, am mai avut antrenamente comune anii trecuți în alte țări, dar este pentru prima dată când facem acest lucru în România și, desigur, impresiile sunt foarte bune. Operarea cu sonarul a fost o experiență complet nouă pentru mine și colegii mei scafandri georgieni. Cred că aceasta a fost singura provocare”.

În ceea ce ne privește concluzia pentru întreg exercițiul a formulat-o comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul Centrului de Scafandri: „După o săptămână plină de activități desfășurate de scafandrii din cele șase țări pot afirma că ne-am atins obiectivele stabilite și Centrul de scafandri s-a dovedit încă o dată o gazdă bună, primitoare, pentru desfășurarea activităților și s-a afirmat încă o dată profesionalismul scafandrilor români în context internațional, atât pe mare, la scufundările reale din Marea Neagră, cât și în scufundările simulate din Laboratorul Hiperbar”.

Moștenirea lui Mahan

Cpt. cdor. prof. univ. dr. **Ioan CRĂCIUN**
Director al Departamentului pentru Operații Joint
Școala NATO, Oberammergau, Germania

În 1991, la sfârșitul Războiului Rece, lumea s-a schimbat într-un mod aproape similar celui în care se schimbase în 1815 atunci când Napoleon a fost învins la Waterloo iar Franța s-a înclinat în fața puterii britanice. În plan strategic, sfârșitul războaielor franco-britanice din 1815, nu avea să pună capăt doar dominației franceze în Europa acelor vremuri ci, și strategiei militare britanice pe care generații de ofițeri o dezvoltaseră ca răspuns la expansionismul napoleonian. Prin urmare, și strategia maritimă britanică de îngădire a libertății de acțiune a flotei franceze prin blocarea acesteia în porturile de staționare a devenit caducă. Șocul schimbării a fost atât de puternic încât britanicii au avut nevoie de aproape un secol să se obișnuiască cu noile circumstanțe strategice și să dezvolte o nouă strategie maritimă.

Dar, este aceasta o lecție a istoriei de care merită să ne amintim? Se pare că da, pentru că schimbările strategice actuale seamănă izbitor cu cele din 1815, iar schimbarea de paradigmă în domeniul securității, inclusiv în cel al securității maritime, pare a fi la fel de greu de acceptat. De aceea, gândirea maritimă strategică actuală este marcată de lupta dintre ideile anacronice bazate pe o viziune convențională/militară asupra puterii și strategiei maritime și cele reformatoare care nu mai tratează puterea și strategia maritimă în exclusivitate ca pe chestiuni militare, ci le consideră, dintr-o perspectivă largită, ca parte a strategiei de securitate națională. Pe de altă parte, discursul strategic din domeniul maritim este marcat și de dihotomia securitate națională vs. securitate colectivă determinată de dubla ipostază a statelor de contributor și consumator de securitate.

Cu toate acestea, elementele de bază ale vechilor teorii ale puterii și strategiei maritime așa cum au fost ele definite în epoca de înflorire a comerțului mondial, a coloniilor și a navigației cu vele de către cei mai iluștri teoreticieni ai gândirii navale mondiale, Alfred T. Mahan și Sir Julien Corbett, își păstrează valabilitatea și în lumea modernă de astăzi. Încercările contemporane de a dezvolta noi teorii navale au ca punct de referință, aproape în exclusivitate, concluziile strategice elaborate cu aproape un secol în urmă de către Mahan și/sau Corbett, unii autori concentrându-se pe continuarea studiului strategiei navale practică de marile puteri (v. Gray S. Collin), în timp ce alți autori încearcă să identifice posibilitățile de aplicare a acesteia la puterile navale „mai mici”.

Desigur, clasificarea puterilor navale în „*mar*” sau „*mai mici*” conferă un înalt grad de specificitate strategiei navale, iar acest lucru se reflectă, în primul rând, în stabilirea rolului și funcțiilor marinei militare. Cel mai popular model utilizat în acest sens este cel oferit de profesorul britanic Ken Booth bazat pe conceptul de „*use of the sea - folosire a mării*”. Acesta, explică folosirea mării printr-un triunghi al rolurilor: *militar – diplomatic – polițienesc* jucate de marinele militare, cu referire la întregul spectru al conflictelor.

Deși conceptualizat în timpul Războiului Rece, modelul profesorului Booth, dezvoltat ulterior de Eric Grove prin asocierea fiecărui rol cu o gamă variată de activități/roluri subsidiare, rămâne unanim acceptat ca bază teoretică valabilă pentru dezvoltarea strategiilor navale moderne. Ca și Booth, Grove sugerează că, înainte de creionarea strategiei maritime este extrem de important a se defini scopul în care urmează a fi folosit spațiul maritim, precum și rolurile și funcțiile pe care marina le va juca în acest context.

Foto: Mihai Egorov

Marinele au fost create, în primul rând, pentru a duce războiul pe mare, și ele trebuie să știe foarte bine cum să facă asta dar, mai apoi li s-a cerut să fie în măsură să-și descurajeze (deterrence) sau constrângă (coercion) adversarii să renunțe la luptă sau să impună respectarea legii pe mare (constabulary), iar acestea constituie fundamente ale strategiilor maritime contemporane.

Desigur, percepția privind interesele naționale vitale continuă să fie determinantul principal al strategiei maritime deși lumea contemporană recunoaște mai puțin puterea maritimă ca unitate de măsură a puterii/măreției statului în sistemul relațiilor internaționale, așa cum demonstrase Mahan cu aproape un secol în urmă. Mai mult, a devenit chiar problematic pentru state să folosească marina ca instrument de putere pur național pentru că stabilirea intereselor naționale fără a ține cont de contextul internațional devine din ce în ce mai dificilă. Fără îndoială, contextul internațional a fost și în trecut ingredientul esențial în stabilirea intereselor vitale ale statelor numai că atunci statele erau singurii actori ai relațiilor internaționale ce controlau toate procesele din sistem.

Lumea contemporană, însă, s-a schimbat radical, statele nu mai sunt singurii actori ai relațiilor internaționale și ca atare există procese, în special de natură economică/financiară, ce nu mai sunt controlate de acestea ci de actori ne-statali, transnaționali cu efecte directe asupra suveranității statale. În consecință, statele, inclusiv marile puteri, sunt acum mult mai preocupate de dezvoltarea de relații de cooperarea în multiple planuri deși nu exclud competiția dintre ele. Evident, domeniul maritim nu a rămas imun, așa că urmează același trend. Așa se explică de pildă efortul comun privind abordarea problematicei domeniului maritim la nivelul Uniunii Europene sau preocupările NATO de adaptare a strategiei maritime aliate la noile circumstanțe strategice. Și, tot așa se explică încremenirea în Mahanismul tradițional a unor strategii maritime promovate de unele state, în special din sud-estul Asiei, pentru care puterea maritimă încă rămâne un instrument de putere în sistemul relațiilor internaționale.

Așadar, circumstanțe strategice diferite produc percepții diferite ale intereselor de securitate ale statelor și prin urmare strategii maritime diferit nuanțate. Dar indiferent de nuanță scopul marinelor rămâne acela de apărare a securității naționale, adică ecuația își păstrează caracterul Mahanian, mai mult sau mai puțin tradițional, în funcție de percepția strategică a statelor. Cu alte cuvinte, deși dependentă de circumstanțe strategice în schimbare, teoria maritimă moștenită de la Amiralul Mahan rămâne nemuritoare. ■

Reuniunea Comitetului Comandanților din Marea Neagră

Căpitan-comandor **Liviu COMAN**
Divizionul 50 Corvete

În perioada 16 - 20 mai a avut loc Reuniunea Comitetului Comandanților din Marea Neagră (BSNC), desfășurată la Centrul de Coordonare Permanent al Flotei Maritime a Federației Ruse din Divnomorskoe, cu ocazia predării controlului operațional și a comenzii BLACKSEAFOR între Forțele Navale Române și Marina Militară a Federației Ruse. La reuniune au participat Comandanții Forțelor Navale ale țărilor riverane Mării Negre. Din partea Forțelor Navale Române a participat Vam. dr. Aurel POPA însoțit de comandorul Constantin Ciorobe, în calitate de fost comandant al BLACKSEAFOR și de căpitanul comandor Liviu Coman, expert în cadrul Grupului de Planificare. Rolul acestei reuniuni a fost acela de a asigura îndrumarea și supervizarea Grupului de Planificare și COMBLACKSEAFOR, pentru planificarea și efectuarea activităților BLACKSEAFOR

De la stânga la dreapta: contraamiralul de flotilă Rumen Nicolov, Bulgaria, contraamiralul A. Troianov, Rusia, viceamiralul dr. Aurel Popa, amiralul Alexander Tatarinov, Rusia, viceamiralul Bulent Bostanoglu, Turcia și viceamiralul Viktor Maksymov, Ucraina.

în conformitate cu Acordul de înființare al BLACKSEAFOR, pentru a discuta și a lua decizii privind planificarea, coordonarea și executarea activităților.

În premieră, șeful Statului Major al Forțelor Navale a propus spre aprobare Comitetului Comandanților din Marea Neagră permanentizarea a trei activități deosebit de importante în ceea ce privește dezvoltarea cooperării și interoperabilității între forțele navale, astfel: desfășurarea Seminarului Anual al Tinerilor Ofițeri din BLACKSEAFOR, implementarea sistemului lecțiilor învățate și executarea de exerciții asistate de simulatoare adaptate specificului și misiunii BLACKSEAFOR în cadrul CISE și Simulatorului de Navigație din ANMB.

Scopul Seminarului Anual al Tinerilor Ofițeri din BLACKSEAFOR este acela de a contribui la creșterea nivelului de instrucție și educațional, familiarizarea cu mediul de lucru în cadrul unui seminar științific internațional, cunoașterea reciprocă și nu în ultimul rând creșterea încrederii reciproce între forțele navale riverane Mării Negre.

De asemenea, BSNC a mai aprobat propunerile Federației Ruse pentru Autoritatea de Control Operațional al BLACKSEAFOR, OPBLACKSEAFOR și comandantul BLACKSEAFOR, COMBLACKSEAFOR și membrii statului

major desemnați de către Părți, Programul Operațional al BLACKSEAFOR pentru anul 2011-2012, programul de principiu pentru următorii cinci ani, discutarea și elaborarea documentelor cu privire la propunerile SMFN, în vederea aprobării acestora la reuniunea din 2012. Activarea August 2011 are loc în perioada 10-29 August 2011 și va cuprinde activități pe mare și vizitarea porturilor Novorossiysk (Federația Rusă), Trabzon (Turcia) și Varna (Bulgaria);

Lecțiile identificate și procesul transformării acestora într-o lecție învățată, implementarea și validarea acesteia, beneficiile pe care acestea le aduc procesului de instruire au reprezentat a doua ofertă a Forțelor Navale Române. Cu această ocazie s-a evidențiat necesitatea aplicării acestui sistem pentru a corecta anumite neconcordanțe identificate de-a lungul activărilor și, evident, aplicarea tuturor măsurilor pentru evitarea repetării acestora.

De la stânga la dreapta: cpt. cdor. Vadim Kravtsov, Rusia, lt. cdor. Todor Bogdanov, cdor. Georgy Shelest, Rusia, cpt. cdor. Aurăș Coman, lt. Hakan Timur, Turcia și cpt. cdor. Alexander Pinchuk.

Ultima ofertă a Forțelor Navale Române a fost aceea de a iniția procesul discutării unui document nou cu privire la Instruirea echipajelor în cadrul Centrelor de Instruire prin Simulare și în Simulatoarele de Navigație. Creșterea nivelului de interoperabilitate a navelor și echipajelor din cadrul BLACKSEAFOR, impune parcurgerea unor etape de instruire colectivă, în care eficiența este esențială, iar nivelul de adaptare la schimbările rapide de situații care pot apărea pe mare, atât la nivelul execuției, cât și la nivel conceptual, poate fi acoperit eficient prin utilizarea facilităților de pregătire oferite de instruirea prin simulare. În scopul economisirii și redirectionării unei părți a resurselor alocate de către fiecare stat participant pentru creșterea nivelului de încredere reciprocă, bunelor relații între participanți și modernizării programului de instrucție în comun a echipajelor participante la inițiativa BLACKSEAFOR, România, prin Statul Major al Forțelor Navale, propune planificarea și executarea de exerciții/secvențe tactice/procedurale serializate asistate de calculatoare și simulatoare.

Toate aceste trei oferte se vor concretiza în documente specifice, de sine stătătoare, care vor fi discutate și aprobate în următoarele reuniuni. ■

Un amplu exercițiu organizat
și condus de Comandamentul Flotei

VECTORUL 11

În a doua jumătate a lunii mai s-a desfășurat exercițiul de comandament pe hartă și cu trupe în teren VECTORUL 11. Exercițiul a fost organizat și condus de Comandamentul Flotei și s-a desfășurat atât pe mare, unde navele au executat trageri de artilerie și lansări de torpile, dar și în teren, unde au fost executate exerciții și antrenamente specifice.

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**
Asp. ing. **Diana CUCUȘEL**

Elemente de noutate

Exercițiul VECTORUL 11 a fost unul complex, prin misiunile executate, prin elementele de noutate introduse dar și prin faptul că a angrenat numeroase structuri din cadrul Forțelor Navale.

Contraamiral de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei: „VECTORUL 11 aduce ca element de noutate faptul că am reușit să mutăm Comandamentul Flotei în tabără, și să realizăm toate facilitățile pe linie de comunicații necesare desfășurării activității în condiții optime. În acest an, chiar dacă lansarea de rachete se execută simulat, toate operațiunile premergătoare au fost executate în mod normal, astfel încât să menținem nivelul de instruire al echipajelor implicate”.

Comandorul Tiberiu Chodan, șeful de stat major al Flotei: „Activitățile reale desfășurate la exercițiul VECTORUL 11

țin de folosirea reală a armamentului pe mare, în cadrul exercițiilor de trageri și a lansărilor de torpile, dar și de folosirea subunităților de la Divizionul de Rachete Navale aici în teren, în cadrul exercițiilor de lansare de rachetă simulat. Desfășurarea comandamentului în raionul din teren a fost o provocare pe care ne-am propus-o singuri. Am vrut să vedem dacă suntem capabili să desfășurăm o activitate care se anunța destul de dificilă și complexă, cu multe greutăți din punct de vedere tehnic. Faptul că am reușit este o satisfacție deosebită”.

Apect din tabără.

Foto: Mihai Egorov

Corveta Contraamiral Horia Măcelariu și VECTORUL 11

Pe timpul desfășurării exercițiului VECTORUL 11, ne-am aflat la bordul Corvetei Contraamiral Horia Măcelariu (265), navă care a condus activitățile desfășurate în zona de sud a litoralului. Am ajuns în portul militar Mangalia, dana Divizionului de Rachete Navale unde era acostată corveta Contraamiral Horia Măcelariu, în dimineața zilei de 16 mai. Ne-am instalat la bordul navei și am așteptat începerea exercițiilor, încercând în acest răstimp să cunoaștem câte ceva despre echipajul și comanda navei, despre oamenii cu care aveam să ne petrecem următoarele trei zile.

Ceea ce mi-a atras atenția a fost felul impresionant în care un grup de oameni atât de diferiți ca vârstă și stare de spirit au reușit să lase orice la o parte și să devină o singură entitate, echipajul navei. Din momentul în care s-a trecut la pregătirea navei pentru marș nimic altceva în afara misiunii navei nu a contat.

Corveta Contraamiral Horia Măcelariu la exercițiul VECTORUL 11.

Foto: Diana Cucușel

Pentru corveta Contraamiral Horia Măcelariu exercițiul VECTORUL 11 a debutat în dimineața zilei de 16 mai cu ambarcarea torpilei de exercițiu. Aceasta urma să fie lansată în cadrul unui exercițiu complex de luptă anti-submarin. Ambarcarea torpilei a fost coordonată de comandantul navei, căpitan-comandorul Ciprian Mandachi și condusă de aspirantul Andrei Pocora, comandatul grupului de luptă senzori și armament. „În primă fază torpila a fost pregătită la Punctul tehnic de pregătire a torpilei, după care a fost adusă pe dană”. Ambarcarea torpilei s-a încheiat odată ce torpila a ajuns în tub și a fost verificată.

După plecarea de la cheu, au urmat trei zile pline pentru echipajul navei. S-au executat trageri cu toate tipurile de armament de la bord, s-au lansat bombe anti-submarin, s-a lansat torpila, s-au desfășurat exerciții complexe de apărare a navei împotriva tuturor tipurilor de amenințări. Marea de gradul 3-4 nu a fost cea mai prielnică dar nimeni din cadrul echipajului nu părea

să observe, darămite să fie deranjat de acest lucru.

La bordul navei s-au aflat alături de echipajul navei, opt studenți de anul patru de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, aflați în stagiul de practică ambarcat. Pentru aceștia, faptul că au avut ocazia să urmărească una din cele mai importante activități de instrucție a Forțelor Navale din acest an, a reprezentat o oportunitate de a vedea ce presupune activitatea unui ofițer de marină în adevăratul sens al cuvântului și care este nivelul de pregătire pe care vor trebui să îl atingă o dată ce își vor începe activitatea la nave. În ciuda faptului că timpul a fost scurt și au fost foarte multe lucruri de făcut, studenții nu au fost neglijăți, chiar mai mult ei au fost incluși în etapele pe care le-a parcurs nava și au putut învăța astfel multe lucruri despre care cunoșteau doar aspecte teoretice.

Comandantul navei, căpitan comandorul Ciprian Mandachi ne-a descris în linii mari care a fost scenariul după care au decurs cele trei zile pe mare.

„Divizionul 50 Corvete conduce gruparea de nave din care fac parte corveta «Contraamiral Horia Măcelariu», corveta «Amiral Petre Bărbuneanu», dragorul maritim «Slt. Alexandru Axente» și Remorcherul Maritim de Salvare «Grozavul». Pe fondul situației tactice simulate, aceea de protejarea unui convoi, s-au desfășurat misiunile specifice divizionului, de luptă anti-submarin, executare de trageri cu armamentul de infanterie și acțiuni de Force Protection. De asemenea s-a executat respingerea unui atac cu rachete, evacuarea unui rănit cu ajutorul unui elicopter Puma Naval și un exercițiu de impunerea embargoului cu efectuarea de boarding la bordul corvetei «Amiral Petre Bărbuneanu»”.

Lansarea Torpilei Anti-submarin

Din numeroasele activități desfășurate la bordul navei, două au fost evenimentele spectaculoase ale exer-

SGV din echipajul corvetei Contraamiral Horia Măcelariu executând o ședință de tragere cu armamentul de infanterie din dotare.

Foto: Diana Cucușel

Trageri de noapte, cu tunul, din prova corvetei Contraamiral Horia Măcelariu.

Foto: Diana Cucușel

Foto: Diana Cucoșel

Exercițiul de CASEVAC în desfășurare.

cițiului VECTORUL 11. Primul a fost lansarea torpilei de exercițiu de la bordul navei. Aceasta poate fi lansată atât de pe submarin cât și de pe navă.

Marți, 17 mai, încă de dimineață au început pregătirile pentru lansarea torpilei, lansare care a avut loc în cadrul unui exercițiu complex anti-submarin, exercițiu la care a mai participat și corveta *Amiral Petre Bărbuneanu*.

Aspirant Andrei Pocora: „În primă fază s-a efectuat căutarea anti-submarin, folosind sonarul. După ce s-a realizat contactul cu ținta, s-a transmis către comanda navei drumul care trebuie luat pentru ocuparea poziției de atac cu torpila.” Ținta a fost marcată printr-un imitator de țintă realizat de Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale și lăsat la apă de Remorcherul Maritim de Salvare *Grozavul*. Principiul de funcționare al acestuia este acela de a reproduce nivelul de zgomot pe care îl face un submarin real, făcând astfel posibilă interceptarea lui cu aparatura de la bordul navelor. „Următorii pași au fost pregătirea preliminară și finală a torpilei. În momentul în care nava s-a aflat în poziția potrivită pentru atac, torpila a fost lansată”, ne-a precizat aspirantul Andrei Pocora.

Lansarea s-a executat în condiții normale și a avut rezultate foarte bune, punctul de impact fiind la o distanță neglijabilă de țintă. După ce torpila și-a încheiat cursa ea a fost recuperată de Remorcherul Maritim de Salvare *Grozavul*.

CASualty EVACuation

Al doilea moment important din cadrul ieșirii pe mare a fost exercițiul de evacuare a unui rănit, CASEVAC, exercițiu desfășurat în colaborare cu

un elicopter Puma Naval. Pentru acest exercițiu s-a folosit manechinul Oscar, pentru a simula o persoană rănită. La navele la care elicopterul nu poate apunța, evacuarea rănitului se face cu ajutorul unui troliu, operat de mecanicul de bord al elicopterului. În funcție de starea rănitului, la troliu se atașează un coș sau o targă pentru ridicarea acestuia.

În cadrul exercițiului, elicopterul Puma Naval a venit deasupra navei, a coborât la o distanță de siguranță, în conformitate cu procedura de acțiune în astfel de situații. Apoi mecanicul de zbor a coborât coșul în care manechinul a fost urcat de către membrii ai echipajului navei. După ce coșul a fost adus la bordul elicopterului, acesta s-a îndreptat către cel mai apropiat punct de primire al răniților. Elicopterul Puma Naval care a participat la CASEVAC în cadrul exercițiului VECTORUL 11 a

Foto: Adrian Rusu

fost pilotat de locotenent-comandorul Marius-Bogdan Mitric și căpitanul Cătălin Cârnău de la Grupul de Elicoptere din cadrul Flotei 56 Fregate.

Bilanț pe mare

Alături de noi, la bordul Corvetei *Contraamiral Horia Măcelariu* s-a aflat pe timpul desfășurării misiunii, comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Comandamentului Flotei. Acesta a urmărit atât desfășurarea exercițiilor cât și implicarea studenților în activitățile de la bordul navei. Constatările de final ale comandorului dr. Ion Custură au fost de natură pozitivă.

Întrebat fiind, dacă e mulțumit de desfășurarea exercițiilor și de felul în care a reacționat echipajul în situațiile date, comandantul navei, căpitan-comandorul Ciprian Mandachi ne-a spus, că rezultatele obținute vorbesc de la sine. „La tragerile de artilerie ținta a fost scufundată, iar torpila a fost lansată fără probleme. Toate exercițiile s-au desfășurat în condiții foarte bune. Echipajul a dat dovadă de o foarte bună pregătire. Există desigur loc de îmbunătățire, dar echipajul a făcut față provocării pe care a reprezentat-o acest exercițiu complex”.

VECTORUL 11 în tabără

Și dacă punctul de greutate al acțiunilor reale a fost pe mare, centrul de conducere al acestui exercițiu s-a aflat în teren. Tabăra, care a angrenat personal al Comandamentului Flotei și al structurilor subordonate, a fost organizată respectând toate procedurile. Nu au lipsit punctul de comandă – unde situația de pe mare a fost monitorizată continuu, cortul de comandament, și corturile de odihnă ale personalului, bucătăria mobilă, catargul la care s-a arborat în fiecare zi pavilionul național

Instalații mobile de lansare a rachetelor în teren.

sau antenele care au facilitat realizarea comunicațiilor.

La VECTORUL 11 nu au fost executate lansări reale de rachetă, dar personalul Divizionului de Rachete Navale, aflat atât pe mare cât și în teren a executat lansări simulate, respectând toate procedurile. Seriozitatea a fost cuvântul de ordine al tuturor activităților desfășurate în tabără, iar antrenamentele de atac cu racheta executate de instalațiile mobile de lansare au demonstrat că nivelul de pregătire al rachetiștilor navali este unul ridicat.

Prezentă în teren, Compania Apărare CBRN a executat exerciții specifice de decontaminare a tehnicii și personalului. A fost realizat întregul flux al acțiunii de decontaminare a tehnicii și personalului, antrenamentul din teren fiind un bun prilej de verificare a nivelului de pregătire personalului companiei.

Cum s-a văzut VECTORUL 11 din teren? Contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei: „Activitatea decurge normal, toate misiunile au fost executate în volum complet, mai sunt în curs de desfășurare activități atât pe mare cât și pe uscat, dar până în acest moment sunt mulțumit de modul în care se desfășoară exercițiul”.

Rolul comunicațiilor

Un rol important în buna desfășurare a exercițiului VECTORUL 11, l-a avut Batalionul 110 Comunicații și Informatică, care a deplasat în raionul punctului de comandă, tehnică dar și un numeros personal. Ce a reprezentat VECTORUL 11 pentru această unitate și care au fost provocările cărora au trebuit să le facă față personalul Batalionului 110 Comunicații și Informatică? Maiorul Tiberiu Stoica, șef de stat major la Batalionul 110 Comunicații și Informatică:

Exercițiu de antrenament în atacul cu racheta.

Foto: Adrian Rusu

Foto: Mihai Egorov

Aspect din Punctul de comandă din teren.

„Până acum, acest exercițiu cred că este marea provocare a unității. În afară de locația necunoscută, noutatea a fost timpul scurt avut la dispoziție pentru deplasarea, instalarea și raportarea «gata de lucru». Construirea traseelor, a drumurilor, instalarea antenelor, alinierea acestora, au fost alte activități care ne-au solicitat la maxim și pe care le-am depășit cu bine. Sunt mulțumit de activitatea întregului personal cu care am lucrat”.

În loc de încheiere

Vectorul 11 a presupus angrenarea unui număr semnificativ de oameni și structuri, pentru ca ceea ce s-a gândit la planificare să poată fi executat pe mare sau în teren cu rezultate bune și în condiții de deplină siguranță.

Cel mai amplu exercițiu organizat și condus de Comandamentul Flotei în acest an, VECTORUL 11, a demonstrat un nivel ridicat de pregătire al tuturor structurilor implicate.

Foto: Mihai Egorov

Pavilionul arborat la catargul din tabără.

Aspect din timpul unui exercițiu specific CBRN.

Foto: Mihai Egorov

Cooperare regională în Marea Neagră

RELIANCE 11

Căpitan ing. **Cosmin OCHEȘEL**
Olivia BUCIOACĂ

În cadrul activităților de cooperare în bazinul Mării Negre în perioada 24-26 mai s-a desfășurat exercițiul RELIANCE 11. Exercițiul a avut ca scop creșterea încrederii și securității navale în Marea Neagră și se desfășoară anual în statele riverane Mării Negre. La activitate au participat observatori militari din Turcia, Rusia, Ucraina, Georgia și Bulgaria.

În prima zi, a avut loc un briefing la sediul Flotei de Fregate în care oaspeților noștri le-a fost prezentată structura Flotei, principalele misiuni ale Flotei și Flotei de Fregate. Gazde au fost comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei și comandorul Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate. Ziua a continuat cu vizitarea fregatei *Regina Maria* și a Navei Școală *Mircea*,

Reaprovizionarea pe verticală, VERTREP, executată la fregata *Mărășești*.

Foto: Cosmin Ocheșel

precum și prezentarea unui exercițiu de vitalitate la bordul fregatei *Regina Maria*.

Miercuri, 25 mai fregata *Mărășești* a participat la un exercițiu demonstrativ pe mare împreună cu dragorul maritim *Sublocotenent Alexandru Axente* și Nava Școală și suport Logistic *Constanța*. Pe parcursul ieșirii pe mare s-au desfășurat activități de instruire specifică pe mare. Printre exercițiile desfășurate menționăm: manevre în formație, realimentare pe mare, căutare și salvare, intervenția și ajutorul acordat unei nave incendiate, precum și alte misiuni specifice.

La exercițiul RELIANCE 11 a participat și Grupul de Elicoptere cu un elicopter Puma Naval care a desfășurat exerciții în comun cu cele trei nave aflate pe mare, PHOTEX, căutare și salvare pe mare, SAR, și un exercițiu de reaprovizionare pe verticală, VERTREP. Pentru aceste misiuni, elicopterul Puma Naval a fost pilotat de căpitanul Bogdan Curcă, primul ofițer provenit din rândul marinarilor militari care a obținut calitatea de pilot comandant de elicopter și locotenent-comandorul Marius Bogdan Mitric, comandantul Grupului de Elicoptere.

La sfârșitul zborului am aflat de la cei doi piloți cum a decurs misiunea. Căpitanul Bogdan Curcă: „Misiunea a decurs bine. Nu au fost elemente de noutate față de celelalte misiuni pe care le executăm normal într-o zi de instrucție atât eu cât și ceilalți colegi ai mei. Toate activitățile s-au desfășurat în deplină securitate aeriană.” Orice activitate executată cu un elicopter și orice misiune de zbor implică o serie de riscuri, mai ales dacă se execută deasupra mării. „Riscurile au fost legate de faptul că am zburat deasupra mării. La exercițiul de VERTREP a fost un risc ridicat în sensul că nava a fost în mișcare și am avut încărcătura acroșată. Anumite condiții meteorologice

Foto: Olivia Bucioacă

Family Photo cu participanții la exercițiul RELIANCE 11.

ar fi putut afecta siguranța zborului, însă nu a fost cazul în această zi. Misiunea a fost bine pregătită din toate punctele de vedere și consider că am executat-o cu succes”.

Pentru locotenent-comandorul Marius Bogdan Mitric a fost prima misiune de VERTREP executată la fregata *Mărășești*: „Am mai executat VERTREP la fregatele *Tip 22*, dar a fost pentru prima dată la fregata «*Mărășești*», unde această manevră a fost puțin mai dificilă din cauza existenței antenelor, la distanță mică de palele elicopterului. Misiunea a fost destul de dificilă și din cauza vântului care ne-a pus ceva probleme în momentul în care am lăsat încărcătura pe puntea navei. Dar totul e bine când se termină cu bine. Asta contează cel mai mult.”

La exercițiile de pe mare au participat și instructorii Centrului de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, ocazie cu care au putut aprecia modul în care s-au desfășurat misiunile.

Pe parcursul prezenței noastre la bordul navei am aflat câteva informații referitoare la rolul acestui gen de activități de la comandorul Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate: „S-a desfășurat un exercițiu pe mare în cadrul inițiativei de creștere a încrederii între marinele din bazinul Mării Negre. Aceasta este o activitate tradițională care se desfășoară anual în fiecare din țările riverane Mării Negre. Am remarcat deschiderea totală a partenerilor noștri,

Ieșirea fregatei *Mărășești* din portul Constanța, urmărită cu interes de participanți.

Intervenția pompierilor fregatei *Mărășești* pentru stingerea incendiului de la „nava avariată”.

bunele relații existente, precum și dorința exprimată de a conlucra pe viitor nu numai în cadrul inițiativei regionale BLACKSEAFOR, ci și prin asemenea activități”.

La întoarcerea în port oaspeții noștri au fost plăcut surprinși de modul în care s-au desfășurat exercițiile. Anul viitor va fi rândul Federației Ruse să organizeze acest exercițiu. ■

70 de ani de la scufundarea navei *Moskva*

În perioada 24-27 iunie, nava de debarcare *Yamal* aparținând marinei Federației Ruse a efectuat o vizită în portul Constanța. La primirea navei au fost prezenți locțiitorul comandantului Flotei, comandorul dr. Ion Custură, ofițeri din conducerea Flotei de Fregate precum, și ofițeri din Statul Major al Comandamentului Flotei. Nava de debarcare a participat, la ceremonia comemorativă de depunere de coroane de flori și a unei plăci comemorative în zona unde, în urmă cu 70 de ani, a fost scufundat distrugătorul sovietic *Moskva*. La activitatea care a avut loc în data de 26 iunie a participat și fregata *Mărășești*. Ceremonia a fost organizată de Ambasada Federației Ruse la București cu sprijinul Forțelor Navale Române. Pe data de 5 mai 2011, o echipă formată din scufundători români, ucrainieni și ruși, a identificat nava ca fiind epava distrugătorului *Moskva*. În perioada 25 - 26 iunie 1941, nava *Moskva* și distrugătorul *Harkov*, aparținând flotei sovietice, s-au apropiat de țărmul românesc și au deschis focul asupra Portului Constanța. Forțele Navale Române au trimis să respingă atacul distrugătoarelor *Regina Maria* și *Mărăști*, cărora li s-a alăturat bateria de coastă

germană Tirpitz. Atacul a fost respins, iar în timpul retragerii, nava *Moskva* s-a rupt în urma unei explozii și s-a scufundat. Marina Română a salvat din naufragiu 69 de persoane. (C.O.)

Jurământ către țară

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

La începutul lunii iunie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, a avut loc festivitatea de depunere a jurământului militar de către o nouă serie de soldați voluntari. 48 de soldați voluntari, dintre care 2 fete, au rostit jurământul militar față de țară în prezența rudelor, părinților și prietenilor.

Alături de soldații voluntari la manifestare au participat comandorul dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei la Statul Major al Forțelor Navale, comandanți de unități, cadre militare în rezervă și retragere, oficialități locale și centrale. În cadrul festivității, s-a dat citire mesajului șefului Statului Major al Forțelor Navale, a fost oficiat serviciul religios și a fost rostită rugăciunea de sacralizare.

La final, comanda Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” a înmănat soldaților voluntari insignele simbol care atestă depunerea jurământului militar.

Din dialogul cu soldații voluntari am aflat ce a însemnat jurământul militar pentru ei, cum au fost cele două luni de instruire, dar și de ce au ales Forțele Navale. Soldatul voluntar Liviu Aliman și-a dorit dintotdeauna să devină marinar. S-a născut la Brăila, „pe malul Dunării” cum îi place să spună, și tot aici se va întoarce pentru că a primit deja repartii pe una dintre navele militare de la fluviu.

Comandorul Dănuț Andronie, comandantul Centrului de Instruire, oferind soldaților voluntari insignele, simbol al jurământului.

Simpozion de Ziua Mondială a Hidrografiei

Foto: Olivia Bucioacă

Jurământul a fost un pas important în viața fiecăruia dintre ei: *„Depunerea jurământului a fost un pas important în viața mea. M-a făcut să mă leg de instrucția militară, de tot ceea ce este legat de armată. Asta mi-am dorit de la început, să devin marinar, iar prin jurământ mi-am exprimat cu încredere ceea ce vreau să fac în viitor”,* ne-a spus cu convingere, soldatul voluntar Liviu Aliman. Soldatul voluntar Maria Magnea: *„Jurământul a reprezentat apogeul instrucției noastre începând de acum două luni. A fost o onoare pentru mine că am venit aici. Pot să spun că de azi am 46 de frați și o soră”.*

Pentru soldatul voluntar Maria Magnea începutul în Centrul de Instruire nu a fost ușor, dar a găsit motivația interioară de a merge mai departe. Și atunci când faci un lucru din pasiune, nu are cum să nu iasă bine. *„Am ales Forțele Navale pentru că mi-a plăcut. Asta am vrut. A fost greu, dar am luat-o ca pe ceva constructiv și nu distructiv. De la comandanți, la maiștri și caporalii am avut înțelegere și au fost mereu lângă noi”.* După două luni de instrucție, soldații voluntari sunt mulțumiți de tot ce au găsit la Școala de Aplicație, condiții dintre cele mai bune și instructori bine pregătiți care au fost alături de ei încă din prima zi. Soldatul voluntar Liviu Aliman: *„Condițiile sunt foarte bune. Până acum totul a decurs cum trebuia. A fost bine și sunt foarte mulțumit”.*

Jurământul a marcat încheierea primului modul, cel al instrucției individuale de bază, cu durata de două luni. Pentru soldații voluntari programul de pregătire continuă, însă, pentru încă două luni, cu modulul instrucției de specialitate. ■

Direcția Hidrografică Maritimă, în calitate de autoritate națională în domeniul hidrografiei maritime, a organizat, vineri, 24 iunie, un simpozion cu tema „Hidrografia în sprijinul dezvoltării durabile a societății românești”. Activitatea ajunsă la a V-a ediție s-a desfășurat sub egida „Zilei Mondiale a Hidrografiei”. Subiectele dezbătute în cadrul simpozionului au vizat o sferă extinsă de activități maritime și portuare, precum producerea și comercializarea echipamentelor hidrografice, exploatarea maritime și portuare, ridicările hidrografice și cartografia marină, mediul științific universitar, proiecte de cercetare științifică. Printre participanți s-au numărat Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Marină „Grigore Antipa” Constanța, Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale, Complexul Muzeal de Științe ale Naturii Constanța, Facultatea de Geografie din cadrul Universității București, Institutul Național de cercetare dezvoltare pentru optoelectronică București, Administrația fluvială Dunărea de Jos Galați, GEOE-COMAR Constanța, Direcția Topografică Militară București, Universitatea Maritimă Constanța și, bineînțeles, Direcția Hidrografică Maritimă, gazda simpozionului. (O.B.)

La Babadag a avut loc

Foto: BM

„DIMINEAȚA SENINĂ 11”

Batalionul Infanterie Marină

În fiecare an, infanteriștii marini de la Batalionul Infanterie Marină din Babadag își verifică deprinderile în cadrul exercițiului devenit deja tradițional sub numele de DIMINEAȚA SENINĂ. Și anul acesta, în perioada 6-10 iunie, Poligonul Babadag și Lacul Razelm au fost gazdele noastre primitoare.

Exercițiul a fost împărțit în două etape: un STX (exercițiu de rezolvare a unei situații tactice), condus de comandantul unității, locotenent-colonelul Daniel Frumosu, la care au participat cadrele din comandamentul unității și comandanții de companie, și exerciții de tragere specifice infanteriștilor marini la care au participat toate subunitățile batalionului.

Prima parte a exercițiului a fost rezervată lucrului pe hartă și secvențelor de luare a deciziei, desfășurându-se în cazarma unității. A doua parte s-a materializat prin transpunerea în teren a companiilor,

desfășurarea deplasărilor către poligon și executarea tragerilor în situații tactice, specifice misiunilor fiecărei subunități în parte.

STX a fost benefic, deoarece s-au pus bazele stabilirii unei noi concepții de desfășurare a exercițiilor și tragerilor, concepție care să includă cât mai mulți participanți la exercițiile de luare a deciziei și în diferite roluri. Pentru perfecționarea deprinderilor în executarea misiunilor de foc s-a discutat implementarea unor noi tipuri de trageri specifice și integrarea în situații tactice cât mai apropiate de noile realități ale câmpului tactic.

Ce-a de a doua parte a fost caracterizată de trageri specifice cu toate categoriile de armament. Astfel, infanteriștii marini au avut posibilitatea să-și verifice aptitudinile de buni trăgători, în cadrul unor ședințe de luptă sau exerciții specifice, prin executarea tragerilor de pe apă pe uscat și de pe uscat pe apă cu Toate categoriile de armament. Cea mai grea încercare a exercițiului a fost tragerea de pe apă pe uscat, și cum Razelmul ne-a

primit cu vânt și valuri, ședința ne-a pus la încercare, o încercare pe care însă am depășit-o cu bine.

În paralel, sprijiniți de grupa EOD a batalionului, condusă de plutonierul major Constantin Laurențiu, s-au desfășurat și lucrări de distrugeri.

Misiunea în ansamblul ei, a fost un examen reușit deoarece, majoritatea militarilor au obținut calificative bune și foarte bune, iar la capitolul pierderi, trecem doar țintele. ■

Foto: BM

Tragerile de luptă ale pușcașilor marini.

Foto: BM

Stresul ocupațional și mecanisme de coping

Psiholog **Gherghina ALEXE** (02192),
Psiholog **Maricica PLĂIAN** (02154),
Psiholog **Nicoleta BOBÎRNAC** (02006)

Stresul ocupațional reprezintă o preocupare majoră, atât pentru angajați, cât și pentru organizații și societate ca întreg. Competiția economică dură în care este angrenată viața socială prezentă, este considerată ca unul dintre semnele sau reacțiile generatoare a ceea ce a intrat în limbajul cotidian prin sintagma de **stres profesional** sau **stres ocupațional**. Emoțiile și încordarea psihică creată de situațiile generatoare de stres, sunt deosebit de neplăcute și acest disconfort motivează indivizii să facă ceva pentru a le reduce.

Definirea stresului ocupațional

Stresul a fost și rămâne unul din cele mai disputate concepte din istoria științei. Un cercetător anonim, parodiind multiplele abordări ale conceptului scria: „*stresul este atât ceea ce este cât și cauză și rezultat a ceea ce este*”.

Iată câteva dintre numeroasele definiții care au fost date acestui concept : „*răspunsuri dăunătoare de natură fizică și emoțională care apar când cerințele postului nu se potrivesc cu capacitățile, resursele sau nevoile muncitorului*”; „*reacție emoțională, cognitivă, comportamentală și fiziologică la aspectele nocive*

ale activității de muncă, ale mediului muncii și ale organizației”; „*reacția subiectului la presiuni excesive sau alte tipuri de solicitări*”.

Stresorii organizaționali

Termenul de *stresori organizaționali*, desemnează stimulii generați în cadrul muncii, cu consecințe fizice și psihologice negative pentru o proporție semnificativă de persoane expuse la aceștia. Stimulii cu potențial de generare a stresului în cadrul unei organizații pot fi clasificați în patru mari clase: *conținutul muncii, condițiile de muncă, condițiile de angajare și rețeaua socială la locul de muncă*.

Majoritatea stresorilor identificați în literatura de specialitate privesc proprietățile de rol. Conflictul de rol se referă la diferențele perceptuale privind conținutul rolurilor persoanei sau relativa importanță a elementelor rolului. Aceste diferențe, apar între individ și alte persoane din cadrul unui grup de muncă, în condițiile în care aceștia nu împărtășesc aceleași așteptări cu privire la rol. Conflictul de rol generează trăiri afective negative, tensiune și cel mai des simptome fizice.

De asemenea, poate să apară și conflictul între solicitările generate de diferite roluri deținute de același individ. Astfel de conflicte sunt cel mai des

raportate în ocupații din mediul militar, unde compartimentarea timpului între muncă și familie nu poate fi realizată cu ușurință. Încărcarea de rol, este o variantă a conflictului de rol în care conflictul este experiențiat, ca o necesitate de a compromite cantitatea sau calitatea muncii.

Diferențe individuale și rezistența la stres

În prezent este recunoscut faptul că stresul resimțit este dependent de *gradul de potrivire dintre persoană și mediul său*, o persoană experiențind stres doar dacă o situație particulară este evaluată ca amenințătoare.

Caracteristicile individuale ca potențiali moderatori ai relației dintre stresori și reacții pot fi reprezentate de:

Diferențele de gen – studiile realizate ne sugerează că femeile care ocupă posturi de muncă, considerate ca fiind specifice bărbaților, se confruntă cu un stres relațional cu munca mai crescut, în parte din cauza stereotipurilor de gen, discriminării sexuale, hărțuirii sexuale și nevoii de a echilibra solicitările de muncă și solicitările familiale. În general femeile utilizează strategiile de coping focalizate pe emoție.

Locusul de control – se referă la măsura în care indivizii cred că ceea ce li se întâmplă se află sau nu sub controlul lor. Indivizii cu *locusul de control intern* consideră că ceea ce li se întâmplă este rezultatul efortului personal și al abilităților lor, în timp ce persoanele cu *locusul de control extern*, consideră că ceea ce li se întâmplă se datorează în mare măsură altor persoane, norocului sau sorții. Internaliștii experiențiază reacții de intensitate mai scăzută decât externaliștii.

Robustețea – este un set de caracteristici de personalitate ce constituie o importantă sursă ce asigură rezistența la stres și dezvoltarea stării de bine. O componentă cheie a robusteții este *copingul transformational*, care implică schimbarea activă a percepțiilor asupra evenimentului stresant, prin abordarea acestuia ca pe o provocare care poate fi depășită.

Robustețea organizațională nu implică doar nivelul de robustețe al angajaților, ci și cultura, climatul, procesele și structura companiei, care facilitează succesul organizației în transformarea potențialelor elemente adverse, în oportunități de dezvoltare.

Încrederea în sine – sau autoevaluarea pozitivă este considerată ca o importantă sursă de coping. Indivizii cu o încredere în sine crescută sunt mai predispuși să adopte strategii de coping cu stresul, mai eficiente decât indivizii cu încredere în sine scăzută. Cercetările indică în general că, încrederea în sine este un moderator al relației stres-reacție.

Tipul A de comportament - este conceptualizat ca un pattern de comportament care se dezvoltă din interacțiunea solicitărilor de mediu cu caracteristicile de personalitate ale individului, și este cunoscut ca factor predispozant pentru bolile cardiovasculare și atacurile de cord. Indivizii care manifestă acest pattern de comportament sunt caracterizați prin ambiție, nerăbdare, ostilitate, presiunea timpului, lupta neîncetată de a câștiga cât mai mult în cât mai puțin timp. În contrast, a fost descris tipul B de comportament, caracterizat ca relaxat, răbdător și liniștit.

Afectivitatea negativă – reprezintă o dispoziție de personalitate stabilă care însumează trăsături ca anxietate, depresie și stimă de sine scăzută și este compusă din termeni care reflectă o arie de stări negative, incluzând agresivitatea, furia, frica, nervozitatea, vina, dezgustul, tristețea, înstrăinarea și insatisfacția cu propria persoană. Indivizii cu un nivel crescut de afectivitate negativă raportează mai mulți stresori, evaluări primare și secundare mai defavorabile și utilizarea mai frecventă a unor strategii dezadaptative de coping.

Optimismul și pesimismul – persoanele cu orientare optimistă față de viață se caracterizează prin experiențierea evenimentelor de cu zi într-o manieră pozitivă și expectanțe pozitive cu privire la rezultatul acțiunilor lor. Angajații optimiști și pesimiști utilizează strategii de coping diferite pentru a face față evenimentelor stresante. Optimismul este conceptual relaționat cu strategii de coping activ, strategii complexe pentru atragerea relațiilor suportive sociale. Emoțiile pozitive, asociate cu optimismul, pot permite persoanei detașarea de solicitările de coping, pot ajuta persoana să persiste în confruntarea cu obstacolele și pot facilita recuperarea după o pierdere.

MECANISME DE COPING

Conform teoriei tranzaționale *copingul* este definit ca „*efort cognitiv și comportamental de a reduce, stăpâni sau tolera solicitările interne sau externe ce depășesc resursele personale*”.

Copingul parcurge trei etape: *anticiparea (avertizarea)* - situația poate fi amânată sau prevenită, persoana se poate pregăti pentru confruntare, poate evalua „costul” confruntării; *confruntarea (impactul)* - are loc răspunsul, redefinirea situației și reevaluarea; *postconfruntarea* - se analizează semnificația personală a ceea ce s-a întâmplat.

Foto: Olivia Bucloacă

Prin definirea copingului în termenii ideilor și acțiunilor realiste, se subliniază faptul că *ajustarea reprezintă un repertoriu de comportamente învățate*. În pofida unor critici aduse integrării *mecanismelor defensive* în formele de coping, există rezultate clare care atestă corelații pozitive în situații specifice între negare și sănătate psihică. Mai mult, *reprimarea* și *negarea* pot fi utilizate ca procese conștiente de coping cu o emoție negativă. În schimb negarea, se dovedește a fi total neproductivă în faza de percepere și interpretare a simptomelor. *Evitarea* s-a dovedit eficientă pe termen scurt, în timp ce confruntarea s-a dovedit o strategie superioară pe termen lung.

În concluzie, efectul adaptativ sau non-adaptativ nu poate fi dat de mecanismul defensiv sau de coping în sine, ci de *situația* dată sau de *momentul* în care se află persoana.

Un alt aspect controversat în literatura de specialitate derivă din conceptualizarea diferită a copingului, ca *trăsătură* sau *proces*. Studiile care adoptă abordarea copingului ca predispoziție stabilă, consistentă în timp și situații diferite, cercetează relația dintre anumite trăsături de personalitate, preferința pentru un stil de coping și efectele stresului. Teoria tranzațională propune conceptualizarea copingului ca un proces, ca secvență de stadii. Conform acestei interpretări, fiecare persoană are la îndemână un repertoriu practic infinit de strategii de coping de unde poate opta în funcție de natura situației, setul de răspunsuri cu scop adaptativ fiind unul învățat.

În ceea ce privește clasificarea dimensiunilor de ajustare, cea mai utilizată clasificare este cea dihotomizată în: *coping focalizat spre problemă* și *coping focalizat spre emoție*.

Ajustările focalizate pe probleme sunt acțiuni orientate direct spre rezolvarea, redefinirea sau minimalizarea situației

stresante și se mai numește și *coping instrumental*.

Ajustarea focalizată spre emoție, numită și *coping indirect* este orientată spre persoană în scopul reducerii/controlării răspunsului emoțional la stresori. În această categorie sunt incluse și așa-numitele strategii paleative, cum sunt uzul alcoolului, sedativelor, tranchilizanțelor, drogurilor, tehnicilor de relaxare. Unii autori identifică *efectele copingului* cu succesul, respectiv controlul asupra situației și răspunsului emoțional. Mai multe studii aduc argumente conform cărora strategiile de coping focalizate spre problemă sunt asociate pozitiv cu starea de bine, iar tendința de a folosi strategii de coping focalizate spre emoție, tind să fie asociate cu o sănătate mentală precară.

Multe surse de stres din mediu nu pot fi controlate, dar o formă de coping eficientă poate permite unei persoane tolerarea sau ignorareafactoruluidestres. Funcționalitatea sau disfuncționalitatea copingului depinde de: *cine* folosește o anumită strategie, *când*, sub *ce* circumstanțe ambientale și psihice și tipul de amenințare. Copingul emoțional poate facilita copingul comportamental prin reducerea stresului care altfel ar împiedica eforturile de soluționare a problemei; similar, copingul focalizat spre problemă poate determina evaluări mai puțin amenințătoare, deci va reduce distresul emoțional. Mai mult copingul de succes pe termen scurt poate avea „costuri” fiziologice, psihologice și sociale mari pe termen lung.

Rolul psihologului în organizație vizează și cunoașterea în profunzime a mecanismelor de apărare, de coping, pentru a putea acorda asistență și consilierea psihologică necesară fiecarui tip de comportament adoptat, crearea de programe pentru sprijinirea personalului angajat în găsirea stilului de coping eficient, ca și în demersul de autocunoaștere a acestuia. ■

Foto: Cosmin Ocheșel

Nava Școală *Mircea*

Foto: Mihai Egorov

Sprijinul logistic în teatrele de operații NAMSA

Căpitan-comandor **Daniil TRICĂ**
Statul Major al Forțelor Navale

Un instrument important de asigurare a sprijinului logistic în teatrele de operații îl constituie NAMSA.

Înființată în 1958, cu sediul principal la Capellen, în Luxemburg, și având peste 1100 de angajați de diferite naționalități, NAMSA (NATO Maintenance and Supply Agency) este principala agenție NATO de management a suportului logistic. Sarcina principală a NAMSA este aceea de a asista națiunile NATO în organizarea achiziției și aprovizionării comune a pieselor de schimb și în stabilirea serviciilor de mentenanță și reparații necesare pentru diferite sisteme de armament aflate în înzestrare. Această asistență devine posibilă ori de câte ori două sau mai multe națiuni, care operează același tip de echipamente/sisteme, iau decizia de a utiliza facilitățile de suport ale NAMSA.

Activitățile NAMSA sunt supervizate de NAMSO (NATO Maintenance and Supply Organization), în care sunt reprezentate țările NATO, cu scopul de a realiza eficiență maximă în suportul logistic la un cost minim pentru acestea, atât individual cât și colectiv. Printr-un Comitet Director (*Board of Directors*), NAMSO stabilește politicile specifice și urmărește implementarea acestora.

Principalele domenii în care NAMSA este implicată sunt: aprovizionare, mentenanță, achiziții, management contracte.

Serviciile de aprovizionare NAMSA acoperă suportul logistic inițial și pe termen lung pentru diferite echipamente și sisteme.

Suportul logistic inițial se referă la stabilirea, achiziția și livrarea de piese de schimb, NAMSA utilizând modele matematice și aplicații informatice specifice pentru a determina stocurile inițiale. NAMSA poate oferi următoarele servicii clienților săi: asistență în stabilirea cerințelor logistice pentru echipamentele noi; obținerea datelor relevante de fiabilitate după stabilirea proiectului preliminar; determinarea reperelor critice și non-critice, aspect extrem de util în condițiile unui buget limitat; stabilirea necesarului de piese de schimb, din punct de vedere al cantității și locației de depozitare. Suportul logistic pe termen lung răspunde cerințelor materiale ale clienților și include: răspunsul la cererile de materiale prin livrări din stocurile NAMSA sau identificarea unor soluții alternative; refacerea stocurilor în concordanță cu nivelul autorizat; stabilirea listelor autorizate de stocuri și repartiție pe locație; actualizarea detaliilor nivelului de stocuri în baza de date privind managementul acestora.

NAMSA îndeplinește o gamă largă de *servicii de mentenanță* pentru clienții săi. Majoritatea acestor servicii se asigură prin contracte pe care personalul de achiziții al NAMSA le plasează la

producătorii de echipamente sau la contractorii acreditați de aceștia. În toate cazurile, NAMSA administrează contractele și monitorizează calitatea lucrărilor executate, în concordanță cu cerințele stabilite de beneficiar. Înainte de inițierea procesului de licitație competitivă care va duce la încheierea unui contract, NAMSA identifică sursele de încredere pentru efectuarea reparațiilor. Odată ce un contract este stabilit, specialiștii NAMSA pot vizita aceste surse pentru a monitoriza modul de executare a lucrărilor și a verifica implementarea standardelor de calitate. NAMSA poate, de asemenea, să facă aranjamentele necesare pentru transportul echipamentelor de reparat între facilitățile beneficiarului și locațiile de reparații. În anumite cazuri, activitățile de mentenanță se execută în atelierele și laboratoarele NAMSA. Capabilitățile NAMSA includ mentenanța de nivel „depozit”, reparații subansambluri, calibrare și alte servicii de mentenanță în raioanele de dislocare înaintate. Mentenanța la fața locului presupune participarea tehnicienilor NAMSA la vizite în interiorul sau în afara zonei de responsabilitate a navei, pentru lucrări la radare, rachete sau sisteme de comunicații.

În baza cerințelor de *achiziții* ale clienților săi, NAMSA obține produsele și serviciile necesare de la contractori aparținând oricăreia dintre națiunile NAMSO. În anumite situații, acestea sunt furnizate de organizații militare din statele membre NAMSO, însă există cazuri când pot fi utilizați furnizori dintr-o țară parteneră NATO. Produsele și serviciile sunt, în principiu, achiziționate în cadrul unui proces de licitație internațională, în conformitate cu Regulile de Achiziție (*Procurement Regulations*) ale NAMSA.

Operatorii economici interesați în a deveni furnizori NAMSA trebuie să parcurgă lista de sisteme și echipamente care fac obiectul activităților agenției pentru a vedea dacă sunt în măsură să asigure produse și servicii corespunzătoare. Înainte de a fi invitați să participe la licitații, aceștia trebuie să fie înregistrați în baza de date a NAMSA (*Source File*). Sistemul de licitație electronică (*eBid*) face parte din instrumentele pe care NAMSA le utilizează în mediul de afaceri electronic. Acesta afișează cererile de oferte curente și permite operatorilor economici calificați să liciteze on-line într-un mediu securizat.

În plus față de încheierea contractelor cu parteneri industriali, pentru a veni în sprijinul clienților săi, NAMSA poate asigura *managementul acestor contracte* în numele beneficiarilor. Această activitate este atractivă îndeosebi pentru clienții NAMSA care încheie contracte în domeniul mentenanței. Deseori aceste contracte implică lucrări de mentenanță de nivel superior, care pot fi executate de mai multe entități, precum și transportul echipamentelor la/de la facilitățile de reparație. În aceste cazuri, NAMSA poate acționa ca un integrator, asigurând managementul derulării acestor contracte și coordonarea

activităților tuturor celor implicați. Având de încheiat un contract cu o singură entitate (NAMSA), clienții și furnizorii au avantajul reducerii costurilor administrative asociate. Majoritatea acestor servicii logistice se asigură prin sectorul industrial civil și principalul rol al agenției constă în fundamentarea cerințelor națiunilor, centralizarea activităților de management logistic, conducerea proceselor de licitație competitivă internațională și controlul costurilor și calității serviciilor puse la dispoziția clienților săi. Multe țări NATO apreciază că o abordare în colaborare cu ceilalți membri ai alianței este avantajoasă – în special acolo unde costurile se dovedesc a fi mai mici decât în situația în care își consideră cerințele în mod individual. Obiectivul NAMSA este să creeze condițiile necesare primirii de către clienți a celui mai bun suport logistic disponibil, care să garanteze starea de operativitate a sistemelor de armament și echipamentelor. De asemenea, NAMSA asigură suport pentru sistemul NATO de codificare și în dezvoltarea logisticii de cooperare *on-line*, bazată pe Internet, pentru managementul, schimbul, folosirea în comun și achiziția materialelor. În ultimii ani agenția s-a implicat din ce în ce mai mult în asigurarea suportului logistic pentru operații NATO și pentru dislocarea forțelor armate ale statelor membre NAMSO. NAMSA a inițiat și câteva proiecte de demilitarizare în scopul distrugerii minelor anti-personal, munițiilor convenționale și armamentului ușor. Mai multe acorduri au fost încheiate astfel încât NAMSA să sprijine, în cadrul inițiativei Parteneriatului pentru Pace, țările care nu sunt membre NATO.

Principalii beneficiari ai NAMSA sunt națiunile reprezentate în cadrul NAMSO. Alți beneficiari sunt autoritățile militare NATO (cum ar fi SHAPE), diferite agenții din cadrul Alianței și alte organizații multinaționale în domeniul armamentelor (de exemplu, *Organisation for Joint Armament Cooperation*). În plus, țările din cadrul parteneriatului pentru pace pot de asemenea să beneficieze de serviciile NAMSA dacă au încheiat un memorandum de înțelegere cu NAMSO.

În majoritatea cazurilor, țările formează parteneriate pe sisteme de armament (WSP – *Weapon System Partnerships*) sau conferințe de sprijin (SC – *Support Conferences*) pentru sprijinul, prin NAMSA, a echipamentelor din înzestrarea națiunilor participante. Prin aceste structuri formale, utilizatorii pot apela la serviciile NAMSA de regulă prin intermediul cererilor de bunuri și servicii. Multe dintre țările NAMSO, inclusiv România, sunt permanent reprezentate la NAMSA printr-unul sau mai mulți ofițeri de legătură care asistă birourile naționale în relația cu structurile din cadrul NAMSA. Ca alternativă, o țară poate solicita servicii direct de la NAMSA. Aceasta se poate face fie prin utilizarea serviciului de intermediere ocazională (*random brokerage*) sau prin încheierea unor acorduri de vânzări specifice sau la nivel de servicii, cu NAMSA. Serviciul *Random Brokerage* utilizează pe scară largă o bază de date pentru a identifica surse potențiale de aprovizionare. Această bază de date conține aproximativ 10.000 de surse de achiziții din țările NAMSO. Materialele și echipamentele aprovizionate prin acest serviciu se încadrează într-o gamă largă, incluzând: piese de schimb pentru avioane, aparatură de vedere pe timp de noapte, echipament medical, telefoane celulare și satelit,

Foto: Mihai Egorov

computere, parașute, anvelope și alte piese de schimb pentru vehicule, emițătoare și receptoare radio, copiatoare etc.

Sub aspect financiar NAMSA lucrează conform principiului „fără profit, fără pierderi” („*no profit, no loss*”), iar în cadrul structurilor de suport al sistemelor specifice, costurile revin utilizatorilor direcți, pe baza principiului menționat. Fiecare țară membră în aceste structuri contribuie la acoperirea costurilor administrative pe baza unei formule de împărțire a cheltuielilor, aprobată de participanți. Totodată, documentele contabile și practicile financiare ale NAMSA sunt verificate periodic de organele de control intern și de Comitetul Internațional al Auditorilor NATO (*International Board of Auditors for NATO*).

În scopul consolidării cerințelor în domeniul naval și obținerii unor prețuri avantajoase, „Conferința de sprijin pentru servicii portuare” (*Port Services Support Conference - PSSC*) a luat ființă la 1 ianuarie 2001, la inițiativa NAMSO, primele state membre fiind Belgia, Spania și Turcia, iar Grecia a devenit membră câteva luni mai târziu (1 mai 2001). Ulterior, tot mai multe state și-au manifestat interesul pentru această modalitate de asigurare a serviciilor portuare, devenind membre cu statut provizoriu (de probă). În prezent, numărul statelor membre a ajuns la nouă, prin aderarea Estoniei, Italiei, Poloniei, Portugaliei și Norvegiei, iar Bulgaria, Letonia, România și Marea Britanie au statut de membru provizoriu.

Începând cu 1 ianuarie 2010, datorită extinderii domeniului de produse și servicii acoperite, prin votul țărilor membre cu drepturi depline, PSSC s-a transformat în Parteneriatul de Suport Logistic Naval (*Naval Logistic Support Partnership - NLSP*), păstrând modul de organizare și funcționare inițial. În cadrul NLSP, pe lângă servicii portuare binecunoscute (pilotaj, remoraj, colectare deșeuri, echipe de manevră, energie electrică, linii telefonice etc.) se pot achiziționa: combustibil, alimente, apă potabilă, servicii de reparații și aprovizionare cu piese de schimb etc.

NAMSA nu este un competitor al structurilor naționale logistice și de achiziții, ea completează sau acționează ca o extensie a acestora. Scopul principal este să se asigure că clienții săi beneficiază de cel mai bun suport logistic posibil, în scopul realizării profilului operațional necesar pentru diferite echipamente și sisteme de armament.

Spre exemplificare *sprijinul logistic al fregatei Regele Ferdinand* se realizează prin: contractorii NAMSA, pentru serviciile portuare uzuale, incluzând pilotaj, remoraj, echipe de manevră, predare gunoi menajer și ape uzate, aprovizionare cu apă alimente și carburanți-lubrifianți etc.

De asemenea, sprijinul logistic se realizează prin încheierea unor contracte cu producătorii sistemelor și echipamentelor, pentru aprovizionarea cu piese de schimb și materiale tehnice, precum și pentru asigurarea mentenanței preventive și corective.

Pentru sprijinul logistic al navei aflată în misiune se utilizează și sprijinul națiunii gazdă (Host Nation Suport), la cerere, pentru anumite servicii de reparații disponibile în facilitățile locale specifice, dar și cooperarea cu forțele navale aliate, în cadrul grupării în care nava acționează, pentru asigurarea mentenanței unor echipamente comune. ■

Foto: Mihai Egorov

Câștigătorii concursului Omul Anului 2010, la categoria „Logistică și Infrastructură”

„Am avut în derulare, prin structura pe care o conduc, proiecte cu implicații majore în domenii diverse”

Interviu cu domnul colonel Ionuț Bianu, șeful Secției Capabilități și H.N.S (Sprijinul Națiunii Gazdă) din Serviciul logistic al Statului Major al Forțelor Navale

Aspirant ing. Diana CUCOȘEL

- Domnule colonel spuneți-ne câteva cuvinte despre domeniul dumneavoastră de activitate.

- În calitate de șef al Secției Capabilități și H.N.S. am ca responsabilități, printre altele, administrarea patrimoniului imobiliar aflat în grija Statului Major al Forțelor Navale, prin secțiile de specialitate și administratorii de cazărmi din unitățile subordonate. Aceasta presupune o gamă întreagă de activități, de la reparațiile de mică amploare până la implementarea proiectelor de investiții imobiliare în Forțele Navale. De asemenea, supraveghez optimizarea transporturilor ce se execută în Forțele Navale pe căile de comunicații rutiere, navale, feroviare și aeriene, precum și monitorizarea permanentă a acestora. Această atribuțiune se realizează prin personalul ce încadrează compartimentul de specialitate din subordine. Un alt punct important este implementarea proiectelor NSIP (NATO Security Investment Programme) în Forțele Navale și desigur asigurarea sprijinului națiunii gazdă pentru misiuni desfășurate pe teritoriul național și a capabilităților puse la dispoziția țării lor partenere.

- Care au fost atuurile dumneavoastră la premiile „Omul Anului” 2010?

- Cred că principalul meu avantaj a fost faptul că am avut în derulare, prin structura pe care o conduc proiecte interesante și importante, cu implicații majore în domenii diverse. De asemenea, am contribuit personal la finalizarea și materializarea lor.

- Domnule colonel care sunt realizările dumneavoastră în acest domeniu până în prezent?

- Cele mai importante realizări ale mele au fost realizarea unui că-

Generalul-locotenent dr. Dan-Ghica Radu, locțiitorul șefului SMG, felicitându-l pe colonelul Ionuț Bianu pentru locul 2 obținut la secțiunea „Logistică și Infrastructură”, a concursului „Omul Anului 2010” în Statul Major General.

min de garnizoană pentru personalul Statului Major al Forțelor Navale, în garnizoana București și construcția de locuințe de intervenție, în pavilioane disponibile din Constanța și Mangalia. Investiția din București s-a realizat într-un pavilion disponibil, preluat de la Statul Major al Forțelor Terestre. În garnizoana Constanța au fost construite 155 unități locative, iar în garnizoana Mangalia, 53. Pot fi amintite la realizări și sistemul de iluminat perimetral implementat la anumite obiective militare din administrare; reabilitarea rețelei de alimentare cu apă la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, repararea unor depozite, repararea spațiilor de învățământ, pregătire și cazare, asigurarea utilităților la unități și înscrierea cazărnilor în registrele de carte funciară. Astfel, din totalul de cazărmi aflate în administrare, 65% sunt intabulate, urmând ca activitatea să fie finalizată în 2012. Vreau să menționez faptul că, toate acestea au fost posibile datorită sprijinului Direcției Domenii și Infrastructuri prin structurile sale subordonate și nu în

ultimul rând a personalului de specialitate din unitățile subordonate.

- Care au fost provocările cu care v-ați confruntat până acum?

- Îndeplinirea obiectivelor trasate în condițiile în care resursele umane, financiare și materiale avute la dispoziție sunt din ce în ce mai reduse este o mare provocare, însă consider că îi facem față cât se poate de bine.

- Ce obiective aveți în viitor?

- Îmi doresc ca în viitor, împreună cu echipa pe care o conduc să reușesc să asigur finalizarea amenajării infrastructurii pentru implementarea anumitor programe, continuarea programului de construcții locuințe de intervenție în pavilioane disponibile în Constanța și Mangalia și implementarea programului construcției de locuințe pentru personalul M.Ap.N., pe terenuri disponibile. Se vor reabilita Cercul Militar Constanța, Cercul Militar Tulcea, Comandamentul Flotei, Serviciul Fluvial Brăila și se va finaliza procesul de înscriere a imobilelor în cartea funciară. ■

„Acest titlu se cuvine întregii echipe care poartă numele Serviciul Logistic din cadrul Statului Major al Forțelor Navale.”

Interviu cu domnul căpitan-comandor Daniil Trică, șeful Secției mentenanță nave și tehnică terestră din Serviciul logistic al Statului Major al Forțelor Navale

Aspirant ing. Diana CUCOȘEL

- Domnule căpitan-comandor spuneți-mi câteva lucruri despre domeniul dumneavoastră de activitate.

- Sunt șeful Secției mentenanță nave și tehnică terestră din Serviciul logistic la SMFN. Deși mă ocup în principal cu probleme de mentenanță (reparații și întrețineri) am fost implicat în mai multe subdomenii ale logisticii, cum ar fi: programe de cercetare-dezvoltare, asigurare materială - piese de schimb în special, achiziții de produse și servicii destinate mentenanței, transporturi etc.

- Domnule căpitan - comandor care sunt realizările dumneavoastră în acest domeniu până în prezent?

- Principala realizare o constituie asigurarea operativității/mentenanței fregatelor tip T 22 R, prin managementul tuturor activităților conexe: monitorizarea procesului de definire a cerințelor specifice, participarea la derularea procedurilor de achiziție aferente, incluzând aici și urmărirea contractelor externe încheiate pe această linie. O altă realizare importantă este cooperarea cu NAMS (NATO Maintenance and Supply Agency), Forțele Navale fiind prima structură a M.Ap.N. care a inițiat demersuri în acest sens încă din anul 2005. Am făcut parte din delegația care a participat în calitate de observator la Conferința a IX-a de sprijin privind serviciile portuare, organizată în cadrul NAMS. Ulterior România, prin Forțele Navale, a devenit membru cu statut provizoriu al acestei conferințe, utilizând serviciile acesteia pentru navele care operează în afara teritoriului statului român, pe timpul activității

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN, felicitându-l pe căpitan-comandorul Daniil Trică, pentru locul 2 obținut la secțiunea „Logistică și Infrastructură”, a concursului „Omul Anului 2010” în Forțele Navale.

ților internaționale sau în teatrele de operații. În prezent, sunt reprezentantul SMFN în relația cu NAMS și am ca responsabilitate derularea activităților de cooperare pe această linie.

- Care au fost provocările cu care v-ați confruntat până acum?

- Principalele provocări pe care le-am întâlnit până acum au fost asigurarea profilului operațional stabilit pentru fregatele T 22 R, în condițiile neîncheierii unui contract de suport logistic pe termen lung destinat acestor nave și asigurarea mentenanței navelor și a tehnicii în condițiile unor resurse insuficiente. De asemenea a trebuit să identific un raport optim între volumul de lucrări de mentenanță executate în facilitățile proprii și cel executat în sistem externalizat. O altă chestiune a fost cea a identificării unor soluții de asigurare a mentenanței pentru unele echipamente scoase din fabricație, dar aflate încă în dotarea Forțelor Navale.

- Care considerați că au fost atuurile dumneavoastră la concursul „Omul Anului 2010”?

- Cred că a fost o apreciere a întregii mele activități, a rezultatelor obținute și a unor relații foarte bune cu toți colegii. De fapt, acest titlu se cuvine întregii echipe care poartă numele Serviciul Logistic din cadrul Statului Major al Forțelor Navale.

- Ce obiective aveți în viitor?

- Pe viitor se va încerca identificarea unor soluții complementare pentru asigurarea suportului logistic necesar, prin întărirea colaborării cu celelalte forțe navale aliate și participarea activă la asigurarea suportului logistic necesar navelor participante la misiuni și exerciții internaționale. Extinderea cooperării cu NAMS este un alt obiectiv, acest lucru se va realiza prin aderarea la Conferința de sprijin privind serviciile portuare, transformată începând cu 01.01.2010 în Parteneriatul de suport logistic naval. ■

Foto: Bogdan Dinu

Noutăți în domeniul managementului resurselor umane

Motto: În mijlocul teoremelor și ecuațiilor, nu uitați omul

Comandor **Doru ȚUȚUIAN**
Statul Major al Forțelor Navale

Programul de Guvernare pentru perioada 2008-2012 abordează frontal accelerarea și dinamizarea reformei administrației publice centrale și locale ca factor de esență și consistență în promovarea unei societăți moderne, deservită de o administrație apropiată față de cetățeni și capabilă să îndeplinească serviciile care i-au fost conferite prin normele de drept, la nivelul standardelor europene. Aceste valori trebuie să se regăsească în instituțiile și procesele administrative la toate nivelurile, iar aplicarea lor trebuie să fie verificată printr-un sistem de control independent. Numai în acest fel se creează condițiile de sustenabilitate și se asigură o bază solidă care să ghideze evoluția statului și să îi permită să reacționeze în mod adecvat la schimbările externe și diversele interese.

Ca organ de specialitate al administrației publice centrale, Ministerul Apărării Naționale trebuie să întreprindă acțiuni ferme și măsuri specifice pentru a asigura reforma în organismul militar și, implicit, pentru modernizarea administrației la nivelul conducerii ministerului și structurilor din compunerea acestuia. Ca urmare a eforturilor convergente ale conducerii ministerului, structurilor din compunerea acestuia și a întregului personal al armatei s-au obținut rezultate remarcabile în întreaga activitate, care au avut un rol primordial în integrarea României în rândul țărilor membre N.A.T.O. și în semnarea Tratatului de aderare la U.E. Elaborarea Programului multianual de modernizare a administrației publice în cadrul Ministerului

Apărării Naționale, pe o perioadă de patru ani, asigură orientările și modalitățile de acțiune în domeniul militar, în special pentru actualizarea bazelor de date ce conțin informații publice, fluidizarea procedurilor și dezvoltarea relațiilor de comunicare în interiorul organismului militar, dar și cu celelalte autorități ale administrației publice, precum și armonizare legislației în concordanță cu provocările actuale.

Modificările de natură instituțională sunt abordate pe categorii de personal. Referitor la cadrele militare, miza viitorului o constituie *noile modificări aduse Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale noului Ghid al carierei cadrelor militare*. Evoluția țării noastre în interiorul structurilor euroatlantice, diversificarea gamei de situații și împrejurări în care pot fi utilizate cadrele militare, precum și nevoia de a stabili drepturi și obligații speciale, corespunzătoare pentru fiecare tip de misiune desfășurată în afara teritoriului național ne-au determinat să inițiem procesul de adaptare a cadrului normativ. Primul pas a constat în *elaborarea Legii nr. 53/2011 privind modificarea și completarea statutului cadrelor militare*.

Acesta cuprinde o serie de noi reglementări, determinate de necesitatea asigurării compatibilității cu armatele moderne, în contextul prezentat anterior și de modificarea legislației muncii la nivel național. Noile abordări vizează: definirea raporturilor de serviciu specifice cadrelor militare, acestea putând fi pe durată nedeterminată sau determinată cu posibilitatea reînnoirii succesive, reglementarea unor drepturi și obligații ale cadrelor militare trimise la misiuni în străinătate, asigurarea asistenței juridice pentru acte

Foto: Bogdan Dinu

sau fapte petrecute în timpul serviciului sau în legătură cu acesta, posibilitatea suspendării raporturilor de serviciu în timp de pace pentru exercitarea unor funcții civile în cadrul unor organizații internaționale sau a celor electice în cadrul asociațiilor socioprofesionale proprii, posibilitatea acordării concediului fără plată pentru a-și urma soția/soțul trimis în străinătate pentru îndeplinirea unei misiuni, corelarea duratei perfecționării pregătirii profesionale prin cursuri cu stagiul minim în grad în sensul că, însumate, perioadele de detașare la cursuri nu trebuie să depășească din durata stagiului minim în grad, împuternicirea cadrelor militare (inclusiv a maiștrilor militari și subofițerilor în funcții corespunzătoare corpului) în funcții pentru care se acordă sau nu indemnizație de conducere, vacante sau ai căror titulari lipsesc temporar, asigurarea unei stabilități mai mari în încadrarea funcțiilor de la baza carierei militare, posibilitatea rămânerii în sistemul militar, în funcție de nevoile Ministerului Apărării Naționale, a tuturor cadrelor militare, până la vârsta de 60 de ani, solicitarea făcându-se anual, după împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzută de Legea pensiilor, prin raport personal. Legea nr. 53/2011, ale cărei principale elemente de noutate v-au fost prezentate, a fost definitivată și promovată de Direcția management resurse umane în colaborare cu celelalte structuri ale Ministerului Apărării Naționale și a fost aprobată de către Parlamentul României, promulgată de Președinte și publicată în Monitorul Oficial al României nr. 290 din 26 aprilie 2011.

De asemenea, apărarea țării și participarea Armatei României la exerciții și acțiuni militare în afara teritoriului statului nostru au reclamat o reglementare urgentă în ceea ce privește stabilirea unor dispoziții legale privind obligativitatea participării acestora la misiuni în afara teritoriului statului român, precum și recompensarea celor ce se disting în astfel de misiuni, prin avansarea în grad în mod excepțional, această problemă fiind și ea rezolvată prin intrarea în vigoare a Legii nr. 53/2011.

În ceea ce privește *domeniul carierei militare*, Ministerul Apărării Naționale a fost și este în continuare preocupat să stabilească reguli de evoluție mai clare, adaptate la specificul armelor/specialităților și domeniilor de activitate. În acest sens, a fost elaborat și aprobat noul *Ghid al carierei cadrelor militare*, aprobat prin Hotărârea Guvernului României nr. 106 din 09.02.2011, publicat

Foto: Bogdan Dinu

în Monitorul Oficial al României nr. 125 din 18.02.2011 și intrat în vigoare la 90 de zile de la publicare. *Ghidul carierei militare* stabilește modalități și reguli de parcurs în cariera profesională pentru cadrele militare în activitate din Ministerul Apărării Naționale. Cadrele militare în activitate își mențin arma sau serviciul și specialitatea militară în care sunt confirmate inițial sau dobândite ca urmare a trecerii dintr-o armă sau serviciu și specialitate militară în alta, pe întreaga perioadă a carierei militare, indiferent de domeniul în care activează. Încadrarea/numirea/promovarea cadrelor militare în activitate se face în funcții prevăzute în statele de organizare ale structurilor Ministerului Apărării Naționale, ținându-se seama de armele sau serviciile și specialitățile militare în care sunt confirmate, de nevoile instituției militare, opțiunile individuale, competența profesională și conduita morală a acestora. În scopul asigurării transparenței și șanselor egale de promovare și evoluție în carieră, al realizării cadrului unitar de selecție și al valorificării performanțelor și potențialului cadrelor militare în activitate, care să permită intrarea în competiție a tuturor candidaților și ierarhizarea acestora, indiferent de unitatea militară unde își desfășoară activitatea, în Ministerul Apărării Naționale se organizează și funcționează comisii de selecție. Cadrele militare în activitate urmează cursurile de carieră corespunzătoare gradelor militare în care vor fi înaintate, în perioada stagiului în gradele deținute. Tipurile de studii/cursuri de carieră ce pot fi frecventate de către cadrele militare în activitate se stabilesc în strictă concordanță cu atribuțiile funcției și se aprobă de către ministrul Apărării Naționale, la propunerea Direcției management resurse umane.

În conținutul *Ghidului carierei militare* sunt prezentate pe larg condițiile și etapele care trebuie parcurse în vederea evoluției în cariera militară, atât a ofițerilor, cât și a maiștrilor militari și subofițerilor. Un element care marchează traseul în carieră a ofițerilor, asupra căruia trebuie să ne oprim atenția, este determinat de necesitatea absolvirii ciclului II Bologna de către tinerii ofițeri, precum și a cursului postuniversitar de perfecționare a pregătirii de către maiori/locotenenți-comandori, iar în cazul maiștrilor militari clasa I și a plutonierilor adjutanți a fost introdusă condiția de a fi evaluați prin aprecierile de serviciu în perioadele de stagiul în aceste grade cu calificative de cel puțin „foarte bun”, pentru a fi promovați în funcție și/sau înaintați în gradul următor. ■

„Eforturile noastre comune se concentrează pe pregătirea etapei a doua de modernizare a fregatelor”

Interviu cu domnul general de brigadă ing. Cătălin-Adrian Moraru, locțiitorul șefului Departamentului pentru armamente

Locotenent-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

- Domnule general, care sunt prioritățile și provocările Departamentului pentru armamente în acest an?

- Provocările Departamentului pentru armamente pentru acest an sunt reprezentate de asigurarea managementului judicios al resurselor pentru înzestrare destinate realizării programelor de înzestrare și modernizărilor de tehnică militară, în condițiile restricțiilor bugetare severe, cunoscute deja de toată lumea. Prioritățile Departamentului pentru armamente sunt derivate din prioritățile stabilite la nivelul Ministerului Apărării Naționale: realizarea achizițiilor necesare susținerii forțelor dislocate în teatrele de operații, realizarea achizițiilor necesare implementării angajamentelor asumate de Armata României în context multinațional, adaptarea și armonizarea reglementărilor referitoare la politicile de achiziții din cadrul Ministerului Apărării Naționale la reglementările naționale și internaționale în domeniu și implementarea eficientă a controlului managerial în domeniul sistemului integrat de management al achizițiilor pentru apărare.

- Care au fost proiectele în care Departamentul pentru armamente a colaborat cu Statul Major al Forțelor Navale?

- Principalele programe pentru Forțele Navale, finalizate cu succes în ultimii ani sunt următoarele: modernizarea *NS Mircea*, modernizarea fregatei *Mărășești* cu sistem integrat de comunicații, achiziția, regenerarea și modernizarea etapei I a fregatelor Tip 22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* și achiziția elicopterelor navale și echiparea acestora corespunzător misiunilor pentru care sunt destinate. La momentul actual, eforturile noastre comune se concentrează pe pregătirea etapei a doua de modernizare a fregatelor, menținerea capabilității

de lovire a submarinelor inamice și pregătirea celei de-a doua faze privind dotarea elicopterului naval.

- În ce stadiu se află programele strategice derulate de Forțele Navale prin structura care o conduceți dumneavoastră?

- Programele strategice ale Forțelor Navale, respectiv „Corveta multifuncțională” și „Vânătorul de mine”, au parcurs practic toate etapele de pregătire și fundamentare tehnică în vederea inițierii achiziției la momentul la care vor fi asigurate fondurile necesare. În acest context, au fost identificați mai mulți posibili furnizori de proiecte existente de nave pentru țări NATO/UE, și a fost executată o evaluare de specialitate a șantierelor navale din România. Concluzia analizelor realizate este că aceste proiecte pot fi executate în România, cu implicarea substanțială a industriei autohtone. Totodată, ne așteptăm ca aceste programe să atragă investiții serioase din partea companiilor internaționale, consacrate în domeniul construcției navelor militare. În condițiile bugetare mai puțin prietenoase, am putea spune că un orizont de timp realist pentru livrarea navelor din cadrul programelor strategice navale și intrarea acestora în serviciul Forțelor Navale este ulterior anului 2020.

- În ce măsură este implicat Departamentul pentru armamente în derularea etapei a doua de modernizare a fregatelor Tip 22?

- Prin natura atribuțiilor, Departamentul pentru armamente este implicat în derularea programului de modernizare a fregatelor. În acest sens, putem spune că etapa a II-a de modernizare a fregatelor tip 22 este bine pregătită pentru a fi inițiată. Conform deciziei Consiliului de Achiziții al Ministerului Apărării Naționale avem în vedere elaborarea unei proceduri specifice de atribuire care să fie supusă aprobării Guvernului României. Dorim ca industria de apărare din România să aibă un rol foarte important, atât în realizarea modernizării, cât și în dezvoltarea unor capacități de asigurare a suportului logistic pe ciclul de viață al navelor. Totodată, avem în vedere dezvoltarea unui parteneriat și a unei colaborări foarte serioase și de lungă durată între șantierul naval din România, care va fi selectat pentru execuția modernizării și companiile internaționale, cu experiență în integrarea sistemelor de managementul luptei la bordul navelor militare. Procedura de atribuire este prevăzută a se derula în perioada 2011-2012, cu posibilitatea execuției programului începând cu anul 2013, într-o abordare incrementală funcție și de fondurile bugetare, astfel încât să maximizăm perioadele de menținere a navelor în stare de operativitate.

- În subordinea Departamentului pentru armamente se află Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare, în cadrul căreia regăsim Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale. Care sunt principalele produse realizate de această structură pentru Forțele Navale?

- În cei peste patruzeci de ani de existență, Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale din cadrul Agenției de Cercetare Științifică pentru Tehnică și Tehnologii Militare, s-a implicat activ în dotarea și modernizarea Forțelor Navale, prin dezvoltarea de echipamente și tehnică și prin asigurarea de consultanță

Fregata Regele Ferdinand.

științifică și tehnică la achizițiile din import și în general, la pregătirea și fundamentarea programelor navale. O mică parte din proiectele importante la care personalul Centrului a contribuit în mod deosebit sunt următoarele: modernizarea fregatei *Mărășești*, sistemul de dragaj Trident, modernizarea vedetelor blindate fluviale, modernizarea navelor de remorcare și salvare pe mare, muniții de marină, dezvoltarea de laboratoare mobile pentru determinarea nivelului de zgomot și vibrații, sistem pentru determinarea caracteristicilor acustice ale echipamentelor militare, precum și multe altele.

- Cum apreciați colaborarea cu Forțele Navale Române?

- Există o colaborare foarte bună între specialiștii Departamentului pentru Armamente și cei ai Statului Major al Forțelor Navale, bazată atât pe rolul fiecărei structuri implicate în cadrul sistemului de management al achizițiilor pentru apărare, cât și dorinței de a eficientiza rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm.

- Domnule general, un gând pentru marinarii care așteaptă să vadă finalizate programele de achiziții derulate de structura pe care o conduceți, dar și pentru cititorii revistei *Marina Română*?

- Recunoscând faptul că va exista întotdeauna o diferență între nevoi și posibilități, doresc ca împreună să ne păstrăm optimismul și încrederea că vom vedea fluturând pavilionul navelor militare aparținând Forțelor Navale, pe mările și oceanele lumii, alături de nave din statele membre NATO și UE. Deci, „VÂNT BUN DIN PUPA”!

Căminul Militar de garnizoană din București.

Militarul constructor este un creator. Documentele Armatei consemnează data de 18 iunie 1920 ca reper al nașterii Direcției Domenii și Infrastructuri. Atunci, a fost promulgat Înalțul Decret Regal nr. 2645, care a dispus să se înființeze „Direcția a XII-a, Chestiuni privitoare la construcții, cazarmament, mobilier și domenii militare”. Această atestare își are rădăcinile în chiar începuturile Armatei Principatelor Unite, pentru că structuri și atribuții de construcții-domenii se regăsesc chiar în Corpul de Stat Major General constituit la 12 noiembrie

1859 prin înalt ordin de zi al domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Mai apoi, prin Înalțul Decret nr. 517 din 3 ianuarie 1863 avea să fie aprobat „Regulamentul casarmelor”, primul din istoria armatei române prin care se legiferau problemele tuturor activităților de construcții-domenii.

La ceas aniversar dorim și noi tuturor constructorilor militari, care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Navale sau în alte structuri ale Ministerului Apărării Naționale, multă sănătate și multe succese profesionale. (C.O.)

Ziua financiarului militar

La 20 mai s-au împlinit 120 de ani de când, prin Înalțul Decret Regal nr. 6625 din 20 mai 1891, a fost consfințită înființarea în cadrul Ministerului de Război a Direcției a 7-a a Contabilității Controlului și Pensilor. Acest moment a constituit un punct de referință în istoria oștirii române în dezvoltarea și afirmarea structurii financiar-contabilă, împlinindu-se astfel o năzuință mai veche a armatei, aceea de a avea o

structură specializată în cadrul unei administrații adecvate care să-i asigure cele necesare pentru trai, întreținere și dotare, o pregătire completă din timp de pace pentru situații de criză sau război. De-a lungul timpului această structură sub diferitele ei denumiri, a avut ca preocupare principală și permanentă gestionarea fondurilor armatei în condițiile respectării legislației în vigoare. Transformările survenite după decembrie 1989 au impus eforturi susținute din partea personalului care își desfășoară activitatea în compartimentele financiar-contabile din Armata României și implicit din Forțele Navale pentru cunoașterea și aplicarea corectă în orice moment a prevederilor legislației economico-financiare. La ceas aniversar adresăm personalului care își desfășoară activitatea în structurile financiar-contabile ale Forțelor Navale, urări de sănătate și împliniri în activitatea profesională. (M.E.)

Foto: Cristina Kungl

„Mircea” – sol al României

Text și foto:

Căpitan-comandor **Ion BURGHISAN**
Comandamentul Flotei

Marșul de instrucție al navei-școală „Mircea are, pe lângă dimensiunea sa esențială în formarea cadetilor în spiritul meseriei pe care au îmbrățișat-o, o la fel de importantă dimensiune la nivel diplomatic. Purtând pavilionul tricolor pe mările și oceanele lumii, „Mircea” confirmă tradițiile noastre navale și valoare școlii românești de marină și, poate cel mai important, ne face să ne simțim mândri că suntem români.

Istanbul – prima Poartă spre lumea largă

De regulă, marșul de instrucție destinat pregătirii cadetilor Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” la bordul velierului românesc binecunoscut în întreaga lume se desfășoară vara, după încheierea pregătirii teoretice. Anul acesta, un eveniment deosebit de important a decalat cu câteva luni prima perioadă de pregătire pe mare. Un eveniment la care „Mircea” a avut rol de reprezentare alături de fregata *Mărășești*. În portul Istanbul, Forțele Navale ale Turciei au inițiat și găzduit aniversarea a 10 ani de la înființarea inițiativei regionale BLACKSEAFOR. Un eveniment cu greutate pentru toate țările riverane Mării Negre. Printre activitățile aniversare, pa-

rada navală a avut un impact deosebit, pe de o parte asupra invitaților care, de-a lungul timpului, au fost implicați direct în funcționarea și dezvoltarea BLACKSEAFOR, pe de alta asupra populației civile sau a nenumăraților turiști aflați aici, în balans între Europa și Asia.

Iată așadar, primul obiectiv de reprezentare îndeplinit sub pavilionul românesc împreună de fregata *Mărășești* (aflată în această perioadă la comanda Grupării BSF) și de N.S. *Mircea*. Rolul celui din urmă, simbolic, a fost de a creiona concluziile și a atrage atenția celor prezenți: un simbol alb al tradiției marinărești venit să confirme dorința de cooperare exprimată la nivel internațional de marinarii români.

Pireu – inima tradițiilor navale milenare

Următoarea oprire, următoarea arborare a pavilionului la bastonul pupa (locul de poziționare a pavilionului în timpul staționării) – Pireu. Mâna cu care Atena atinge și îmbrățișază marea, portul

Vizita ambasadorului României în Grecia la bordul N.S. *Mircea*.

Pireu, ne-a fost gazdă ospitalieră pentru următoarea perioadă dintre două etape de marș pe mare. Conform tradiției, o delegație condusă de comandantul marșului, comandorul dr. Ion Custură, a efectuat vizite protocolare la autoritățile locale. Printre acestea, șeful Autorității Navale, persoană cu o deosebită influență în orașul port. Am considerat ca fiind demnă de remarcat această funcție prin prisma tradiției navale milenare care, navigând printre insulele grecești, se poate simți aproape olfactiv. Iată de ce, prezența N.S. *Mircea*, reprezentând România, nu doar Forțele sale Navale, este una deosebit de importantă.

Pe cei ce ar considera exagerare această afirmație, îi îndemn să dea crezare unui ambasador în toată regula și în toate puterile acordate de statul român: Excelența Sa George Ciamba ambasadorul României la Atena, ne-a declarat: „Este o bucurie foarte mare să avem nava-școală „Mircea” în Pireu. Este, de altfel, o mare bucurie pentru orice ambasador să beneficieze de prezența navei fanion a Forțelor Navale Române și a școlii de marină din România, cu atât mai mult în Grecia, țară ale cărei tradiții maritime face mult mai prețuite astfel de simboluri decât în alte țări ale lumii. O astfel de navă ne arată o continuitate istorică a preocupărilor noastre în domeniul naval, arată faptul că România are ieșire la mare. Iată că Marina Militară a devenit una dintre armele care au capacități de reprezentare la nivel internațional, nu doar cu N.S. «Mircea» și acest lucru este foarte important”.

Vizita ambasadorului Albaniei în Grecia la bordul N.S. *Mircea*.

Durres – capăt de drum

Ultimul dintre porturile vizitate pe parcursul marșului de instrucție și reprezentare din 2011 a fost portul Durres din Albania. Cel mai important port al acestei țări ne-a primit cu brațele deschise și cu o curiozitate a localnicilor rmai mare decât oriunde. A fost o vizită mai mult decât de afirmare a capabilităților noastre maritime. Este o mână întinsă Forțelor Navale ale Albaniei pentru a putea pregăti cadetii și în România (așa cum se întâmplă în prezent în Academile Navale din Turcia sau Italia), deoarece nu dispune de o instituție de pregătire a viitorilor ofițeri de marină. De altfel, pe parcursul staționării în Istanbul, la bordul velierului românesc s-au aflat doi cadetii albanezi aflați la studii în Turcia și care s-au integrat în puținul timp avut la dispoziție, în echipajul românesc. Suportul oferit de către diplomații români din Tirana (capitala Albaniei) a fost unul deosebit. De altfel, această vizită în Albania

a fost una mai mult decât dorită. „A fost încununarea unei munci de câteva luni a Ambasadei, a comandantului navei, a comenzii Academiei Navale și a celor din Ministerul Apărării Naționale”, ne declara cu satisfacție Excelența Sa Viorel Stanilă, Ambasadorul României la Tirana. „De aceea, nu pot fi decât onorat și mulțumit că s-a produs această premieră. A fost prima vizită a unei nave militare românești în Albania. Și a fost categoric un succes. În primul rând să nu uităm că vorbind despre «Mircea» vorbim despre un simbol, despre o chintesență a tradițiilor marinărești ale României și, prin acest simplu fapt, evenimentul impune. Corpul diplomatic de la Tirana a primit cu maxim interes invitația la bordul N.S. «Mircea» adresată de către comandantul marșului și de mine. Într-o perioadă extrem de densă în evenimente diplomatice, ambasadorii celor mai importante țări din Europa și din lume și-au găsit timp să vină la bord, să fie

Vizitatori la N.S. *Mircea* în portul Durres.

alături de noi. În rândul populației civile, de asemenea, vizita N.S. «Mircea» a trezit un interes enorm. Elevi din Tirana chiar au sosit la bord să viziteze nava. Mai mult, acoperirea mediatică a acestei vizite a fost una densă.”

E.S. Viorel Stanilă, un apropiat al marinarilor, el însuși ofițer de marină la origine, recunoaște că reacția sa față de gazdele de la bordul N.S. *Mircea* este una emoțională și foarte puternică. „Este o meserie care nu se poate face decât cu dragoste, cu tot sufletul, pentru că implică sacrificii enorme. Din acest punct de vedere, diplomații pot fi considerați un fel de marinari ai uscatului, călătorind permanent dintr-un loc în altul.”

Prezența printre națiuni cu tradiție navală pe glob

Simpla deținere a unei nave de asemenea calibru (un velier de clasă A) în zilele noastre este o dovadă puternică a tradițiilor navale de care dispune o țară. Forma excelentă în care se află o navă contruită în 1939 îi informează pe cunoscători despre calitatea personalului din această nobilă armă.

Nu am încercat niciodată să disimulez sau să ascund mândria când am enumerat țările care au la dispoziția propriilor Forțe Navale celelalte nave soră ale bătrânului dar neobositului *Mircea*: SUA, Portugalia și Germania. Mi-a plăcut să urmăresc privirile admirative ale unor marinari din țări cu bogată tradiție navală (spre exemplu Grecia, Turcia) care nu au avut privilegiul de a se forma la bordul unei astfel de nave. Nu în ultimul rând, mi-a plăcut la nebunie sentimentul trăit în porturi străine când am fost întrebat, pe cheu, în vecinătatea navei-școală *Mircea*, „Din ce țară vine această navă?” și am răspuns cu o naturalitate ne mai exersată: „DIN ROMÂNIA!”.

Spartachiada de vară

Text și foto: Asp. ing. **Diana CUCOȘEL**

În perioada 9 – 15 mai a avut loc la Constanța prima etapă a Concursurilor sportive și aplicativ militare faza pe Ministerul Apărării Naționale, la nivelul academiilor și a școlilor de maiștri militari și subofițeri ale categoriilor de forțe.

Antrenamentele intense pe care le-a presupus pregătirea pentru o astfel de competiție i-a făcut pe sportivi să se apropie unul de celălalt, să devină mai mult decât o echipă, o adevărată familie. Pasiunea studenților și elevilor militari care participă la Concursurile Sportive și Aplicativ Militare i-a animat pe întreaga perioadă a pregătirii și a competiției.

Concursurile sportive și aplicativ militare au o tradiție bogată, reguli stricte și presupun disciplină și dedicație, dar marea lor calitate este că le însușă participanților un simț de apartenență la ceva important, la grup. Îi face să se simtă deosebiți, puternici și faptul că își reprezintă instituția de învățământ îi face să fie mai responsabili. Rezultatele lor contribuie la imaginea instituției militare în cadrul căreia își desfășoară studiile. Toate eforturile lor se concentrează în a-și reprezenta școala cu onoare, pentru că se identifică cu ea. Odată creată

această legătură ea își lasă pentru totdeauna amprenta asupra caracterului fiecărui sportiv, asupra fiecărui viitor cadru militar.

Concursurile Sportive și Aplicativ-Militare au forma unor mini olimpiade,

calendarul anual al Concursurilor Sportive și Aplicativ-Militare între instituțiile militare de învățământ având două mari etape: de vară și de iarnă.

Etapa de vară sau Spartachiada de vară se organizează pe rând în cadrul

Loturile feminine ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” pe aliniamentul de tragere la Duelul de foc.

uneia dintre instituțiile participante. Anul acesta a fost rândul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” să îndeplinească rolul de gazdă a spartachiadei de vară.

La competiție au participat șapte loturi aparținând Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, din Sibiu, Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, din Brașov, Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, din Constanța, Academiei Tehnice Militare din București, Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, din Constanța, Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești și ai Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” din Boboc. Loturile au avut în componență atât băieți cât și fete.

Deschiderea oficială a competiției a avut loc într-un cadru festiv pe data de 10 mai în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În cadrul ceremoniei s-a arborat alături de drapelul național, pavilionul competiției. Probele în care s-au întrecut cele șapte loturi s-au împărțit în trei mari categorii: natație, atletism și probe aplicativ militare. Concursurile de natație s-au desfășurat pe data de 13 mai, la bazinul de înot al Academiei Navale. Datorită bunei colaborări dintre Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Direcția Județeană de Sport și Tineret din Constanța, probele de atletism s-au desfășurat pe stadionul Farul din Constanța.

Cele mai spectaculoase probe au fost cele aplicativ militare, respectiv duelul de foc și patrula militară, probe care s-au desfășurat în poligonul Midia. Pe 11 mai, sportivii s-au întrecut la proba duel de foc. În ce a constat proba? Câte două echipe formate din câte cinci băieți, respectiv

În goană spre aliniamentul de tragere la proba Duelul de foc, loturile Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și cel al Școlii de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I”.

Aruncarea grenadei la proba Patrulă Militară.

Lotul de sportivi al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” alături de comandorul Virgil Ene-Voiculescu, șeful lotului și colonelul Ștefan Mărginean, șeful Secției Educație Fizică din Statul Major General.

cinci fete au avut de alergat 50 de metri de la aliniamentul de plecare până la aliniamentul de tragere, unde apoi au trebuit să își doboare țintele în timpul cel mai scurt, înainte ca trăgătorii din echipa adversă să reușească să le doboare pe

ale lor. Fiecare lot s-a întrecut pe rând cu toate loturile participante, iar atmosfera a fost una tensionată cu multe răsturnări de situație și cu rezultate neașteptate.

Competiția a fost trăită la intensitate maximă nu doar de către cei care au participat efectiv, ci și de colegii de lot ai acestora, care i-au încurajat și ovaționat de pe margine.

Cea mai dură probă a fost fără îndoială proba de Patrulă militară. În cadrul acesteia, echipe formate din cinci fete, respective șapte băieți au avut de parcurs un circuit de aproximativ șapte kilometri, în jurul poligonului, pe teren variat, având asupra lor echipament militar complet. Aceștia, au trebuit ca pe parcursul circuitului, să execute trageri cu armamentul din dotare, să arunce cu grenada de antrenament și să simuleze trecerea printr-un teren contaminat, folosind masca contra gazelor. S-a alergat pe iarbă, pe plajă, pe teren înclinat, s-au cântat cântece și s-au scandat urări menite să reîmprospăteze forțele participanților.

La această probă a fost obligatoriu ca toți membrii patrului să ajungă la linia de start la o distanță de maxim un minut de primul membru al echipei. Nimeni nu putea fi lăsat în urmă, iar sportivii s-au ajutat între ei și s-au încurajat reciproc la fiecare pas. Dincolo de linia de sosire i-au așteptat colegii și prietenii, antrenorii și cei împotriva cărora au concurat. Aceasta a fost ultima probă și a avut o pondere mare în a determina câștigătorii competiției.

La finalul celor 6 zile de concurs, primele trei locuri din clasament au fost ocupate în următoarea ordine: Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”.

Întâlnirea șefilor Cercurilor Militare

În perioada 22-24 iunie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost organizată convocarea de pregătire de specialitate cu șefii Cercurilor Militare din Armata României și șefii compartimentelor de tradiții militare de la categoriile de forțe ale Armatei, comandamente de armă și divizii. Obiectivele acestei convocări au vizat identificarea unor noi modalități de integrare a cercurilor militare în viața culturală și spirituală a comunității locale, precum și diversificarea ofertelor cultural-educative. Au fost identificate soluții pentru intensificarea relațiilor de colaborare cu instituțiile de cultură și alte instituții publice aparținând societății civile în beneficiul personalului armatei și a unor forme și metode de creștere a veniturilor. Un alt subiect abordat a fost gestionarea și îmbogățirea bazei materiale prin resurse proprii și sponsorizări. În cadrul convocării au fost analizate principalele modificări legislative apărute în domeniu și au fost organizate activități tematice. De asemenea, cei prezenți au participat la spectacolul folcloric prezentat de Cercul Militar Constanța și la vernisajul expoziției de pictură a Careului Artelor „Amfora” a Cercului Militar Constanța, intitulată „Peisaj citadin”, au vizitat Muzeul Marinei Române, fregata *Regina Maria* și Nava Școală *Mircea*. (O.B.)

Foto: Olivia Bucioacă

Târgul Ofertelor Educaționale 2011

Foto: Cosmin Ocheghel

În perioada 20-21 mai, Pavilionul Expozițional din Constanța a fost gazda Târgului Ofertelor Educaționale 2011. Desfășurat prin grija Inspectoratului Școlar Județean Constanța activitatea a reunit instituții de stat și particulare, promotoare ale programelor de educație, atât din învățământul preuniversitar, cât și din mediul universitar. La manifestare au participat și cele două instituții de învățământ cu profil de marină din cadrul Forțelor Navale și anume Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”. Principalul obiectiv urmărit de cele două instituții a fost acela de a atrage spre cariera militară tinerii absolvenți de liceu, prin prezentarea unei oferte educaționale atrăgătoare dar mai ales prin asigurarea unui loc de muncă stabil la sfârșitul studiilor. Prin participarea la Târgul Ofertelor Educaționale din acest an, cele două instituții de învățământ ale Forțelor Navale și-au făcut cunoscută și mai bine oferta educațională iar impactul cu potențialii candidați a fost unul cât se poate de direct și de transparent. (C.O.)

Acțiuni de voluntariat

Joi, 5 mai, a avut loc o ședință a voluntarilor Corpului Gărzii Naționale de Mediu, condus de doamna Liana Naum, șeful Cercului Militar Mangalia. Cu acest prilej, echipa s-a mărit cu încă patru elevi din anul al II-lea ai Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, Claudiu Cuțaru, Cătălin Ghiță și Sebastian Munteanu și Eduard Roboschi care au susținut temerarul demers al voluntarilor de a ocroti natura și de a sprijini dezvoltarea durabilă în acest colț de Românie. Alături de voluntarii Corpului Gărzii Naționale de Mediu, elevii au participat la mai multe acțiuni: au plantat copaci în cadrul acțiunii „Oxygen +”, au amenajat un spațiu public de recreere în orașul Mangalia, au asistat la cursuri de legislație și proceduri și au organizat o plimbare pe biciclete, prin care au încercat să arate constanțenilor cât de importantă este mișcarea pentru sănătate și mediu. Pentru implicarea și rezultatele foarte bune obținute în Săptămâna Națională a Voluntariatului, cei patru elevi au primit diplome din partea Direcției Județene de Tineret și Sport și Centras din Constanța. Inițiativa celor patru elevi nu a rămas singulară, la scurt timp, alți doi elevi Silviu Cudalb și Nicușor Iancu, alăturându-se echipei de voluntari. (O.B.)

Foto: Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu

Foto: Valentin Cioabă, SMG

„Omul anului 2010” la final

Miercuri 4 mai, în Aula Ministerului Apărării Naționale s-a desfășurat festivitatea de conferire a distincției militare cu denumirea onorifică „Omul Anului 2010”, personalului calificat în etapa finală pe Statul Major General la concursul organizat la toate nivelurile ierarhice. Distincția a fost instituită oficial, începând cu anul 2010, scopul principal al acordării acesteia fiind acela de a recompensa valoarea profesională și managerială a personalului militar și civil care contribuie la crearea unei imagini pozitive instituției militare și la creșterea vizibilității structurilor militare din compunerea și subordinea Statului Major General în societate, la nivel național, la nivelul alianței sau în plan internațional. La cele nouă secțiuni ale concursului,

reprezentanții Forțelor Navale au obținut, un loc I, prin comandorul Tiberiu Chodan, la secțiunea „Istorie, Cultură și Tradiții Militare”, patru locuri II, prin colonelul Ionuț Bianu, la Secțiunea „Logistică și Infrastructură”, comandorul dr. ing. Mihail Pricop la Secțiunea „Învățământ, Știință și Artă Militară”, locotenent-comandorul Mihai Egorov, la Secțiunea „Presă, Film și Literatură” și caporalul Nicolae-Petrică Leciu la Secțiunea „Soldatul Universal”, precum și un loc III prin aspirantul Dan-Marian Ungureanu la Secțiunea „Sănătate și Sport”. În acest moment se află în plină desfășurare concursul Omul Anului 2011, în toate unitățile militare subordonate Statului Major General. (M.E.)

Curs de pregătire pentru formarea deprinderilor de conducere

Liana NAUM
șeful Cercului Militar Mangalia

În luna aprilie la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat cursul de „Pregătire pentru formarea deprinderilor de conducere”. Cursul s-a axat pe managementul organizației militare, psihologie și pedagogie, protecția mediului și protecția muncii, documente clasificate, leadership și informatică și a avut ca obiectiv instuirea în formarea abilităților de conducere a celor care au trecut de la statutul de soldați gradati voluntari la cel al subofițerilor prin filieră directă și indirectă. Cei 39 de participanți din unitățile Forțelor Navale, de la Brăila la Mangalia, au avut ocazia de a se pregăti și de a lucra în echipă. Conducerea Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” a avut un rol determinant în crearea și menținerea unei atmosfere bune, fiind încurajate inițiativele și propunerile și astfel, pentru cursanți vizita la Muzeul Marinei Române, a constituit un bun prilej de a avea șansa unui tur de istorie cu accent pe partea marinărească, din partea profesorului Sorin Ursu. Apoi, prezența biologului Răzvan Popescu-Mirceni la o altfel de oră didactică, i-a condus pe cursanți în lumea nevăzută a adâncurilor Mării Negre. A fost un curs foarte bun prin care toți cei prezenți au fost motivați și instruiți în vederea ocupării funcțiilor pentru care au fost avansați. La finalul trecerii prin această instituție de învățământ, au dorit să lase o mărturie a spiritului ce i-a animat și au plantat în curtea școlii „Copacul cursului aprilie 2011”, în cadrul unei frumoase „ceremonii”. Speranța că gestul nu va rămâne singular, a fost exprimată, atât de cursanți, cât și de conducerea școlii. ■

Foto: Liana Naum

Foto: Liana Naum

Sesiunea de examene la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Foto: Oana Voicu, ANMB

Olivia BUCIOACĂ

În perioada 6 iunie-1 iulie la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat sesiunea de examene, pentru studenții din anul I și al III-lea de studii, de la Facultatea de Marină Militară. Pe parcursul celor patru săptămâni, 39 de studenți din anul I, 35 de băieți și 4 fete, și 38 de studenți din anul al III-lea, 27 de băieți și 11 fete, au susținut șase examene scrise, orale și practice. După mai multe colocvii, pe 14 martie, studenții de anul I de la specializarea navigație, hidrografie și echipamente navale au susținut primul examen, la pedagogie. „A fost un examen dificil.

Sperăm să fie mai bine și să trecem și de celelalte examene cu brio”, ne-a spus studentul fruntaș Laurențiu Roadevin la sfârșitul examenului. Cel care a dat însă mari emoții studenților de anul I a fost examenul la bazele navigației. Studentul fruntaș Nina Nichifor: „A fost un examen greu care a necesitat o muncă continuă. Am avut și lucrul la hartă și apoi examen scris și oral. Dar am învățat din timp, fără emoții și a fost foarte bine”.

În focul sesiunii de examene s-au aflat și studenții din anul al III-lea. Emoții au fost ca în prima sesiune din viața de student. Nu a fost ușor, mai ales că studenții din anul al III-lea, specializarea navigație,

hidrografie și echipamente navale au susținut pe lângă examenele la specilizarea navigație și examenele la cea de-a doua specializare a Facultății de Marină Militară, electromecanică. Student sergent Nicoleta Diaconescu: „Primele examene au fost la materiile de specialitate. Am trecut cu bine. Au fost destul de ușoare. Examenul la mașini și instalații navale a fost unul dintre cele mai grele. Rezultatele însă au fost bune. Nu am întâmpinat dificultăți.” Un alt examen la care studenții au avut emoții a fost la o materie de specialitate, este vorba de cinematică navală. Student sergent Nicoleta Diaconescu: „Au fost emoții ca la orice sesiune. Emoții sunt, dar ne-am pregătit și cu siguranță vom trece toți cu bine.” Student sergent Nina Cioboată: „Sesiunea a fost destul de grea și din cauza examenelor de la specialitatea electromecanică, dar le-am trecut cu brio. Am avut foarte multe emoții, constructive desigur. Obiectivul meu a fost îndeplinit, a fost foarte bine”.

Studenții s-au pregătit din timp pentru susținerea examenelor, iar acest lucru le-a adus numai avantaje, dovadă în acest sens fiind rezultatele obținute.

Pregătirea pentru examenele finale se desfășoară pe parcursul întregului semestru. Programul foarte încărcat și materia foarte densă necesită o pregătire intensă. Astfel că, studenții susțin în timpul semestrului două sau trei lucrări de verificare, în funcție de fișa disciplinei, care au o pondere semnificativă la media finală, în funcție de cum stabilește fiecare profesor. De cele mai multe ori examenul din sesiune reprezintă 50 % din media finală. ■

Comunicări științifice studențești

În perioada 12 - 14 mai, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-au desfășurat lucrările celei de-a 33-a ediții a Sesiunii de Comunicări Științifice a Studenților. La sesiune au participat studenți de la toate instituțiile superioare de învățământ militar: Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov, Academia Tehnică Militară și Academia Națională de Informații din București. Pe lângă studenții militari, la cea de-a 33-a ediție a Sesiunii de Comunicări Științifice a Studenților din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” au participat și studenți de la Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați și Universitatea „Eftimie Murgu” din Mediaș. Această ediție a beneficiat; în premieră de participare internațională, fiind prezentate lucrări ale unor studenți din cadrul Academiei Navale din Odessa, Ucraina, instituție de învățământ cu care Academia Navală desfășoară diverse parteneriate educaționale. Lucrările sesiunii s-au desfășurat pe secțiuni. Cei 144 participanți au prezentat 134 lucrări cu tematică din domeniile: navigație și transport naval, inginerie electrică, inginerie mecanică, mașini termice, sisteme, instalații și automatizări navale, matematică-informatică, limbi străine, științe socio-umane, științe economice și armament și tehnică militară. Un alt element inedit al acestei ediții, a fost faptul

Foto: Diana Cucușel

că anul acesta de organizare s-au ocupat aproape în totalitate un grup de studenții ai Academiei Navale. Eforturile depuse de aceștia s-au concretizat într-o bună desfășurare a manifestării științifice. Sâmbătă, 14 mai, participanții au vizitat Nava Școală *Mircea* și fregata *Regina Maria*. (D.C.)

Aspiranții de azi, comandanții de mâine

Prima femeie ofițer comandant de navă în cadrul Forțelor Navale Române

Motto: Nu există vânt favorabil pentru cel ce nu știe încotro se îndreaptă. (Seneca)

Text și foto: Aspirant ing. **Diana CUCUȘEL**

Adriana Georgiana Moraru a știut din totdeauna încotro se îndreaptă. În vremea în care eu și majoritatea colegilor mei ne întrebam încotro ne vor duce viețile noastre Adriana părea că își duce viața încotro vrea ea. Nu a acceptat niciodată că ar fi ceva ce îi este peste puteri, nu îmi amintesc să o fi auzit plângându-se de prea multe ori și în mod sigur nu s-a dat bătută vreodată. Aș putea fi, desigur, acuzată de subiectivism, însă realizările ei de până acum, felul în care e apreciată de cei cu care și pentru care lucrează ilustrează un portret frumos al unei tinere determinate și muncitoare.

Domnișoara aspirant ing. Adriana Moraru s-a născut pe 9 august 1986 în comuna Ivești, județul Galați și a absolvit Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza” din Galați. Inspirația de a deveni ofițer de marină și ideea de a urma cursurile Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” le-a primit de la fratele ei care este ofițer în cadrul Forțelor Navale. După absolvirea Academiei Navale și a cursului de bază pentru ofițeri din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, în anul 2009, în urma rezultatelor obținute a primit repartitie la Divizionul Nave și Scafandri.

Odată cu luarea în primire a funcției de comandant al Vedetei Maritime de Intervenție pentru Scafandri (V.M.I.S.) *Saturn* aspirantul Adriana Moraru a devenit prima femeie ofițer din istoria Forțelor Navale care a ocupat o funcție de acest gen. Nu faptul că aspirantul Adriana Moraru a devenit prima femeie ofițer o face să fie deosebită, ci realitatea că este printre cei mai tineri ofițeri din istoria modernă a Forțelor Navale care au susținut și promovat examenul de comandant de navă. Ea este un exemplu bun de profesionalism și seriozitate care a reușit într-un timp scurt să câștige respectul și admirația, atât a subordonaților, cât și a comandanților ei.

Echipajul pe care îl comandă are o componență exclusiv masculină și însumează 14 membri. Dintre aceștia 5 sunt maiștri militari și 9 gradați voluntari. Mi-au spus, oarecum încurcați că au fost reticenți când au aflat că vor avea o tânără domnișoară pe post de comandant. Acum privind înapoi, își regretă atitudinea inițială. S-au convins într-un timp foarte scurt că noul comandant este un ofițer bine pregătit, un lider foarte bun și plin de compasiune. Apreciază faptul că este alături și că le apără interesele, că este dornică să învețe și că are un comportament corect față de ei. Alături de ea obțin rezultate foarte bune în toate activitățile. Le-am cerut să îmi spună ce ar putea să îmbunătățească în activitatea ei. Toți mi-au spus același lucru, că nu își doresc decât ca ea să rămână aceeași în raport cu ei, să nu se îndepărteze de ei și să nu înceteze să le pese de ei. M-a impresionat felul în care o privesc membrii echipajului, respectul pe care i-l poartă și faptul că formează cu toții o echipă.

„Ce o caracterizează în primul rând este un spirit combativ, o inițiativă permanentă și o fire energică. Și-a dorit foarte mult să ajungă la nivelul de pregătire al ofițerilor din divizion. Nu știu ce a motivat-o cel mai mult, faptul că este prima femeie ofițer comandant de navă sau că a vrut să se impună în fața echipajului. Cert este că a făcut eforturi foarte mari și s-a aliniat foarte repede la standardele existente. A învățat foarte repede care este locul ei în micro-sistemul unității, de la cei cu experiență a învățat ce trebuie să facă pentru ca nava să fie oricând gata pentru îndeplinirea unei misiuni și s-a descurcat foarte bine. Este o persoană cu calități deosebite, este un lider înnăscut și prezența ei în echipaj a avut un efect benefic asupra acestuia”, mi-a spus comandantul Divizionului de Nave și Scafandri, comandorul Marin Marian. „Nu poate să aibă decât motive de mândrie; a reușit într-un timp foarte scurt să învețe nava, are o atitudine corectă cu echipajul și a reușit să fie liderul de care avea nevoie acest echipaj.”

Am petrecut o zi la bordul VMIS *Saturn* pentru a o putea observa pe aspirant Adriana Moraru în acțiune. Am avut ocazia să o văd executând manevre cu nava și interacționând cu echipajul. A fost o zi impresionantă, în care nava participa la exercițiul Eurasia Partnership Diver 11. La finalul zilei, după manevra de acostare executată fără ezitare și cu rezultate bune militarii Grupului de Forțe pentru Operații Speciale, militari din U.S. Navy, din Ucraina și Bulgaria, dar și membrii echipajului i-au oferit comandantului navei binemeritatele aplauze. ■

Raportul navei.

PRESA ASPIRANȚILOR

Comandor **dr. Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

La 1 iulie 1920 se înființa la Constanța Școala Navală, instituție emblematică a Marinei Române care și-a deschis porțile consacrării la 18 noiembrie 1920. Cursurile urmate de viitorii aspiranți și locotenenți ai flotei, ghidate, în general, după instrucțiunile și programele analitice întocmite de Inspectoratul Marinei, cu oarecări permutări între cei doi ani ai Secției Pregătitoare și cei ai Școlii de Aplicație, au atras ulterior generații de ofițeri de marină, ale căror aspirații s-au legat deopotrivă de cariera de navigatori, dar și de romantismul perioadelor de practică petrecute la bordul bricului *Mircea* sau al cruciătorului *Elisabeta*. Așa încât, nu este de mirare faptul că încă din primul an de existență, în amfiteatrele Școlilor Navale a apărut tentația abordării unor genuri experimentale de manifestare jurnalistică, sub forma primelor publicații școlare cu tematică marinărească. Aparițiile episodice ale acestora nu au fost cu nimic mai prejos decât presa „de cursă lungă” practicăată timp de mai bine de un secol și jumătate de marinarii români, în constelația cărora strălucesc și astăzi, invitându-ne să le răsfoim în biblioteca Muzeului Marinei Române sau în colecțiile Bibliotecii Academiei Române, spre a le pătrunde filosofia uceniciei și mesajul încifrat și adesea ironic al adolescenței lor bleumarine.

În echilibru mediatic

Prima revistă a Școlii Speciale a Marinei, antecesoarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” de astăzi, a apărut la Constanța între anii 1920 și 1925, cu denumirea „Metacentru” și subtitlul „Revistă simbolistă”. Ca periodicitate și mesaj, aceasta „Apare când poate/Conține de toate”. Sub motto-ul „Nu vă supărați pentru c'avem și noi un Metacentru”, în Prolog, *Aspirante del fu Kilia* dezvăluie Motivul apariției „Metacentrului”: «Are rost sau nu are Metacentrul? That is the question! Are! spunem noi, Redacția și abonații; n-are, spun ceilalți— persoane care nu sunt nici redactori, nici abonați, nu numai decât comandori. De ce e nevoie de o revistă, când unii zic că abia ne-ajunge timpul să încercăm a ne gândi la perspectiva descifrării celor 1001 formule din Tablele de trageri Krupp, Siacci, Bracialini, Bellini, Cavalini... etc și când uneori, nu izbutești— scriind 25 ore din 24— să transcrii toate momentele și cuplurile Teoriei Navei. Motivele urmează: Revista „Metacentrul” apare odată cu redeschiderea Școalei de Aplicație. În adierea unor curențe de regenerare și progres în marină: iluzii de programe navale, proiecte de reorganizare, ofițeri de-ai noștri în Anglia, ofițeri englezi la noi... etc. Era, deci inerent acestei atmosfere de progres, să apară și pe terenul literar simptome de sincronizare la noile directive și „Metacentru”, fie chiar și în forma în care se prezintă, își justifică apariția, rupând cu

tradiția de până acum a predecesorilor noștri, de a fi „en froid” cu invenția lui Gutemberg. Căci nu e niciun motiv a contesta că „Metacentru”, urmând evoluțiile noastre, trecând în anul II apoi în Escadră, cu aceiași colaboratori, s-ar putea metamorfoza într-o revistă de carieră. Și în afară de aceste motive de logică, mai e unul de ordin pur științific, o demonstrație a necesității „Metacentrului”, datorită ilustrului nostru colaborator — Lord of Salam — ce-a obținut de curând, cu distincție, doctoratul în

Teoria Navei: Premiza e indiscutabilă; orice vas își are metacentrul său, ba chiar două și mai multe — depinde de anotimpul lansării. Să considerăm Școala Specială ca un bastiment (fig. 1) cu centrul de greutate în G. În acest punct se aplică forța gravitației care în cazul nostru sunt cursurile, interogațiile și alte diverse artilerii. Pentru ca bastimentul să nu se dea peste cap e nevoie de un cuplu de stabilitate și de o forță de plutire care să facă echilibru gravitației. Această forță o reprezintă cursurile serale de la „Pariziana”, carturile de noapte de la „Britania”, dancing-urile de la Elphis etc... Dar forța de plutire a Școalei Speciale are nevoie de un punct de aplicație și iată cum apare clar necesitatea unui Metacentru. Revista aceasta e „Metacentru” promoției noastre, deci: - Mola pupa, mola prova. Încet înainte!».

Majoritatea materialelor publicate sunt scrise în versuri, manuscrisul revistei fiind șapirografiat. Materialele sunt însoțite de caricaturi. Coperta I a fiecărui număr este ilustrată cu câte un desen hazliu, comentat. Editorii revistei au fost ofițeri de marină și elevi marinari. Girant responsabil: Ovidiu. Din nr. 3 redăm, pentru culoare, o „Scrisoare domnului M.R. trimisă pe cale Metacentrică”, cu motto-ul „Nessun piu grand dolore che ricordarsi dai tempi felici nella miseria”, semnat Parodi: «Păi

bine, Dom'le Ministru, treabă-i asta, să trăiți de'ndrăzneală! După ce ne-adunași de prin stufăriile Deltei, de prin santinele canonierelor, de prin scaunele Comandamentelor și de prin frigorierele Diviziei de Dunăre și ne aduseși aici la Constanța în ochii lumii, ne lăsași așa în voia soldei și plata... Intendenței. Și acum n-aș zice nimic dacă n-aș fi apucat și eu vremuri când din soldă îmi permiteam să fumez țigări intime și să fiu intim cu tot ce varieteul avea mai high-life. Cum să nu zic, când Vermont mă

trăgea de mâneca sacoului nou ca să-mi facă redingotă „Ausspitz” cu 105 lei, plățibili în 20 de rate, când am plăcerea. Cum să nu zic, când azi Grünberg (fiu) îmi ia pe-o șapcă cât mă costa înainte popota pe două luni cu suplimente. Și acum, diferențial de mine, nu-mi pot duce viața la singular căci m-a ferit Dumnezeu de misii, drahme, lire și de înalta solitudine a Dvoastră, acordând postav pémbé, gris-perle, grenă și kaki ofițerilor cu complicații în existență. Ovidiu, cât e el de statuie, și tot a primit efecte de la Școalele Marinei, iar Giolitti i-a trimis cu „Împăratul Traian” o pereche de bocanci. Și acum, colac peste pupăză: auzii că în loc de haine ne dați efecte blocate de-ale Statului fără niciun efect practic. Din partea mea, să se încălzească statul cu ele. Când mă uit la „așa zisele” mele haine, le plâng de milă; după ce ne-a adus la Școală, Dom'le M., ne-a băgat în niște bănci după care se ia vopseaua ca de pe șapirograf. De ghetе nu mai vorbesc; ar trebui să am ciorapi și-apoi să deschid discuția de șireturi. Chestia combustibilului e mai tranșabilă; dacă nu curge, tot pică pe săptămână 8-9 cursuri format mare, grosime apreciabilă, și arde, Dom'le M., de parc'ar fi unse foile cu catran, nu altceva. La mâncare ne-ați protejat cu un program pané sos amer; după 6 ore de Balistică, analiză și artilerie nu mai pui gura nici

pe icre moi de ț-ar da mâna. De distracții nu ne văităm, se găsește slavă Domnului berechet. Din 24 de ore, 6 ore de curs, 12 de preparat și 18 de transcris ce s-a explicat în cele 6 ore de curs. În timpul liber ce mai rămâne, Școala ne-a pus la dispoziție o duzină de tăvi cu gelatină, ca să scoatem răvașe de plăcintă și planete cu zodii. Și acum să deschidem vorba de bubă: Ați desființat toate Școalele similare, numai pe-a noastră nu. Ba lucru mai grozav, dânsa are intențiunea să ne desființeze pe noi. Când e cu analiză, e jale mare; se deschid ferestrele din senin, sar pupitrele ca fermecate, nu mai scrie creta, se usucă buretele, pleznesc becurile de necaz, se dă soba cu lemne de pereți și amenință bucatarul cu plecarea. Am învățat Oceanografie pentru 50 de promoții ce vor continua calvarul nostru. De Balistică ne-am făcut tobă; de când urmez școala mi-am

înmulțit cunoștințele de la „Elpis” și creditorii ca nisipul; acum le mai aruncăm și noi cu praf în ochi, de când s-a mărit solda cu lei 38 bani 75 pe lună (plină). De efectele sporului de soldă puteți întreba și pe Miltiade de la „Pariziana”, care a avut timp mai mult să-l aprecieze decât subsemnatul. Și acum o rugăminte, să trăiți, Dom'le M.: cam de vreo 4 ani, am înaintat Serviciului Intendenței Marinei niște conturi de care nu mai știu nimic. Mi-e frică să nu fi fost în trenul care a deraiat la Ciurea, în care caz mă aleg numai cu regretul că nu am făcut și eu parte din victimele naufragiului vaporului „Lusitania”. Poate că știți dv. ceva, Dom'le M., iar dacă nu mai știți nimica, faceți-mi mutația la altă Școală. Subsemnatul ar prefera să fie permutat la Notre Dame de Sion, că tot aia-i; în plus, scap de grija pantalonilor și a șepcii. Să trăiți. (ss) Un elev necăjit. P. conf. Della Sopraciglia». Același hătru redactor publică în nr. 4, sub motto-ul „Boală lungă moarte sigură”, „Încă o lună”: «Era odată un măgar care când se obișnuise cu foamea a crăpat. Și noi, când ne-am obișnui cu Școala de Aplicație, o să ne plictisim de ea. Dacă nu-mi place pelteaua e pentru următoarele motive: se-ntinde și e lipicioasă. Școala de Aplicație se-ntinde, se-ntinde ca o peltea. Nesuferită prin așezarea sa cu fața la gară, disprețuind prin acest gest

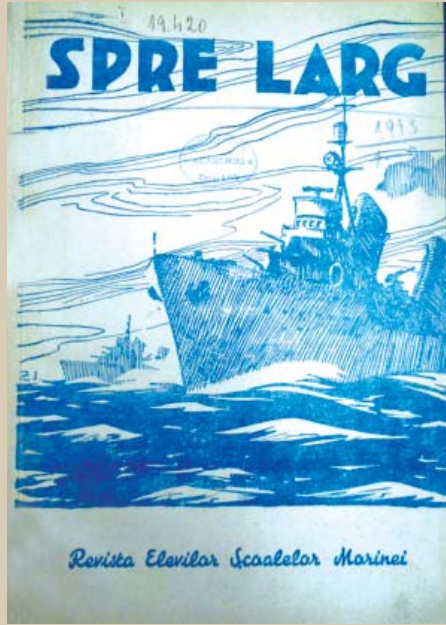
binecuvântata căldură a soarelui adevărat și marea — elementul căruia e chemată să-i făurească navigatori. În loc să-și mai ridice un etaj și pentru anul I ce va veni la anu sau să desferece porțița de NE (ca să vii din oraș trebuie să ocolești, navigând pe arc de cerc mare, fie prin Mangalia fie pe farul Tuzla) și-a mai ridicat încă o lună de studii. Și n-ar fi nimic, treacă-meargă, o lună, dar lucru afurisit, cum se nimeri ca luna să aibă tocmai 31 de zile! Nu se putea, mă rog, găsi o altă lună de 28-29 de zile solare! Odată cu prelungirea anului școlar, a apărut și un nou program, un fel de program-cameleon, care se schimbă mai des ca filmele de la „Regal”. Începi săptămâna cu calcul integral și o sfârșești cu aplicații la calcul integral. Pe ici pe colo se mai strecoară discret vreo 15 ore de Drept internațional și vreo alte 20 de Mine și Torpile, curs care se face cifrat,

dat fiind secretul mecanismelor. La Integrale, unde visam idealul sublim să nu mai dau nicio interogație, se-ngrămădesc „invitațiile la tablă” mai rău ca reținerile la darea soldei. Ca să-mi pot socoti datoriile, Școala — în nemăsurata ei solitudine — îmi vine în ajutor luminându-mă cu diferențiale și integrale. Ca o consecință a prelungirii cursurilor, o delegație a adus de la București postav ca să avem ce roade pe bănci și mânuși ca să nu mai murdărim postavul cu cerneala de spiropgraf de pe degete. Pe piață nici mai mult puțin ca 10000 de lei pentru construcția unui rând de haine și cu regret constat că diferențialele și integralele nu-mi folosesc cu nimic la rezolvarea probei de procurarea sumei de mai sus. Subsemnatul ca precauție și-a cătrănit hainele vechi ce amenințau cu atingerea limitei L de rezistență defectiune în mare parte din cauza continuei uscăciuni a port-vântului— un al doilea primar din Cork. Era mult mai nimerit dacă Școala în loc să ne reție bani pentru postav ne-ar fi dat bani în locul postavului și costul confecționării; în aceste condiții am fi înghițit luna suplimentară de școală cu mai puțin rău de mare... liberum și nu ne-ar fi îngrozit perspectiva unui al doilea an, căci: Nu de Școală mă cutremur/Ci de veșnicia ei!...».

În nr. 7-8/iulie-august 1937 al revistei „Marea Noastră” editată de Liga Navală Română este reprodus poemul „Pe drum 'nainte” de locotenent-comandor Vasile Marcu, din numărul festiv al revistei „Metacentru”, dedicat absolvenților Școlii Speciale, promoția 1922.

Nr. 1, Anul V, editat de promoția 1925, conține editorialul cu titlul „Alea jacta est!": «Nu ne putem permite intitularea articolului nostru de fond cu „Promoția care se deșteaptă”, „Metacentrul reapare” sau alte atari titluri prin care să motivăm apariția acestui număr al revistei — pagini botezate cu numele principalei caracteristici a unui cuplu de stabilitate la o navă, din mai multe motive: primo, pentru că articolul nostru de fond este nefondat; secondo, pentru că boala somnului devenită endemică Școalei Navale, face revagii cu deosebire

în secția specialităților, încât până acum, cu toate stăruințele și intervențiile depuse de eminenții doctori ai școlii, printre care ținem să remarcăm pe renumiții savanți Coco, Cocioc, Roman și ceilalți, rezultatele sunt nule. Ba încă s-a constatat cu această ocazie că diferitele tratamente electrice, balistice și cu deosebire cele bazate pe sugestivă evocare a marilor navigatori, nu fac decât să agraveze boala. S-a recurs apoi în mod energic și continuu la un tratament simplu și sever. Și cu deosebire au fost supuși bolnavii la diverse și multiple interogații sub directă conducere și supraveghere a medicului șef, secundat cu mult entuziasm, avându-se în vedere scopul de atins, de ceilalți toți mai sus pomeniți. Acest tratament continuă și acum cu mai multă intensitate, doctorul Coco mărind amperajul. Ca măsură de siguranță, pentru a se închide orice cale de pătrundere mai departe a mierogilor în școală, direcția a decretat și pus imediat în aplicare încuierea tuturor ușilor, de la cabinetul comandantului până la W.C. iar ajutorul a dat ordine severe șefilor de post (fiind postul mare nu se putea adresa altcineva) de a interzice radical intrarea sau ieșirea în și din școală, devenită astfel un al doilea Rubicon, sub care nu vor să intre sau să iasă. Pentru asigurarea controlului executării celor de mai sus, aghiotantul școlii a fost și el

încuiat. În urma acestor draconice măsuri, se așteaptă o ameliorare și regresiune a bolii. Vom ține în curent pe cititori cu buletinul medical; pentru prezent, caietul de ordine confidențiale e la dispoziția cui nu vrea să-l citească, pentru orice deslușire».

Încheiem cu una din epigramele găzduite în „Metacentru”: După examen, Școala Specială dă brevet - „De vreți să termine toți Școala/Un sfat vă rog să-mi ascultați:/ Întâi să ne-acordați brevetul/Ș-apoi să ne examinați!”.

Onorul cu „Sifleea“!

Începând cu 10 februarie 1921, elevii Școlii Navale au editat revista „Sifleea”, publicație de uz intern, șapirografiată. Din „Prolog” aflăm intențiile fondatorilor săi: „Să cânte nebune sifleele toate/Să urle la faruri sirena de ceață/Și-n sunet de clopot și-n salve de tunuri/ Să zboare departe o veste măreață. În freamăt de valuri și cânturi de ape/Pe mare să plece spre Bosfor, Pacific,/Odessa, Atlantic și toți să o știe/Să știe și Franța și Togo, Dominic/ Jean Bart în morminte să-nceapă a râde/Și pipa-și aprinde, și mândru să fie/Și-n lumea întreagă matrozii pe mare/Să-nceapă un cântec duios de beție/ Să afle și cerul, să afle și iadul/Să știe și zeii și dracul, femeea/Că azi: februarie în ziua de zece/ La Școala Navală apare „Sifleea”. În „Rațiunea de a fi”, „Sifleea” se justifică: „To be or no to be, that is the question ce se pune pe tapet, ocupând toate mințile din Școala Navală, prin apariția nr. 1 din mult așteptata revistă „Sifleea”. Însă ea nu stă în puterea acelora ce în loc să cadă în reverie și să scrie interminabile scrisori, timpul ce rămâne liber între citirea notițelor de calcul și citirea cursului de Perspectivă, pun mâna pe condei și aștern pe hârtie rânduri glumețe sau serioase, după cum sunt și impresiile lor inspirate de motivele găsite în viața de școală. Toate aceste rânduri, clipe trăite strânse la un loc pot da un tot care se poate găsi și ceva bun și ceva frumos, prin a cărui citire să aducă o variație plăcută în monotonia vieții de internat. Grupați în jurul acestei idei, cu mult dor de muncă, vom căuta să introducem în viața de școală o tradiție necesară, deja existentă în alte școli similare, mai vechi, tradiție care face pe cel ce-o urmează să vadă în ea ceva frumos și nobil. Și acum, cu credința că mai marii noștri se vor convinge de dreptatea și nevoia cauzei și că vor lăsa ca o încercare sfioasă să ajungă ceea ce trebuie să fie, precum au încurajat și alte manifestări ale noastre. SĂ MERGEM ÎNAINTE!”.

Publicația a avut o apariție episodică, dominată de terminologia marinărească și cu un caracter umoristic, conținând anecdote, parodii, epigrame și diverse materiale în care erau satirizate aspecte din viața elevilor Școlii Navale, acompaniate de caricaturi și o grafică inspirată din cotidian, uneori însoțite de text. Articolele, unele redactate în versuri, erau semnate cu pseudonime precum Seaman, Blair, Timonier, Pick, Rominusa, inspirate din literatura de specialitate. Fiind uneori prea libertină, revista a intrat, evident, în colimatorul cenzurii: «Scuzați, vă rog, că numărul doi a avut un pas pe alături; „Se-ntâmplă și-n cele mai nobile familii!” „Sifleea” regretă că a dat loc la o cenzurare. Ne-am trezit dar „trop tard” cum zice neamțul, căci regretabilul gest s-a consumat. Sperăm în viitor, cu începere de la acest număr transformat nu numai ca formă, să nu mai dăm loc foarfecilor cenzurii să ne mai taie coloanele. „Sifleea” fiind pusă „pe drum”, ne vom menține capul indicat de opinie, cu maximul de rotații la mașină, chiar prin barajul de interogații prin care trecem: Allo! Gabia! Atențiune la prova! All right.» (Se știe că articolul „Declarația de dragoste din nr. 2 a fost cenzurat de direcția școalelor”). În nr. 3 regăsim, la loc de cinste, „Doina lui „Nibbio”.

În anul 1924, un grup de elevi din Anul al II-lea al Institutului Maritim Constanța lansa la apă publicația

șapirografiată „Sirena Mării Negre”, din care au apărut doar două numere. Printre inițiatori s-ar fi aflat Constant Ruso, Marin Demetrescu, [și probabil] Geo Bogza.

Chemarea zărilor

În martie și aprilie 1943 a apărut, sub conducerea unui comitet compus din ofițeri și elevi, „Spre larg”, revista elevilor Școlilor Marinei. În „Îndemn”, comandorul Alexandru Stoianovici, comandantul Școlii Navale preciza: «Iubiți elevi, Ați ales ca revista, care să cuprindă în ea avântarea tinerească a sufletului vostru, să se numească „Spre larg”. Ați înțeles să exprimați astfel gândul vostru, năzuința voastră. Și pentru voi să fie el un îndemn! Într-adevăr, spre larg se avântă marinarii noștri. „Spre larg” – aceasta este chemarea lor! Acolo, pe undele îndepărtate ale mării, vajnici ei stau de strajă neobosiți, în zile de grea furtună sau în nopți viforâte, brăzdând în lung și în lat întinsul apelor. De acolo, din depărtare, apără ei scumpa noastră gle strămoșească. Spre larg pornesc ei să înfrunte dușmanul ce s-ar încumeta să se apropie de țărmurile dragi ale pământului nostru străbun. Spre larg poartă ei neînfricați ardorea lor de luptă vijelioasă cu dușmanul! Spre larg să fie deci pentru voi un simbol și un îndemn. El să exprime avântul cu care să pașiți curând în rândurile camarazilor mai mari, ca astfel alături de ei, dăruindu-vă la rândul vostru cu trup și suflet Marinei și Țării, să adăugați și voi fapte strălucite ca și ceilalți fii ai țării, în lupta aprigă de acum pentru existența Neamului». În sumarul nr. 1 întâlnim Închinare Mareșalului Conducător, Camarazilor căzuți, Odă Farului, De toate (jocuri) – elev Boțărlăianu Dumitru, Școala de Specialități, Spre larg, Eroi din Stalingrad, Marinarul - elev Pastramagiu Aurel, Școala Navală, Crez marinăresc, Armonie metacentrică, Deducerea formulelor problemei I de punct din studiul cinematic al loxodromei în coordonate polare în spațiu, Mica publicitate, Colțul cărții. Recenzii - Carp V. Mircea, Școala Navală, Destin, În misiune - fragment din Jurnalul de bord personal - Moldoveanu T., Școala Navală, Posibilități românești de expansiune economică și rolul Marinei românești în realizarea lor - Matache C. Vasile, Școala Navală, Aparat de aprindere electric pentru torpile - Babalâc Paul, Școala Navală, Note informative! Unde sunt navele Flotei franceze? - elev Șerbănescu Alexandru, Școala Navală, Epigrame – elev Boț, Școala de Specialități, Epigramă – elev Val, Școala Navală, Epigrame – elev Micar, Școala Navală, Vapor camuflat (jocuri) – elev Mihăilescu Mihai, Școala Navală. În nr. 2 se regăsesc articolele Victoria-i a noastră, Scrisoare peste Carpați – elev Boțărlăianu Dumitru, Școala de Specialități, De înviere, Farul – Dumitru Ciobanu-Dolj, Școala Navală, Faruri, Glossă pentru cei ce vin – elev Pastramagiu Aurel, Școala Navală, Sonet, Zile de vară pe Canalul Filipoiu, fragment din Jurnalul de bord personal – elev Carp V. Mircea, Crepuscul, Scrisoare cerului – elev Roșulescu Ion, Școala Navală, Vântul – elev Tomescu D. Constantin, Școala Navală, Nava de linie de la 1914 la 1942 – elev Șerbănescu Alexandru, Școala Navală, Ultimele știri, Epigrame – Micar, Epigrame – al, Boț, Jocuri. Velierul – elev Andronescu I. Theodor, Școala Navală.

Tradiția presei aspiranților a fost continuată peste ani de „Orizonturi marine”, revista elevilor Școlii Militare Superioare de Marină, respectiv ai Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, apărută trimestrial între anii 1968-1989 și relansată în 2006 de studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, „Orizonturi marine”, revistă de creație literară, artistică și tehnico-științifică a elevilor fostului Liceu Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, apărută între anii 1980 și 1997, cu titlul schimbat în „Confluente” între 1991-1995 și „Pentru voi”, publicația Ligii studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (1990). ■

KRIEGSTRANSPORTER IN BLACK SEA WAR as transports and submarine chasers

Reinhard KRAMER
Rostock, Germany

Colaboratorul nostru din Germania revine în acest număr de revistă cu un nou subiect de istorie navală, de interes și pentru noi pentru perioada celui de-Al Doilea Război Mondial: Kriegstransporter sau KT-schiffe în limba germană sau pur și simplu KT. Adică o navă militară de transport, mai târziu transformată și în vânător de submarine, care a acționat în Marea Mediterană și Marea Neagră. Interesantă și lista vânătoarelor de submarine transformate din KT-uri care au acționat în Marea Neagră și destinul lor ulterior răzoiului. Subiectul este de actualitate și pentru istoricii navali din Germania, lipsesc detaliile, iar multe întrebări rămân în continuare fără răspuns.(B.D.)

To transport war material between small ports and location only with a road loading facility need the German Kriegsmarine and the German merchant fleet under demand of the “Reichskommissar für Seeschiffahrt” a handy size vessel of about 1000 t. In 1941 designed the Deutsche Werft AG in Hamburg such a type of ship, to built on yards in Italy, on Danube or in the Black Sea area. Only one ship, the mother of type KRIEGSTRANSPORTER, so called KT-Schiffe, was built in Hamburg for some trials. She came in service on 16.09.1942 for transports to Norway.

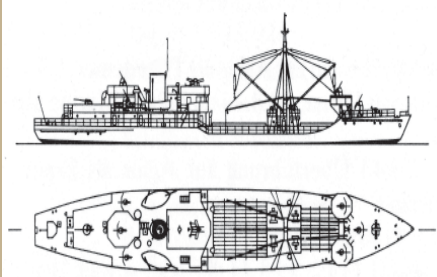
The Kriegsmarine ordered over 50 ships for the Mediterranean Sea and for Black Sea services. They were always transports and not landing crafts. From 1943 built on

Deep charges on board of a KT-Schiff in the port of Odessa (Collection: Reinhard Kramer).

this yard for Black Sea: Korneuburger Werft on River Danube in Austria (KT 4, KT 17, KT 18), Schiffswerft Linz on River Danube in Austria (KT 23, KT 24, KT 29, KT 30), DDSG-Werft Obuda on River Danube in Hungary (KT 25, KT 26, KT 33, KT 34), Schiffswerft Nikolajew (KT 27, KT 28, KT 37, KT 38, KT 39, KT 40). The KT-Schiffe KT 4, KT 18, KT 29 and KT 26 went soon

Drawing of KT 38 as submarine chaser UJ 110 (Made by Franz Mirva).

after their commissions to Bosphorus and for service in the Aegean. Her sister KT 17, KT 23, KT 24, KT 25, KT 27, KT 28, KT 30, KT 33 KT 34, KT 37, KT 38, KT 39 and KT 40 took part on the sea war in Black Sea.

Here some technical details about the type KRIEGSTRANSPORTER: Displacement: 700t; gross tons: 834t; Length: 67,5 m; Beam: 11,00 m; Draft: 3,10 m; Propulsion: 2xTriple expansions steam engines; Power: 2400 Psi; 2 Boilers; Range: 1250 nm; Speed: 14,5 knots; Crew: 53 men.

To fight the Soviet submarines in the Black Sea need the Kriegsmarine more and more submarine chaser. KT-Schiffe were refit for hunting submarines. Additional AA weapons and deep charges came on board. In a mystic camouflage painting start the service under this numbers as U-Bootjäger/ UJ: UJ 101 = KT 39, UJ 102 = KT 40, UJ 103 = KT 37, UJ 104 = KT 17, UJ 105 = KT 24, UJ 106 = KT 23 , UJ 107 = KT 34, UJ 110 (I) = KT 25, UJ 110 (II) = KT38, UJ 111 = KT 30, UJ 112 = KT 33, UJ 113 = ? KT 38 (perhaps?), UJ 114 = KT 28.

On board of a submarine chaser were 122 men, most of the additional to operate the weapons: 1 gun 7,5 cm, 3 AA guns 3,7 cm, 1 AA gun 2 cm (Vierlingsflak), 2 AAgun 2 cm, deep charges. The formerly cargo holds were used as accommodations, canteen, workshops and for the so named “S-Gerät” to watch submarines, as an early version of a sonar in Germany.

The fate of all Black Sea submarine chaser of type KT-Schiff in World War II and after the war is an interesting history. Escorting the transport *Santa Fé* blew up UJ 102 by his own deep charge. Or the

Arriving in Odessa – a KT-Schiff as submarine chaser. It is difficult to find out the real number of the ships.

UJ 106 together with UJ 110 behind the depotship KRIEMHILD, September 1944 in Sulina on their way with the German Donauflotte to Prahovo. Alongside KRIEMHILD a patrolboat of type Kriegsfischkutter/KFK (Collection: Theodor Dorgeist).

A submarine chaser of KT-type in the Black Sea from astern (Collection: Reinhard Kramer).

UJ 106 and UJ 110 went up the Danube fighting to Prahovo in autumn 1944 and were scuttled there. Is still their rests exist on the bottom of the river up today? A number of questions are open. Following the complete list of fate:

UJ 101 28.08.1944 scuttled by her crew in Varna, end of 1944 salvaged by Soviet and repaired, 14.02.1945 new name: *Dnestr*, 17.02.1945 in service as gunboat in Soviet Black Sea fleet, 01.03.1946 classified as auxiliary vessel *Balaklava*, 23.12.1949 reclassified as hydrographical vessel *Kursograf*/G-721, 1960 broken up.

UJ 102 15.12.1944 blow up off Eupatoria on the position 45° 05' N/33° 16' E, escorting the transport *Santa Fé* by explosion of a own deep charge in swallow waters.

UJ 103 March or April 1944 towed from Nikolajew to Galati, work finished there and handed over to Kriegsmarine as UJ 103, 26.08.1944 sunk by her crew off Bulgarian Cap Kaliakra.

UJ 104 27.04.1944 hit by torpedo from a Soviet torpedo launch off Sewastopol, 17 men of the crew death, the bow sunk and the rest towed to Sewastopol, 10.05.1944 sunk there in the Kasatscha-bay by crew.

UJ 105 26.08.1944 mined off Varna.

UJ 106 August 1944 not longer in service as submarine chaser and classify

to a transport by Marineausüstungsbetrieb (MAUREB) in Galati, went with group Zieb on River Danube to Prahovo. 07.09.1944 destroyed by her crew western of the town.

UJ 107 (I) See: UJ 112

UJ 107 (II) 05.1944 in service as UJ 107 to replace KT 33/UJ 107 (I). In the night 25./26.08.1944 destroyed by her crew off Bulgarian Cap Kaliakra.

UJ 110 (I) Submarine chaser up to May 1944, 31.05.1944 first attempt to make the voyage to Aegean as *Theodemir*, June 1944 second attempt as *Ganter* without success too, 23.08.1944 disarmed in Varna, 30.08.1944 handed over to the Bulgarian navy, 08.09.1944 Soviet prise, 14.09.1944 classified as gunboat, 20.10.1944 new name: *Kuban*, 18.03.1945 renamed: *Feolent*, 08.07.1945 classified as salvage vessel under the same name, some refits and repairs taken in Rostock/G.D.R., 1968 broken up.

UJ 110 (II) Planed as UJ 113 (?), April 1944 towed from Nikolajew to Galati to finish the work, August 1944 planed as new UJ 110, went on River Danube to Prahovo as part of the group Zieb, 07.09.1944 destroyed western of the town by her crew.

UJ 111 27.05.1944 named *Kassel* by Schiffahrts-GmbH, 04.-16.06.1944 unsuccessful attempt to reach the

Aegean, 07.1944 classified as UJ 111 by Kriegsmarine, 30.08.1944 handed over to the Bulgarian navy, 08.09.1944 Soviet prise.

UJ 112 1943/44 in service as UJ 107 (I), 05.1944 replaced and in service as Frankfurt by Schiffahrts-GmbH, 13.05.1944 mined on Danube and set on ground at Danube-kilometre 1147, repaired and not transferred to Aegean because out of time, 07.1944 planed as UJ 112, 23.08.1944 disarmed in Varna, 30.08.1944 handed over to Bulgarian navy, 08.09.1944 Soviet prise, 14.09.1944 classified as gunboat, 20.10.1944 new name: *Terek*, 22.02.1945 not longer in the fleet list, 26.03.1945 transport *Taman*, 11.07.1957 classified as salvage vessel SS-4, 1960 broken up.

UJ 113 May be first planed for UJ 110 (II), number not used.

UJ 114 09.04.1944 unfinished towed from Nikolajew to Sulina, fate unclear: May 1944 declared in service as UJ 114 and sunk by crew on 25.08.1944 and later Soviet prise.

KT 27 03.1944 unfinished towed from Nikolajew to Konstanz, 24.08.1944 sunk by German troops in Konstanz.

A number of historical details are open up today. It would be interesting to hear some news of salvages on Danube or off Cap Kaliakra last years. ■

Școala Generală „Jean Bart” și fregata *Mărășești*

Mai mult decât un parteneriat, o legătură de suflet

Text și foto: Asp. ing. **Diana CUCOȘEL**

Vineri, 6 mai, o parte din membrii echipajului fregatei *Mărășești* au participat la manifestările prilejuite de sărbătorirea Zilelor Școlii „Jean Bart” din Constanța. Momentul ridicării pavilionului navei și al școlii la catargul din incinta instituției, a fost emoționant atât pentru membrii echipajului navei, în frunte cu căpitan-comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei *Mărășești*, participanți la activități, cât și pentru elevii Școlii „Jean Bart”.

Festivitatea a început cu arborarea celor două pavilioane, într-o atmosferă solemnă. Există un imn al școlii pe care corul școlii și nu numai l-au intonat cu mândrie. Despre pavilionul școlii am aflat de la director că reprezintă „*emblema școlii care are o semnificație deosebită – o navă școală cu pânzele umflate de vântul speranței, ce plutește, sub un arc tricolor pe o mare de cunoștințe. Dictonul latin «Non scholae sed vitae discimus» (Seneca) ilustrează viziunea noastră privind școala (ce și cum vrem să fim) – cea mai importantă dintre instanțele ce dezvoltă competențe individuale și anticipează nevoile societății viitorului.*”

Domnul Viorel Ceoriceanu este directorul Școlii Generale „Jean Bart” din Constanța de 22 ani. Înainte de a fi director a predat tot aici timp de șapte ani. Întreaga sa carieră didactică a fost dedicată acestei școli. Ne vorbește despre școală ca despre un copil al lui, cu drag, cu mândrie, cu respect, cu admirație. Ne povestește despre cum a luat naștere colaborarea între Școala Generală „Jean Bart” și fregata *Mărășești* care a început în

1996. Treptat, echipajul navei a devenit un fel de patron spiritual al elevilor. În același an s-au făcut demersurile legale pentru ca școala să poarte în mod oficial numele scriitorului „Jean Bart”. A fost printre primele inițiative de acest gen în rândul școlilor

constănțene. Scopul a fost de a le aminti elevilor urmașii cărui fel de oameni sunt, și de a le face cunoscută bogata spiritualitate a orașului în care trăiesc.

Echipajul fregatei *Mărășești* este alături de elevii școlii, atât pe parcursul anului școlar, dar și în zilele aniversare ale școlii. Elevii au vizitat adesea fregata *Mărășești* și în fiecare an, în preajma zilei școlii, membrii echipajului participă la activitățile aniversare. Una dintre aceste activități este festivitatea de premiere.

La ceremonia din 7 mai, directorul școlii și corpul profesoral au împărțit cărți, diplome și albume de artă celor mai creativi și implicați elevi care au obținut rezultate foarte bune la nivelul școlii, dar și la diferite concursuri școlare pe plan național și județean. După momentele artistice prezentate de copii, au fost înmânate premii în bani, din partea echipajului navei, elevilor Școlii nr. 18 „Jean Bart”.

Este de admirat că militarii de la bordul fregatei *Mărășești* au reușit să găsească în inima lor generozitatea necesară pentru a continua o tradiție atât de frumoasă ■

Căpitan-comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei *Mărășești*, împreună cu una din elevele premiate.

„Și eu am fost cu nava-școală *Mircea*”

Au trecut două luni de când nava-școală *Mircea* a revenit în portul-mamă Constanța, după un voiaj de instrucție, întreprins cu cadeții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și ai Școlii Militare de Maiștri Militari de Marină „Amiral Ioan Murgescu” în apele mărilor Marmara, Egee și Adriatică. A fost chiar de Ziua Veteranilor și printre cei care au așteptat cu drag și emoție nava s-au numarat și ei. Emoția și bucuria revederii navei s-a trăit intens. *Mircea* este un simbol pentru oraș, pentru Marină, pentru România. Gândul mai vechi de a face o expoziție legată de viața navei a prins contur. La Tulcea aveam deja o ofertă din partea viceprimarului, locotenent-comandorul (r) Andrian Ampleev, președintele Comunității Rușilor Lipoveni, în moderna clădire a Centrului Cultural Multietnic. Deși motokilometrii sunt drămuți judicios, conducerea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, domnii comandor prof.univ.dr.ing.Vergil Chițac și comandor Viorel Costache, a îmbrățișat ideea. Am format o echipă din trei studenți ai Facultății de Marină Militară, anul II, Olimpia Mirea, Mihaela Șipoteanu și Mihaiță Cuciureanu, proaspat reveniți din marș. Împreună am selectat obiecte din patrimoniul Muzeului Academiei Navale și în ziua de 2 iunie am pornit către Tulcea. Aici, ne-au așteptat gazdele noastre, care s-au dovedit a fi mai mult decât amabile, domnul Andrian Ampleev și doamnele Veronica Ivanov și Natalia Neuman. Am etalat obiectele, evocand mai întâi pe *Mircea I* (1882) și apoi, pornind de la imaginile din Șantierul Naval Bluhm und Voss, punerea pe chilă în septembrie 1938, până la ridicarea pavilionului românesc de către echipajul condus de către primul comandant al navei, comandorul August Roman. Obiecte valoroase ce i-au aparținut aspirantului Gh.I.Mainescu, șeful gărzii port-drapel de pe *Mircea*, la Hamburg și, apoi, membru al primului echipaj al navei în marșul din Mediterana, vara anului 1939, au completat fericit primele momente ale vieții navei-școală de acum 72 de ani. În continuare, fotografii, obiecte tridimensionale „au vorbit” vizitatorilor despre frumoasa navă și viața cadeților la bordul ei. La fel de atractive s-au dovedit a fi și lucrările de matelotaj executate de către cadeți pe *Mircea* sub conducerea nostromului, puse la dispoziție cu parcimonie de către comandantul navei, comandorul Gabriel Moise și șeful de echipaj, M.m.p. .I. Stoean. Albume, dar din păcate nu unul „personal” al lui *Mircea*, românești și străine, ni l-au arătat participant la regate și sărbători naționale și internaționale. Jurnale de bord originale, întocmite pe timpul marșului din 1939 de către cadeții Școlii Navale „Mircea”, dar și două agende personale aparținând unor cadeți ai primei traversade atlantice, din 1976, au răspuns prezent amintirii „Și eu am fost cu nava-școală *Mircea*”. Vernisajul a fost un prilej de odă

Oficialitățile locale alături de studenții ANMB participanți la expoziție.

adusă celei mai iubite nave a Marinei României, la care „au cântat” subsemnata, domnii locotenent-comandor (r) Andrian Ampleev, căpitan-comandor (r) Ioan Boeru, comandorul (r) Ioan Zaharia, președintele Ligii Navale filiala Tulcea, beneficiari ai unor frumoase amintiri legate de iubita navă, cadeții numiți mai sus, alăturându-se la vernisaj și Dan Moroiianu, student în anul IV al ANMB, participant la traversada, a III-a, în SUA, din vara anului 2009. A fost alături de noi, cu cuvinte pline de simțire și grație, edilul-șef al orașului, domnul ing.dr.Constantin Hoge, care ne-a rugat să transmitem conducerii Academiei invitația ca însăși nava să poposească în portul Tulcea. Tonul, desigur, a fost dat de însăși expoziția. Spiritul „Mircea” ne-a însoțit și am fost fericiți, studenți și muzeograf, să-l împărțim timp de trei zile, la porțile Deltei, cu cei care au venit să viziteze expoziția. Impresii ne-au lăsat fie prin viu grai, fie prin ceea ce au scris în Cartea de Onoare a Muzeului Academiei și, deși nu a putut fi alături de noi la vernisaj, domnul locotenent-comandor (r) Victor Cherciu, s-a numărat printre vizitatorii noștri dragi, evocând și schimbând impresii cu cadeții pe aceeași superbă temă „Și eu am fost cu nava-școală *Mircea*”. Sperăm că nu va rămâne numai un experiment, și că în viitor, valorificând cât mai bine acest brand „Mircea”, prestigioasa școală de marină constanțeană va fi aleasă de către cât mai mulți tineri, dornici să devină din pasiune, în primul rând, ofițeri ai Marinei Militare, ori ai celei comerciale, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” fiind o garanție certă a unei pregătiri la înalte standarde. (M.P.)

Pe urmele istoriei din sud-vestul Dobrogei

Sâmbăta, 25 iunie, studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au mers în partea de sud-vest a județului Constanța, având câteva obiective de vizitat. Primul a fost Monumentul triumfal de la Adamclisi. Despre luptele purtate în urmă cu 1910 ani în această parte a Sciției Minor între daci și aliații lor împotriva romanilor, despre ridicarea din ordinul împăratului Nerva Traian a monumentului la anul 109 d.Hr., atribuit marelui architect și constructor Apollodor din Damasc, dar și despre reconstituirea

monumentului în anii `70, le-a vorbit studenților cu pasiune doamna muzeograf Mariana Petruț. Prin grija domnului dr. Gabriel Custurea, directorul M.I.N.A. a fost văzut și valorosul și interesantul muzeu ce evocă viața în anticul oraș Tropaeum, ale cărei ruine au fost, de asemenea, privite cu interes. Următoarea oprire a fost la intrarea în comuna Urluia. Pe o colină, din incinta cimitirului satului, sub un păr pădureț, se odihnește după o viață zbuciumată, la bordul pescadoarelor, prima femeie din Romania căpitan de lungă cursă Angela Lefterescu (1926-2007). Studenții i-au adus un pios omagiu, un buchet de flori și lumânări. Drumul a continuat prin pădure, prin locurile unde, în urmă cu 1700 de ani, a pășit Sfântul Apostol Andrei, aflat în misiunea sa de creștinare. Aici, la peștera ce i-a folosit de adăpost, s-au recules, ca și în noua biserică a mănăstirii ce-i poartă hramul Apostolului la 30 noiembrie. În pădure, lângă Fântâna lui M.Eminescu, zidită pentru izvorul cu apă cristalină de către locuitorii comunei Ion Corvin după Primul Război Mondial, când lucrurile se mai așezaseră în țară, studenții împreună cu domnul capitan Marius Ignat, au organizat „o tabără câmpenească”. Autobuzul, pus la dispoziție de comanda Academiei, a fost condus de un om al locului, domnul D.Moldoveanu. A fost o „excursie de placere și interesantă”, după cum a apreciat-o una dintre studente. Cu siguranță, vor urma și altele! (M.P.)

La mulți ani, domnule comandor (rtg) Nicolae Mujicicov!

Domnul comandor (rtg) Nicolae Mujicicov face parte dintre acei minunați marinari, care, deși nu au avut bucuria să-și ducă până la capăt cariera începută cu pasiune și impetuozitate, i-au rămas credincioși chiar și la vârsta senectuții.

A fost obligat să părăsească Marina Regală în anul 1945, dar astăzi este unul dintre cei mai cunoscuți și îndrăgiți marinari veterani, atât de către ofițerii de marină, cât și de către cadeții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Ziua de 16 iulie ne oferă bucuria de a-i transmite, din toată inima, LA MULȚI ANI! cu ocazia împlinirii superbe vârste de 90 de ani.

Face parte din grupul acelor „Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari”, cum frumos îi reunește rubrica din revista „Marina Română”.

S-a născut la Chișinău, în familia lui Nicolae și a Varvarei Mujicicov. Tatăl, inginer de căi ferate, s-a mutat cu serviciul în București, așa se face că fiul său a absolvit cursurile Liceului „Cantemir Vodă” în anul 1939, după care a optat pentru Școala Navală, făcând parte din promoția 1942 „Desrobirea”. A fost avansat la 10 mai, în grad de aspirant și repartizat la Detașamentul Maritim Sulina, în calitate de comandant al șalupei 21 de dragaj și patrulare, la bordul căreia a îndeplinit numeroase misiuni de luptă timp de o jumătate de an, după care a fost mutat la Detașamentul Maritim Odessa, unde avea să activeze până în martie 1943. Următoarea funcție, ofițer cu artileria A.A., a exercitat-o la bordul distrugătorului *Regele Ferdinand*, până în mai 1942, luând parte la 72 de misiuni către Bosfor și Sevastopol, evocate de el însuși în mai multe publicații, ori în emisiuni tv și radio. În vara anului 1944 a fost observator aerian

Foto: Ștefan Ciocan

Comandorul (rtg) Nicolae Mujicicov felicitat de contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, de Ziua Veteranilor, 9 mai 2009.

la Flotila de Hidroaviație Mamaia, pentru ca din septembrie 1944 să fie numit ofițer de legătură cu Frontul II Ucrainean în Statul Major al Aerului. A revenit în Marină, unde primește gradul de locotenent și între august 1945 – martie 1946, a urmat Școala de Aplicație, la Turnu-Măgurele. După absolvirea școlii a fost pus la dispoziție și în august 1947 trecut în rezervă pentru atitudine antisovietică. În viața civilă s-a înscris la Academia Națională de Educație Fizică, pe care a terminat-o în anul 1950 șef de promoție. A lucrat ca asistent, lector și conferențiar la catedra de educație fizică a Institutului Pedagogic și Institutului de Construcții București. A fost căsătorit cu o colegă de academie și are o fiică ce poartă numele semnificativ, Marina.

De copil a iubit muntele și marea, fiind cercetaș între anii 1930-1938, iar acum este membru în Organizația Cercetașilor Adulți din România și al Ligii Navale Române din anul 1990. Este inițiatorul Careului Ma-

rinarilor, care funcționează de un deceniu în București, mai întâi în casa comandorului Nicolae Valasoglu (1919-2005) și după decesul acestuia prin grija nepotei sale, Dana Gruia-Dufaut, în strada Hristo Botev, nr. 26. De asemenea, i se datorează numeroase acțiuni legate de păstrarea tradițiilor navale românești, prezența domniei sale atât la bordul navelor militare, cât și la întâlniri cu studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, fiind una așteptată și îndrăgită. Aminteam că a publicat o parte dintre memoriile sale în reviste, având în lucru un volum dedicat acestora. De asemenea, în calitate de profesor de sport a scris lucrarea „Jocuri pentru copii și tineret”, editată de două ori, în 1956 și 1960. În colecția „Munții noștri”, a întocmit ghidurile turistice: „Munții Bucegi”, „Munții Piatra Craiului” și „Munții Cibin-Lotrului”. Pentru faptele sale deosebite la timp de război a fost răsplătit cu înalte decorații romane și germane. La ceas aniversar, urări de bine și multă sănătate! (M.P.)

Foto: Diana Cucișel

Muzeul Marinei Române

Aspirant ing. **Diana CUCIȘEL**
Olivia BUCIOACĂ

Luna mai a fost plină de activități pentru Muzeul Marinei Române. Suita de manifestări a fost deschisă de „Noaptea Muzeelor” și a continuat cu un simpozion științific, lansări de carte și Campionatul Național de Navomodele-Machete.

Noaptea Muzeelor

„Noaptea muzeelor” a fost marcată pentru prima dată în Franța, în 1999, la inițiativa Ministerului Culturii și Comunicării, care a propus ca muzeele să își deschidă ușile gratuit pentru public într-o duminică de primăvară. Evenimentul s-a numit la acea vreme „Primăvara muzeelor”, iar obiectivul la acel moment a fost acela de a atrage comunitățile locale către muzeele din apropiere. Câțiva ani mai târziu, acest eveniment, ce începe la căderea serii și ține până dimineață, este sărbătorit în zeci de țări și reușește să atragă sute de mii de vizitatori, în special tineri.

Sâmbătă, 14 mai, la Muzeul Marinei Române din Constanța, Ziua Internațională a Muzeelor a fost sărbătorită prin diverse activități culturale. Programul a fost deschis la orele prânzului de elevii școlii „Amiral Ion Murgescu” din Valu lui Traian care au susținut un spectacol artistic de dansuri populare, dans sportiv

Concertul susținut de Muzica Militară a Forțelor Navale cu ocazia Zilei Internaționale a Muzeelor.

Foto: Muzeul Marinei Române

și cântece din folclorul românesc, sub coordonarea profesoarei Ligia Săvoiu.

În a doua parte a activităților dedicate Zilei Internaționale a Muzeelor, începând cu ora 20.00, Muzica Militară a Forțelor Navale a susținut un concert în fața Muzeului Marinei Române, concert care a

adunat un număr impresionant de spectatori. Pasionații de mare și marină au putut vizita în cadrul „Noptii Muzeelor” expoziția permanentă a muzeului, dar și expoziția temporară de pictură a artistei plastice Olga Ciobănescu, intitulată „Zbor”. Programul de vizitare al muzeului

Simpozion științific dedicat împlinirii a 70 de ani de la intrarea României în cel de-al Doilea Război Mondial.

Române din Iași, profesorul univ. dr. Marian Cojoc, prorector al Universității „Ovidius” din Constanța și mulți alți invitați cunoscuți în zona cercetării istorice.

Muzeograful dr. Florin Stan, șeful secției Istoria Marinei din cadrul Muzeului Marinei Române: „În cadrul manifestărilor științifice consacrate participării României la cel de-Al Doilea Război Mondial, Muzeul Marinei Române a găsit de cuviință să marcheze ca reper esențial, la împlinirea a 70 de ani de la intrarea României în cea de-a doua conflagrație mondială, acest moment semnificativ în cadrul istoriografiei, atât românești, cât și universale. Lăudabil este că am reușit să adunăm

246 de navomodele din istoria navală a omenirii.

„Avem aici diverse tipuri de nave care au existat de-a lungul vremii, de la nave romane până la nave contemporane de luptă, foarte multe nave cu vele din perioada 1500-1700, nave militare și nave românești, cum ar fi vestitul bric «Mircea», cel cu două catarge”, ne-a spus domnul Mihail Zanciu, secretarul Federației Române de modelism. Modelele prezente au fost împărțite pe 15 clase de concurs. Au fost prezente, printre altele „38 de navomodele medaliat la campionatul mondial din Germania, de la Dusseldorf 2010. Acestea toate și împreună cu niște construcții noi vor participa anul acesta la campionatul european

„Noapte Muzeelor” a atras și în acest an numeroși vizitatori.

Expoziție de Navomodele machete.

a fost prelungit până la ora 24.00, iar intrarea a fost liberă. „Noaptea Muzeelor”, organizată pentru a treia oară consecutiv la Muzeului Marinei Române, a atras și în acest an numeroși vizitatori.

70 de ani de la intrarea României în cel de-Al Doilea Război Mondial

Vineri, 20 mai la Muzeul Marinei Române a avut loc simpozionul științific dedicat împlinirii a 70 de ani de la intrarea României în cel de-Al Doilea Război Mondial (1941-2011).

Pe parcursul simpozionului au susținut comunicări științifice istorici, cercetători, profesori, muzeografi, ofițeri activi și în rezervă care s-au ocupat de descifrarea acestui moment esențial din trecutul contemporan românesc. Dintre istoricii de marcă îi amintim pe profesorul univ. dr. Gheorghe Buzatu de la Centrul de Istorie și Civilizație al Academiei

contribuțiile colegilor noștri, istorici, cercetători într-un volum considerat de noi reprezentativ pentru starea istoriografiei militare de astăzi”.

„România în focul războiului (1941-1945)”, este titlul volumului publicat la sfârșitul lunii iunie și care cuprinde nu mai puțin de 37 de lucrări care reflectă întreaga complexitate a participării României la cel de-Al Doilea Război Mondial.

Campionatul Național de Navomodele-Machete

În perioada 30 mai-4 iunie, la Muzeul Marinei Române s-a desfășurat Campionatul Național de Navomodele-Machete, clasa C. Competiția a fost organizată de Federația Română de Modelism în colaborare cu Clubul Sportiv Farul Constanța și cu Muzeul Marinei Constanța. La campionat au participat opt cluburi de performanță din toată țara, care au prezentat în

din Italia, din La Spezia. România este în primele cinci țări ale lumii cu rezultate de excepție în federația mondială Naviga care se ocupă de navomodelism privind numărul de medalii obținute la campionatele mondiale și europene. Avem autori de excepție, consacrați, cluburi de excepție și lucrări celebre. E puțin spus despre aceste navomodels că sunt realizate la scară, cu o mare rigurozitate și după documentații precise, ele sunt de fapt și opere de artă.”

Foto: Diana Cucișel

Vizitatori ai expoziției de navomodels machete.

Ofițeri de marină români pe frontispiciul cunoașterii

Locotenent-colonelul de marină
Mihail DrăghicescuDr. **Andreea ATANASIU-CROITORU**
Muzeul Marinei Române

În domeniul istoriografiei marina română își poate revendica câteva nume mari, ale căror opere, deosebit de valoroase, se găsesc din păcate, încă departe de știința marelui public interesat. Sunt lucrări care nu pot fi separate de istoria marinei ai căror autori au jucat un rol important în formarea viitoarelor structuri ale României moderne, acumulând o experiență vastă ce transpare în opera lor. Personalități complexe, adevărate spirite enciclopedice, mulți dintre ofițeri de marină români au lăsat amprente extrem de puternice în domeniile abordate, unele dovedindu-și actualitatea până astăzi.

Un asemenea om a fost și locotenent-colonelul de marină Mihail Drăghicescu. El a semnat lucrări hidrografice și de navigație referitoare îndeosebi la Dunăre. Folosind materialele culese în campaniile de instrucție practică din anii 1882 și 1883, executate cu navele *Fulgerul* și *Lebăda*, Drăghicescu a întocmit în anul 1884 prima hartă românească a Dunării. Zece ani mai târziu, această hartă a fost reproducă la scara 1:28.000 pentru a putea fi completată cu rezultatul unor noi sondeaje. Harta lui Drăghicescu, menținută la zi, s-a folosit în Marină până în anul 1904 și a stat la baza realizării „*Rutierei Dunării*” editată în 1915.

În sfera acelorasi preocupări, locotenent-colonelul Mihail Drăghicescu a participat între anii 1885-1886, cu canoniera *Grivița*, la executarea unor ridicări topografice în zona Sulina-Gura Portiței cu scopul studierii lacului Razelm în vederea construirii unei baze navale absolut necesară în situația în care, în urma revenirii Dobrogei la țară, urma să se creeze o flotă militară maritimă.

Mare erudit și înflăcărat marinar, implicat în principalele momente ale întemeierii Flotei Române de Război, Drăghicescu a fost printre aceia care au stăruit din toate puterile și pentru înființarea unei marine comerciale naționale. Cunoscând bine importanța intereselor românești la Dunăre și Mare, unde tot importul și exportul nostru se făcea cu nave sub pavilion străin „căci, pe vremea aceea la Dunăre nici bărcile nu purtau pavilion românesc”, a avut îndrăzneala să solicite înființarea unei flote comerciale „care să facă trafic mondial”.

Mihail Drăghicescu a rămas însă un important punct de reper al istoriografiei de marină printr-o lucrare de referință prin conținutul său, ce cuprinde descrierea tuturor regiunilor, localităților și punctelor de la Dunăre și de pe coasta Mării Negre din punct de vedere istoric, geografic și hidrologic. Bazată pe un

număr foarte mare de documente, această operă, rezultatul muncii sale de o viață, se găsește, din nefericire, încă departe de știința marelui public interesat.

Convins de adevărul spuselor lui Talleyrand potrivit cărora „*centrul de gravitate al lumii nu este nici pe Elba, nici pe Adige, ci pe Dunărea de Jos*”, care devin motto-ul cărții sale, locotenent-colonelul Mihail Drăghicescu publică în decembrie 1885, prima ediție a lucrării sale de căpătâi sub titlul „*Note pentru a servi la istoricul principalelor puncte de pe Dunăre și Marea Neagră*”, apărută în patru fascicule.

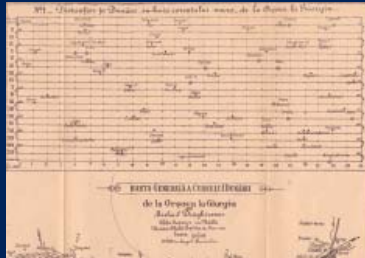
A urmat, peste câțiva ani, o nouă ediție, în două volume, cu titlul: „*Dunărea de la Orșova la Mare și Coastele Mării de la Varna la Cetatea Albă*” (Galați, 1896). Acest text va fi completat și revizuit continuu de autor până la sfârșitul vieții sale.

După 20 de ani de la moartea sa, fiul autorului, comandorul Ferdinand Drăghicescu, s-a lansat într-o acțiune de depistare a părților din lucrare rămase nepublicate. El a adunat notele lucrării tatălui său, le-a ordonat și le-a transcris, pregătind întregul material pentru publicat. Drumul până la tipărirea volumului a fost extrem de anevoios, greutățile întâmpinate pe parcurs l-au determinat pe viceamiralul Mihail Gavrilescu, fost elev al lui Drăghicescu, să afirme: „*A fost un neîndreptățit și un neînțeles, căci opera lui capitală, lucrarea asupra Dunării, a rămas aproape necunoscută*”.

Ca urmare a insistențelor unor ofițeri de marină, oameni de știință, cercetători, care au relevat întreaga valoare a acestei opere, și cu ajutorul neprecupețit al viceamiralului Nicolae

Coperta volumului Istoricul principalelor puncte pe Dunăre de la Gura Tisei până la Mare și pe Coastele Mării de la Varna la Odesa (București, 1943).

Pagini din Istoricul principalelor puncte pe Dunăre de la Gura Tisei până la Mare și pe Coastele Mării de la Varna la Odesa (București, 1943).

Monumentul și mormântul locotenent-colonelului de marină Mihail Drăghicescu din Cimitirul de la Sulina.

Păiș, la vremea respectivă președintele Ligii Navale Române, s-au obținut fondurile necesare publicării ultimei variante și, în același timp, cea mai completă ediție ce va vedea lumina tiparului în 1943 sub titlul „*Istoricul principalelor puncte pe Dunăre de la Gura Tisei până la Mare și pe Coastele Mării de la Varna la Odesa*” (București, 1943).

Toate cele trei ediții demonstrează că în elaborarea lucrării sale, Drăghicescu a depus o muncă uriașă, convins fiind că - cităm din prefața primei ediții -: „*numai cunoscând trecutul acestei regiuni a Dunării, a cărei sfântă pază este strâns legată de existența și mărirea neamului românesc, vom putea fi în stare, apreciind-o mai întâi noi și apoi făcând-o cunoscută străinilor, să justificăm sacrificiile de tot felul, ce suntem dator să ne impunem, spre a o apăra cu prețul vieții noastre*”. Acesta e motivul pentru care Dunărea a devenit centrul

Locotenent-colonel de marină Mihail Drăghicescu – s-a născut la 1 septembrie 1848 la Brăila și a decedat la 13 martie 1896 la Sulina. Absolvent al Școlii Militare în grad de sublocotenent. Ambarcat pe nava *Ștefan cel Mare*, apoi comandant pe canoniera *Fulgerul* pe care o aduce în țară de la Toulon (1873). Comandant al bateriilor de coastă „Mircea” și „Elisabeta” în acțiunile de luptă din zona Calafat-Vidin în timpul Războiului de Independență (1877-1878). A răspuns de executarea transporturilor pe Dunăre în folosul trupelor române și rusești. Comandant militar al porturilor Bechet și Rahova prin care se efectuau transporturile. Organizator al „Școlii Copiilor de Marină” (1881), prima instituție de învățământ a Marinei Militare unde a funcționat ca profesor. Director al Arsenalului Flotei (1889-1894). Și-a încheiat cariera militară în funcția de comisar militar în portul Sulina. A scris lucrări de navigație, geografie maritimă, calcule nautice, hidrografie și marinărie. A întocmit în 1884 prima hartă românească a Dunării. S-a stins din viață la numai 48 de ani, fiind înmormântat în cimitirul Sulina, unde în 1902, ofițerii de marină i-au ridicat un monument.

Ministerul Apărării Naționale, prin Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, în colaborare cu reprezentanții administrației publice locale, au organizat joi, 2 iunie, ceremonii militare și religioase, de Înălțarea Domnului și pentru celebrarea Zilei Eroilor, în localitățile în care sunt amplasate monumente ale eroilor. Ceremonii de depuneri de coroane de flori la monumentele eroilor, cu participarea cadrelor militare în activitate, în rezervă și în retragere, a veteranilor de război și a reprezentanților autorităților publice locale au avut loc în toate garnizoanele de marină: Constanța, Mangalia, Brăila, Tulcea și Babadag. La București, șeful Statului Major al Forțelor Navale a participat la ceremonialul organizat la Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol. La ceremoniile din Constanța, care s-au desfășurat la Monumentul Eroilor Români căzuți în cel de-al Doilea Război Mondial și la Grupul Funerar al Eroilor Revoluției de la 1989 din Cimitirul Central, au participat contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei precum și comandanți de unități și mari unități din garnizoana Constanța. **(B.D.)**

preocupărilor sale științifice și așa se face că istoria zbuciumată a marelui fluviu ocupă locul principal în opera sa.

În ultimele capitole ale lucrării, plecând de la gura Prutului și îndreptându-se spre țărmurile mării, autorul prezintă istoria localităților și cetăților dunărene din sudul Basarabiei, între care Reni, Cartal, Ismail, „ambele Chilii”, ajungând până la Cetatea Albă, Odessa și Insula Șerpilor. Despre situația tragică a teritoriului Basarabiei, smuls treptat din trupul Moldovei, confruntat cu invaziile forțelor militare tătare, turcești sau rusești și aflat vreme de câteva secole sub ocupație străină, Drăghicescu a scris cu convingerea că aflând mai multe poate fi înțeleasă mai profund drama celor de peste Prut, fiind și el unul din nenumărații români zguduți de soarta acestei provincii neîndreptățită de istorie.

Fără a fi un istoric consacrat, Mihail Drăghicescu reușește să surprindă perfect imaginea localităților de pe cursul Dunării

Set de birou folosit de locotenent-colonelul Mihail Drăghicescu în redactarea celebrei lucrări: *Istoricul principalelor puncte pe Dunăre de la Gura Tisei până la Mare și pe Coastele Mării de la Varna la Odesa* și donat de doamna Elena Drăghicescu Darie, Muzeului Marinei Române la 25 mai 1970.

și de pe coasta Mării Negre, mai mult, el prezintă în antiteză situația acestor cetăți în perioada lor de glorie și starea în care ajunseseră la sfârșitul secolului al XIX-lea când și-a elaborat lucrarea. ■

Contraamiralul

Ferdinand Drăghicescu – s-a născut la 14 aprilie 1889 la Galați și a decedat la 27 decembrie 1959 în București. Fiul locotenent-colonelului Mihail Drăghicescu alege și el cariera armelor. În 1920 devine comandant al monitorului *Lascăr Catargiu*, apoi comandant al Școlii de Mecanici și Electricieni de la Galați, care pregătea maiștri militari (1923-1927) și al Școlilor de Specialități ale Marinei (1940), comandant al navei-bază *Constanța* (1934) și al distrugătorului *Regele Ferdinand* (1935), director al Arsenalului Marinei Regale din Galați (1939). În momentul intrării în cel de-Al Doilea Război Mondial a fost numit la comanda Detașamentului Maritim nr. 1 Sulina. În anul 1944 este numit director administrativ al Serviciului Navigației Fluviale Române. A trecut în rezervă în anul 1946, cu gradul de contraamiral.

Înălțarea Domnului

Ziua Drapelului Național

Foto: Olivia Bucioacă

De Ziua Drapelului Național, duminică, 26 iunie, pe esplanada din fața Comandamentului Flotei a avut loc un ceremonial militar și religios. Evenimentul a fost organizat,

de Comandamentul Flotei în colaborare cu Instituția prefectului județului Constanța și Inspectoratul Școlar Județean Constanța. În cadrul ceremonialului, a fost oficiată slujba de binecuvântare, iar drapelul a fost înălțat la catarg în acordurile Imnului Național. Ca o noutate, la eveniment au participat elevi de la școlile „Aurel Vlaicu”, „Gheorghe Țițeica”, „Ion Jalea”, „Dimitrie Cantemir”, de la Colegiul Tehnic „Vasile Pârvan” din Constanța și Școala cu clasele I-VIII Târgușor, care au format un drapel viu purtând tricouri în culorile roșu, galben și albastru. Implicarea elevilor a fost răsplătită prin acordarea de diplome și premii. După defilarea gărzii de onoare, manifestarea dedicată Zilei Drapelului Național s-a încheiat cu un spectacol susținut de Muzica Militară a Forțelor Navale. Activități similare s-au desfășurat și în celelalte garnizoane în care Forțele Navale au unități, București, Mangalia, Tulcea, Brăila, Babadag. (O.B.)

Ziua Flotei 56 Fregate

La 15 mai s-a sărbătorit Ziua Flotei 56 Fregate. Flotila de fregate, în forma ei actuală a fost constituită la 1 mai 2006, însă istoria acestei structuri este mult mai bogată, ea fiind continuatoare a tradițiilor Diviziunii Contratorpiloarelor/ Escadrilei de Distrugătoare din cadrul Diviziei de Mare din anii 1920 – 1961, înființată la 15 mai 1920. Flotila de fregate, funcționează în actuală structură începând cu anul 2006 ca un rezultat al necesității reorganizării structurale a Forțelor Navale, dar și din dorința de a integra cele trei fregate *Mărășești*, *Regina Maria* și *Regele Ferdinand* într-o structură omogenă. De asemenea, în compunerea Flotei de Fregate se află Nava Școală și de Suport Logistic pentru Fregate *Constanța*, dar și Grupul de Elicoptere. Structurile care intră în compunerea Flotei 56 Fregate asigură prezența României în teatrele de operații navale naționale și internaționale, în conformitate cu necesitățile de instruire și cu angajamentele asumate în cadrul Alianței Nord-Atlantice și Uniunii Europene. (D.C.)

Foto: Diana Cucușel

Grupul de Elicoptere a împlinit 5 ani

Foto: Bogdan Dinu

Pe data de 15 mai Grupul de Elicoptere din cadrul Flotei de Fregate a sărbătorit ziua unității și cinci ani de la înființare. La 1 mai 2006 se înființa Grupul de Elicoptere conform Ordinului Ministrului Apărării Naționale nr. MS-28 din 20 februarie 2006, a Dispoziției Șefului SMG nr. B5/S/966 din 26 aprilie 2006 și a Dispoziției Șefului SMFN nr. SMFN/S16 din 22 decembrie 2006, luna decembrie fiind și cea în care s-a realizat încadrarea unității cu personal. Se relua astfel tradiția aviației navale confirmată și prin Nota Documentară a Serviciului Istoric al Armatei din 15 iulie 2010, prin care Grupul de Elicoptere este recunoscut ca și continuator al tradițiilor Escadrilei de Hidroplane din cadrul Diviziei de Mare, înființată la 15 mai 1920. Această dată a devenit, de altfel, și ziua unității. (B.D.)

Comemorarea prințului-marinar Leon Ghika la SMFN

În paginile dragei reviste „Marina Romana” am evocat cu bucurie întâlnirea din toamna anului 2008, de la Paris, cu prințul-comandor Leon Ghika (1915-2010). Am dorit să readuc în Marina pe care a iubit-o și a slujit-o cu devotament o personalitate, un model, pentru mai tinerii săi colegi. Cei în vârstă, atâți câți mai trăiesc dintre cei care l-au cunoscut, îi păstrează o amintire pioasă, vorbind despre un camarad mai mare, modest, corect, generos, ce impunea respect pentru tot ceea ce a întreprins ca marinar.

Iată că în ziua în care ar fi trebuit să împlinească 96 de ani, pe stil vechi, prințul –comandor Leon Ghika a fost comemorat la sediul Statului Major al Forțelor Navale de către șeful SMFN, viceamiralul dr. Aurel Popa, împreună cu un grup de ofițeri din cadrul comandamentului. Prilejul a fost dat de către cele două fiice ale familiei Leon și Marcelle Ghika, Manuela Oroveanu și Domnica Le Blay, care au adus cu sine, la București, obiecte ce au împodobit camera tatălui lor și pe distinsul lor parinte le-a menit spre moștenire cadeților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, prestigioasa instituție de învățământ căreia declara cu mândrie că-i aparține, prin promoția anului 1936 și prin „*formarea ca marinar și ca om*”.

Obiectele cu valoare în sine și sentimentală, sunt șase farfurii din porțelan fin, pictate de mână, mari veliere, ce-l purtau cu gândul către un altul, așteptat în mai 1939, în portul Constanța, barcul *Mircea*, „*sufletul nostru, al marinarilor români*”. De asemenea, două ancore, în miniatură, și un volum masiv, din seria „La Mer”, răsfoit mereu cu gândul la marea pe care a navigat, Marea Neagră.

Personalitatea prințului-marinar Leon Ghika a fost evocată de către șeful Statului Major al Forțelor Navale și de către fiica sa

Foto: Ion Burghisan

Manuela Ghika-Oroveanu, în cuvinte emoționante. La despărțire, domnul viceamiral dr. Aurel Popa le-a oferit celor două prințese câte un set cu însemnele armelor purtate de către ofițerii de marină la bordul navelor militare, tatăl excelențelor sale a avut însemnul torpilorului pe care a slujit și în timpul războiului, Țara și Neamul său.

Obiectele își vor afla în curând locul în cadrul expoziției de bază a Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, în cadrul unei proiectate reorganizări.

Transmitem și pe această cale mulțumirile conducerii Academiei Navale, care și-a exprimat bucuria de a primi, în viitor, vizita celor două generoase și distinse fiice ale prințului – marinar Leon Ghika. (M.P.)

VÂNT DIN PUPA!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Instalație de radiolocație cu care se determină poziția (direcția și distanța) unui obiect îndepărtat – A fixa o instalație la bordul unei ambarcații. 2) Insula magicienei Circe – Tulburat nespun. 3) Nave militare cu pânze, tunuri – Dumitale. 4) Începe aerisirea! – Cuve la corvetă! 6) Sigl[pentru „American Association Engineers” – Propulsoare la navă. 8) A planta – Clare. 9) Pavilion în dreapta, la portavion! – În corp, la monitor! - Spiralat. 10) Om la apă – Acvatoriu din apropierea unei coaste, pentru adăpostit navele. 11) La vânturi, în Mantua! – Ofițer de marină.

Vertical: 1) Dezlănțuire scurtă și bruscă de vânt – Pește de apă dulce. 2) Îfose de ... mare – Înfoiat (rar.). 3) Oraș și centru minier în China (Hubei) – Lac în provincia canadiană Manitoba – În paturi, la iahturi! 4) Personaj caragialesc – Râu în Gruzia. 5) Corsari în centru! – Divinitate sematică – Tăria metalului. 6) Unitate de măsură de ½ litru – Floarea MARINEI! – Are 24 ore. 7) Indicatoare de bord – Nu-i place munca. 8) La umăr! – Totalitatea pânzelor la nave (pl.). 9) Prefix pentru „înainte” – Stins în apă. 10) Expediție a lui Thor Heyerdahl – Pseudonim al poetului român I. D. Pietrari (n. 1899) – Ridat pe mijloc! 11) Cercetătoare în mare – Ambarcație sportivă.

Notă: Pe 5 și 7 orizontal, veți afla numele navei românești care participă la misiunea de impunere a unui embargo asupra armelor împotriva Libiei în cadrul operației Unified Protector.

Dicționar: AEA, DAE, REED, GAD, ITIE, ICD.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, MARINA! (Fantezie):

Orizontal: 1) NAUTICA - EMIS. 2) INA - CAPITANI. 3) ENNA – RACIT - T. 4) R – INAE – ULEIA. 5) ASANARI – LA. 6) ARTN – NA - SOCI. 7) PII – G – NAOT - N. 8) AM – DOAMNA - OS. 9) RADA – TERNARE. 10) ARANJAT - INAM. 11) TEHNICIAN - NA.

Vertical: 1) NAIER – APARAT. 2) UNAN – ARIMARE. 3) T – NAISTI -DAH. 4) IC – NAAN – DANN. 5) CARENA - GO - JI. 6) APA – RNA - ATAC. 7) ICUI – NAMETI. 8) ETIL – SONAR - A. 9) MATELOT - NAIN. 10) IN – IAC - ORNA. 11) SITA - INSEMNA.

Ochiul Flotei

◀ 10 mai 2011, Poligonul Babadag, exercițiul BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11.

Militarii Batalionului de Infanterie Marină se grăbesc să asigure un perimetru de securitate în cadrul exercițiului care a marcat finalul modului de pregătire pentru operații contra insurgenților și de menținere a păcii, din cadrul exercițiului BLACK SEA ROTATIONAL FORCE 11.

Foto: Cpl. Tatum VAYAVANANDA , U.S. Marines Corps

▼ 22 iunie 2011, Marea Neagră, la bordul *USNS Grasp*. „Căldură mare!” De fapt este vorba de protejarea de razele soarelui a scafandrilor de siguranță în timpul unui antrenament. Instantaneu surprins la exercițiul EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011.

Foto: Bogdan DINU

▲ 7 mai 2011, fregata *Regele Ferdinand*, Marea Mediterană.

Acțiunea grupei de boarding a fregatei *Regele Ferdinand* la operația UNIFIED PROTECTOR 11.

Foto: Constantin MIREANU, Trustul de Presă al Armatei

▲ 14 iunie 2011, Poligonul Midia.

Lotul masculin al Academiei Navale Mircea cel Bătrân la proba Patrula Militară, în cadrul Competițiilor Sportive și Aplicativ – Militare de vară.

Foto: Diana CUCOȘEL

► 12 mai 2011, fregata *Regele Ferdinand*, Marea Mediterană.

Grupa de manevră a fregatei *Regele Ferdinand*, după amaraarea elicopterul de pe nava *Etna*.

Foto: Constantin MIREANU, Trustul de Presă al Armatei

► 22 iunie 2011, Marea Neagră, EURASIA PARTNERSHIP DIVE 2011. Antrenament de scufundare cu specific EOD realizat în comun de către scafandrii militari români și azeri.

Foto: Bogdan DINU

